

โอะคุริงะนะในคำกริยาภาษาญี่ปุ่นรูปพจนานุกรม
Okurigana in Japanese Verbs Appearing in Dictionary Form

โดย
รองศาสตราจารย์ นฤมล ลีปิยะชาติ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากงบประมาณเงินรายได้
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๔
มหาวิทยาลัยบูรพา
พฤศจิกายน ๒๕๕๔

บทคัดย่อ

ชื่องานวิจัย โอะคุริงะนะในคำกริยาภาษาญี่ปุ่นรูปพจนานุกรม
ชื่อผู้วิจัย รองศาสตราจารย์ นฤมล ลีปิยะชาติ
คำสำคัญ โอะคุริงะนะ และ คำกริยาภาษาญี่ปุ่นรูปพจนานุกรม

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องโอะคุริงะนะในคำกริยาภาษาญี่ปุ่นรูปพจนานุกรม มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะศึกษาคำกริยารูปพจนานุกรมภาษาญี่ปุ่นที่เขียนด้วยอักษรคันจิและเติมท้ายด้วยโอะคุริงะนะ จากพจนานุกรมที่ใช้ในงานวิจัยมีจำนวนทั้งหมด 4,793 คำ พบว่าคำกริยาประเภทที่ 5 ซึ่งมีโครงสร้าง (kanji+okurigana) + (kanji+okurigana) มีจำนวนมากที่สุด 2,252 คำ รองลงมาเป็นคำกริยาประเภทที่ 1 ซึ่งมีโครงสร้าง kanji+okurigana มีลักษณะของคำเดี่ยวนีมี 1,906 คำ อันดับที่สามคือคำประเภทที่ 4 ซึ่งมีโครงสร้าง kanji + kanji + okurigana มี 488 คำ

ในการแบ่งกลุ่มคำกริยาตามเสียงท้ายคำ กลุ่มที่มีจำนวนมากที่สุดคือ กลุ่มที่ลงท้ายด้วยเสียง /-eru/ มีจำนวน 1,392 คำ กลุ่มที่สองคือกลุ่มที่ลงท้ายด้วย ん /ru/ มีจำนวน 1,098 คำ กลุ่มที่สามคือกลุ่มที่ลงท้ายด้วย す /su/ มีจำนวน 917 คำ กลุ่มที่ลงท้ายด้วย つ /tsu/, ぐ /gu/ และ ぶ /bu/ มีไม่ถึง 100 คำ และกลุ่มที่ลงท้ายด้วย ん /nu/ มีเพียง 2 คำ

ในเรื่องลักษณะและจำนวนพยางค์ของโอะคุริงะนะพบว่าคำกริยาประเภทที่ 1 มีโอะคุริงะนะได้ตั้งแต่ 1 ถึง 5 พยางค์ โอะคุริงะนะ 1 พยางค์เกิดได้ในทุกกลุ่มเสียง คำกริยาประเภทที่ 2 มีจำนวน 3 ถึง 5 พยางค์ คำกริยาประเภทที่ 3 มีโอะคุริงะนะมากที่สุดเพียง 2 พยางค์ คำกริยาประเภทที่ 4 และ 5 มีโอะคุริงะนะได้ตั้งแต่ 1 ถึง 4 พยางค์ โอะคุริงะนะ 1 พยางค์เกิดได้ในทุกกลุ่มเสียง

ในเรื่องลักษณะเฉพาะของโอะคุริงะนะในคำกริยาประเภทกรรมกริยาและกรรมกริยาพบว่าไม่สามารถจะสร้างกฎที่แน่นอนเพื่ออธิบายได้ว่า เมื่อคำกริยาในรูปกรรมกริยามีรูปแบบของโอะคุริงะนะเช่นนี้ คำกริยารูปกรรมกริยาจะมีรูปแบบโอะคุริงะนะเช่นไร เพียงแต่อาจแบ่งกว้างๆได้ 3 แบบ คือเมื่อกรรมกริยา ลงท้ายด้วยเสียง /-u/ กรรมกริยาจะลงท้ายด้วย す /-su/ กรรมกริยา ลงท้ายด้วยเสียง /-u/ กรรมกริยาจะลงท้ายด้วยเสียง /-e/ru และกรรมกริยา ลงท้ายด้วยเสียง /-e/ru กรรมกริยาจะลงท้ายด้วยเสียง /-u/

ABSTRACT

Title Okurigana in Japanese Verbs Appearing in Dictionary Form
Researcher Assoc.Prof. Narumol Leepiyachart
Key Words Okurigana and Verbs in Dictionary Form

Abstract

This research is aimed to examine dictionary form of Japanese verbs written in Kanji which entailed by Okurigana. From the dictionary used in this research, there are 4,793 Japanese verbs in Kanji entailed by Okurigana. The most found verbs consisting of 2,252 words are those in the fifth category ((kanji+okurigana) + (kanji+okurigana)) which has compound form, followed by verbs in the first category (kanji+okurigana); single word form, which consisting of 1,906 words. The third one consisting of 488 words is of verbs in the fourth category (kanji + kanji + okurigana).

When examining the verbs according to ending sound, it is found that the group of verbs ending with /-eru/ sound is the biggest consisting of 1,392 words, followed by the group of verbs ending with る /ru/ sound consisting of 1,098 words. The third group is the group of verbs ending with す /su/ sound consisting of 917 words. For those verbs ending with つ /tsu/, く /gu/ and ぶ /bu/ sounds, the number of them altogether is less than 100 words and there are only two verbs ending with ぬ /nu/ sound.

Considering attribute and number syllable of Okurigana, it is found that verbs in the first category have 1-5 syllables of Okurigana and 1 syllable Okurigana appears in all phone categories. Verbs in the second category have 3-5 syllables of Okurigana. Verbs in the third category have only 2 syllables of Okurigana. Verbs in the fourth and the fifth categories have 1-4 syllables of Okurigana and 1 syllable Okurigana appears in all phone categories.

For the attributes of being transitive and intransitive verbs of Okurigana, it is found that there is no particular rules to explain the existence and the appearance, but it can be grouped into three main types those are 1) transitive form of verbs which their intransitive form ending with /-u/ sound will end with す /-su/, 2) transitive form of verbs which their intransitive form ending with /-u/ sound will end with /-e/ru sound, and 3) transitive form of verbs which their intransitive form ending with /-e/ru sound will end with /-u/ sound.

สารบัญ

	บทคัดย่อ	
	สารบัญ	
	สารบัญตาราง	
	สารบัญภาพ	
บทที่ 1	บทนำ	
	1. ความสำคัญและที่มาของปัญหา	1
	2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
	3. สมมติฐานของการวิจัย	4
	4. ขอบเขตของการวิจัย	4
	5. นิยามศัพท์เฉพาะ	4
	6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	4
บทที่ 2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
บทที่ 3	วิธีการดำเนินการวิจัย	
	1. วิธีการดำเนินการวิจัย	14
	2. การวิเคราะห์ข้อมูล	19
บทที่ 4	ผลการวิจัย	
	1. จำนวนคำกริยาแบ่งตามกลุ่มประเภทคำ และกลุ่มที่มีเสียงท้ายเหมือนกัน	20
	2. ลักษณะและจำนวนพยางค์ของโอคุริงะนะ	23
	3. รูปแบบเสียงของโอคุริงะนะ	62
	4. รูปแบบของโอคุริงะนะในคำกริยาประเภทกรรมกริยาและสกรรมกริยา	67
บทที่ 5	สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	
	1. สรุปผลการวิจัย	77
	2. ข้อเสนอแนะ	88
	ภาคผนวก	89
	บรรณานุกรม	104

สารบัญตาราง

ตารางที่ 4.1	จำนวนคำกริยาแบ่งตามกลุ่มประเภทคำ และกลุ่มที่มีเสียงท้ายเหมือนกัน	21
ตารางที่ 4.2	จำนวนพยางค์และจำนวนคำของกลุ่มที่ลงท้ายด้วยโอคุริงะนะ ぶ -bu	24
ตารางที่ 4.3	จำนวนพยางค์และจำนวนคำของกลุ่มที่ลงท้ายด้วยโอคุริงะนะ ぐ - gu	25
ตารางที่ 4.4	จำนวนพยางค์และจำนวนคำของกลุ่มที่ลงท้ายด้วยโอคุริงะนะ ぐ -ku	28
ตารางที่ 4.5	จำนวนพยางค์และจำนวนคำของกลุ่มที่ลงท้ายด้วยโอคุริงะนะ ぶ -mu	30
ตารางที่ 4.6	จำนวนพยางค์และจำนวนคำของกลุ่มที่ลงท้ายด้วยโอคุริงะนะ ぬ - nu	32
ตารางที่ 4.7	จำนวนพยางค์และจำนวนคำของกลุ่มที่ลงท้ายด้วยโอคุริงะนะเสียง -eru	38
ตารางที่ 4.8	จำนวนพยางค์และจำนวนคำของกลุ่มที่ลงท้ายด้วยโอคุริงะนะเสียง -iru	41
ตารางที่ 4.9	จำนวนพยางค์และจำนวนคำของกลุ่มที่ลงท้ายด้วยโอคุริงะนะ る -ru	46
ตารางที่ 4.10	จำนวนพยางค์และจำนวนคำของกลุ่มที่ลงท้ายด้วยโอคุริงะนะ す -su	52
ตารางที่ 4.11	จำนวนพยางค์และจำนวนคำของกลุ่มที่ลงท้ายด้วยโอคุริงะนะ つ -tsu	54
ตารางที่ 4.12	จำนวนพยางค์และจำนวนคำของกลุ่มที่ลงท้ายด้วยโอคุริงะนะ ぶ -u	56
ตารางที่ 4.13	ภาพรวมจำนวนพยางค์และจำนวนคำของคำกริยาทุกกลุ่ม	58
ตารางที่ 4.14	ภาพรวมรูปแบบเสียงของโอคุริงะนะตามจำนวนพยางค์	66
ตารางที่ 5.1	รูปแบบของโอคุริงะนะ 2 พยางค์ในคำกริยา	81-2

สารบัญภาพ

ภาพที่ 1.1	อักษรคันจิพร้อมอักษรฮิระงานะที่ดัดแปลงมา	1
ภาพที่ 4.1	แผนภูมิวงกลมแสดงจำนวนคำกริยาแบ่งตามประเภทคำ	21
ภาพที่ 4.2	แผนภูมิวงกลมแสดงจำนวนคำตามกลุ่มเสียงที่ลงท้าย	22
ภาพที่ 4.3	แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนคำของกลุ่มที่ลงท้ายด้วยโอคุริงะนะ ぶ-bu จำแนกตามประเภท	24
ภาพที่ 4.4	แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนคำของกลุ่มที่ลงท้ายด้วยโอคุริงะนะ ぐ-gu จำแนกตามประเภท	26
ภาพที่ 4.5	แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนคำของกลุ่มที่ลงท้ายด้วยโอคุริงะนะ ぐ-ku จำแนกตามประเภท	28
ภาพที่ 4.6	แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนคำของกลุ่มที่ลงท้ายด้วยโอคุริงะนะ ぐ-mu จำแนกตามประเภท	31
ภาพที่ 4.7	แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนคำของกลุ่มที่ลงท้ายด้วยโอคุริงะนะ ぐ-nu จำแนกตามประเภท	32
ภาพที่ 4.8	แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนคำของโอคุริงะนะกลุ่มที่ลงท้ายด้วยเสียง-eru จำแนกตามประเภท	39
ภาพที่ 4.9	แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนคำของโอคุริงะนะกลุ่มที่ลงท้ายด้วยเสียง-iru จำแนกตามประเภท	42
ภาพที่ 4.10	แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนคำของกลุ่มที่ลงท้ายด้วยโอคุริงะนะ る-ru จำแนกตามประเภท	47
ภาพที่ 4.11	แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนคำของกลุ่มที่ลงท้ายด้วยโอคุริงะนะ す-su จำแนกตามประเภท	52
ภาพที่ 4.12	แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนคำของกลุ่มที่ลงท้ายด้วยโอคุริงะนะ つ-tsu จำแนกตามประเภท	54
ภาพที่ 4.13	แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนคำของกลุ่มที่ลงท้ายด้วยโอคุริงะนะ ぶ-bu จำแนกตามประเภท	57
ภาพที่ 4.14	แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนพยางค์และจำนวนคำของคำกริยาประเภทที่ 1 ทุกกลุ่ม	59
ภาพที่ 4.15	แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนพยางค์และจำนวนคำของคำกริยาประเภทที่ 2 ทุกกลุ่ม	60
ภาพที่ 4.16	แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนพยางค์และจำนวนคำของคำกริยาประเภทที่ 3 ทุกกลุ่ม	60
ภาพที่ 4.17	แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนพยางค์และจำนวนคำของคำกริยาประเภทที่ 4 ทุกกลุ่ม	61
ภาพที่ 4.18	แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนพยางค์และจำนวนคำของคำกริยาประเภทที่ 5 ทุกกลุ่ม	61

บทที่ 1 บทนำ

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ตัวอักษรในภาษาญี่ปุ่นมีทั้งหมด 3 ชุด คือ อักษรคันจิ (漢字kanji) อักษรฮิระงานะ (平仮名hiragana) และ อักษรคะตะคะนะ (片仮名katakana) ในที่นี้ไม่นับรวมอักษรโรมะจิ (Romaji) ซึ่งเป็นอักษรภาษาอังกฤษที่นิยมใช้แสดงเสียงอ่านของตัวอักษรทั้งสามชนิดข้างต้น ในการเขียนภาษาญี่ปุ่นโดยทั่วไปจะใช้อักษรทั้งสามชนิดที่กล่าวมานี้ปะปนกันอยู่เสมอ

ตัวอักษรคันจิเข้ามาสู่ประเทศญี่ปุ่นประมาณศตวรรษที่ 4 โคลมัส (Coulmas, 1989, p.122) กล่าวว่า นักวิชาการชาวเกาหลีชื่อ Wani เป็นผู้นำอักษรคันจิเข้าไปเผยแพร่ในประเทศญี่ปุ่นตัวอักษรนี้เข้ามาพร้อมกับการเผยแพร่ศาสนาพุทธ เมื่อคนญี่ปุ่นรับอักษรคันจิเข้ามาในระยะแรก ส่วนใหญ่จะใช้อักษรคันจิเขียนแทนคำที่มีความหมายต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นคำนาม คำกริยา หรือ คำวิเศษณ์

ต่อมามีอักษรชนิดหนึ่งเรียกว่า มันโยะนะนะ (man'yōgana 万葉仮名) ซึ่งเป็นตัวอักษรคันจิที่ใช้เป็นอักษรแทนเสียงสำหรับเขียนข้อความที่เป็นภาษาญี่ปุ่น ต่างกับอักษรคันจิทั่วไปที่ใช้เพื่อเขียนแทนความหมาย Christopher (2000) กล่าวว่า มันโยะนะนะ เป็นรูปงนะนะโบราณซึ่งไม่ใช่แล้วในปัจจุบัน เป็นระบบการเขียนที่เก่าที่สุดของญี่ปุ่นมีอายุประมาณ 1,000 ปี ชื่อมันโยะนะนะ มาจากหนังสือชื่อ มันโยชู (man'yōshū 万葉集) ซึ่งเป็นวรรณกรรมเก่าแก่ที่เขียนขึ้นเป็นภาษาญี่ปุ่นเมื่อประมาณกลางศตวรรษที่ 8 เขียนโดยเลือกอักษรคันจิบางตัวมาแทนเสียง

无 ん	和 わ	良 ら	也 や	末 ま	波 は	奈 な	太 た	左 さ	加 か	安 あ
	爲 ゐ	利 り		美 み	比 ひ	仁 に	知 ち	之 し	機 き	以 い
		留 る	由 ゆ	武 む	不 ふ	奴 ぬ	川 つ	寸 す	久 く	宇 う
	惠 ゑ	礼 れ		女 め	部 へ	祢 ね	天 て	世 せ	計 け	衣 え
	遠 を	呂 ろ	与 よ	毛 も	保 ほ	乃 の	止 と	曾 そ	己 こ	於 お

ภาพที่ 1.1 อักษรคันจิพร้อมอักษรฮิระงานะที่ดัดแปลงมา
(Man'yōgana, 2012, Development Section)

การเขียนผลงานทางวรรณกรรมของญี่ปุ่นยังคงดำเนินต่อมาโดยใช้อักษรมันโยงะนะ Miller (1980) กล่าวว่าเมื่อนำอักษรคันจิหรือที่เรียกว่ามันโยงะนะ มาเขียนผลงานในภาษาญี่ปุ่นนานเข้า รูปร่างของตัวอักษรที่เขียนจึงเริ่มเปลี่ยนจากเหลี่ยมเป็นโค้งมนมากขึ้น มีการปรับแก้ไขระบบของตัวอักษรให้สอดคล้องกับภาษาญี่ปุ่นมากขึ้น จากวิวัฒนาการเหล่านี้ เมื่อเข้าสู่ครึ่งหลังของศตวรรษที่ 9 ญี่ปุ่นได้ประดิษฐ์ตัวอักษรคันจิขึ้น โดยดัดแปลงรูปร่างของอักษรคันจิเหล่านั้นให้เขียนง่ายขึ้น อักษรมันโยงะนะที่มีการปรับรูปแบบการเขียนจึงได้ชื่อใหม่ว่า อักษรฮิระงะนะ และอักษรคะตะคะนะอย่างที่เรียกกันในปัจจุบัน

จากการมีตัวอักษรเป็นของตนเองทำให้คนญี่ปุ่นสามารถถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและผลิตผลงานด้านวรรณกรรมต่างๆได้อย่างอิสระกว่าการใช้ภาษาจีน (อรรถยา, 2554, หน้า 2) ในขณะเดียวกันได้ทำการปรับปรุงตัวอักษรทำให้เกิดการเขียนที่เป็นระบบและเข้าใจได้ง่ายมากขึ้น การพัฒนาปรับปรุงตัวอักษรของญี่ปุ่นได้คำนึงถึงความสอดคล้องของระบบเสียงและไวยากรณ์ในภาษาญี่ปุ่นด้วย ดังที่ปรากฏในกลอน อิโรฮะนะ (iroha) ซึ่ง Miller (1980) กล่าวว่าแต่งขึ้นในสมัยเฮอัน (ค.ศ. 794 -1185) ประกอบกับการที่ภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาที่มีการเปลี่ยนรูปของหน่วยคำ โดยเฉพาะการเปลี่ยนรูปหน่วยคำเติมท้ายหรือที่เรียกว่าปัจจัย (suffix) เพื่อใช้แสดงความหมายต่างๆ ทางไวยากรณ์ เช่น การบอกว่าเป็นกริยาอาการที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน หรือ อดีต เป็นรูปบอกเล่า หรือปฏิเสธ เป็นรูปสุภาพที่ใช้สนทนากับผู้ที่ไม่สนิทสนมหรือรูปกตัญญูที่ใช้สนทนากันในหมู่เพื่อนฝูงทั่วไป เมื่อมีการใช้อักษรคันจิ คนญี่ปุ่นจึงเริ่มใช้อักษรคันจิเขียนแทนหน่วยคำทางไวยากรณ์ประเภทคำช่วยต่างๆ และเขียนแทนหน่วยคำเติมที่มีการเปลี่ยนรูป จากเหตุปัจจัยดังที่กล่าวมานี้จึงเป็นที่มาของการเขียนภาษาญี่ปุ่นด้วยอักษรคันจิประสมกับอักษรคันจิที่อาจจะกล่าวได้ว่าเป็นอักษรที่คนญี่ปุ่นคิดค้นดัดแปลงขึ้นมาเอง

ในบรรดาอักษรคันจิทั้งสองชนิดนั้น อักษรคะตะคะนะนิยมใช้เขียนคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ และใช้เขียนคำที่เลียนเสียงต่างๆ ส่วนอักษรฮิระงะนะใช้เขียนแทนคำที่แสดงไวยากรณ์ต่างๆ เช่น คำช่วย (particle) หน่วยคำเติม (affix) มักจะพบในการเติมหน่วยคำเติมท้ายหรือที่เรียกว่าปัจจัย (suffix) เติมลงไปต่อจากตัวอักษรคันจิเพื่อใช้แสดงความหมายทางไวยากรณ์ และเรียกส่วนนี้ด้วยชื่อเฉพาะว่าโอะคุริงะนะ (送り仮名 okurigana) จะเห็นว่าโอะคุริงะนะคืออักษรฮิระงะนะที่ใช้เขียนประกอบตัวอักษรคันจิโดยเฉพาะนั่นเอง ยกตัวอย่างเช่น

- 生 เมื่อเกิดเดี่ยวๆไม่มีโอะคุริงะนะกำกับอยู่ด้วยจะอ่านว่า nama แปลว่า 'raw' หรือ ki แปลว่า 'alive'
- 生う เมื่อมีโอะคุริงะนะ う กำกับอยู่ด้วยจะอ่านว่า ou แปลว่า 'expand'
- 生きる เมื่อมีโอะคุริงะนะ きる กำกับอยู่ด้วยจะอ่านว่า ikiru แปลว่า 'live, exist'
- 生かす เมื่อมีโอะคุริงะนะ かす กำกับอยู่ด้วยจะอ่านว่า ikasu แปลว่า 'arrange'
- 生ける เมื่อมีโอะคุริงะนะ ける กำกับอยู่ด้วยจะอ่านว่า ikeru แปลว่า 'keep alive'
- 生む เมื่อมีโอะคุริงะนะ む กำกับอยู่ด้วยจะอ่านว่า umu แปลว่า 'produce'
- 生まれる หรือ 生れる เมื่อมีโอะคุริงะนะ まれる หรือ らる กำกับอยู่ด้วยจะอ่านว่า umareru แปลว่า 'be born'
- 生える เมื่อมีโอะคุริงะนะ える กำกับอยู่ด้วยจะอ่านว่า haeru แปลว่า 'grow, spring up'
- 生やす เมื่อมีโอะคุริงะนะ やす กำกับอยู่ด้วยจะอ่านว่า hayasu แปลว่า 'grow'
- 生じる เมื่อมีโอะคุริงะนะ じる กำกับอยู่ด้วยจะอ่านว่า shōjiru แปลว่า 'occur'

จากตัวอย่างที่กล่าวมานี้จะเห็นได้ว่าความหมายของคำหรือตัวอักษรคันจิเพียง 1 ตัวที่มีความแตกต่างกันออกไป

ได้หลายอย่างนั้นจะเข้าใจได้ชัดเจนว่าหมายถึงอะไรต้องอาศัยโอะคุริงะนะที่ต่อท้ายคำ หรืออาจจะกล่าวในทางกลับกันได้ ว่าโอะคุริงะนะที่เติมเข้าไปหลังอักษรคันจินั้นเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดคำใหม่ และความหมายใหม่ที่แตกต่างออกไปจากเดิม ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าโอะคุริงะนะมีความสำคัญมากในการช่วยให้อักษรคันจิเพียงตัวเดียวกลายเป็นคำใหม่ๆขึ้นมาอีกหลายคำในภาษาญี่ปุ่น และช่วยให้เข้าใจความหมายของอักษรคันจินั้นๆได้ชัดเจนขึ้น และอาจจะพูดได้ว่าหากไม่มีการเติมโอะคุริงะนะ การสร้างคำใหม่ๆคงเป็นไปได้ยาก และการทำความเข้าใจความหมายของอักษรคันจิตัวเดียวจะเป็นไปได้ยากเช่นกัน

ในขณะที่เดียวกันการใช้โอะคุริงะนะเขียนต่อจากตัวอักษรคันจินั้นไม่ว่าจะเขียนอย่างไรก็ได้ จำเป็นจะต้องมีกฎเกณฑ์เพื่อให้ทุกคนเข้าใจตรงกัน เขียนเหมือนกันเพื่อการสื่อสารที่สมบูรณ์ ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการญี่ปุ่นจึงได้กำหนดวิธีการใช้โอะคุริงะนะไว้เพื่อให้คนญี่ปุ่นใช้ภาษาญี่ปุ่นที่เป็นภาษาราชการได้ถูกต้องตรงกัน เช่นอักษรคันจิ 交 นี้ไม่ให้เขียนเป็น ×交る เพราะอาจเกิดความสับสนระหว่างคำกริยาสองตัวนี้คือ 交わる maji(waru) “to cross, intersect” และ 交じる ma(jiru) “to mix” ได้ จึงต้องเขียนให้ชัดเจน จะเขียนสั้นๆเพียง 交る ไม่ได้

หรืออย่างในกรณีของคำต่อไปนี้ okonau (おこなう) กำหนดให้เขียน 行 っ แต่ในขณะที่เดียวกันก็อนุโลมให้เขียนเป็น 行な っ ได้ โดยอ่านแบบเดียวกันคือ okonau (おこなう)

เช่นเดียวกับคำว่า おわる กำหนดให้เขียน 終 っ แต่ในขณะที่เดียวกันก็อนุโลมให้เขียนเป็น 終る ได้ โดยอ่านแบบเดียวกันคือ おわる แต่คำว่า おえ っ กำหนดให้เขียน 終え っ เท่านั้น ไม่ให้เขียน 終る เพราะจะสับสนกับ 終 っ

จากที่กล่าวมานี้จะเห็นว่า การเขียนโอะคุริงะนะตามหลังคันจิตัวเดียวกันในคำเดียวกันอาจจะเขียนได้สองแบบ แต่ในบางคำอาจจะเขียนได้เพียงแบบเดียวซึ่งทำให้ผู้ที่ศึกษาภาษาญี่ปุ่นสับสน และอาจจะคิดเองว่าการเขียนโอะคุริงะนะอาจจะเขียนแบบไหนก็ได้ ซึ่งเป็นความเข้าใจผิด และความเข้าใจผิดในลักษณะนี้ทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการเขียน และอาจนำไปสู่การสื่อความหมายที่ผิดพลาดคลาดเคลื่อนไปจากที่ต้องการ เพราะการเขียนโอะคุริงะนะต่างกันอาจทำให้เกิดคำและความหมายที่แตกต่างกัน ซึ่งจะนำไปสู่ความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนได้ เช่น หากเขียนโอะคุริงะนะต่อท้ายอักษรคันจิ 終 ตัวนี้ เป็น 終る ผู้เริ่มเรียนที่ยังไม่มีความเข้าใจภาษามากนักอาจจะอ่านว่า owaru หรือ oeru ก็ได้ ดังนั้นในการเขียนที่ถูกต้องจึงกำหนดให้ใส่โอะคุริงะนะที่ต่างกันให้เห็นชัดเจน เป็น 終え っ o (eru) และ 終わ っ o (waru) เพื่อไม่ให้สับสน แต่ดังที่กล่าวไว้ในย่อหน้าก่อนนี้ว่า คำว่า おわる กำหนดให้เขียน 終 っ แต่ในขณะที่เดียวกันก็อนุโลมให้เขียนเป็น 終る ได้ การเขียนแบบหลังนี้เป็นเรื่องที่ยากสำหรับผู้เรียนที่จะเข้าใจได้ว่าอ่านอย่างไร

นอกจากประเด็นของการอ่านและเขียนให้ถูกต้องแล้ว ยังมีประเด็นของความหมายที่เป็นปัญหากับผู้เรียนด้วย เนื่องจากภาษาญี่ปุ่นรับอักษรคันจิเข้ามาใช้และเติมโอะคุริงะนะที่ต่างกันเข้าไปเพื่อทำให้ความหมายแตกต่างกัน

ความหมายที่กล่าวถึงนี้เป็นความหมายทั้งในด้านโครงสร้างและความหมายทางเนื้อหา เช่น อักษร 生

เมื่อมีโอะคุริงะนะ え っ กำกับอยู่เป็น 生え っ จะอ่านว่า haeru “grow” (กริยาที่ไม่ต้องการกรรม)

เมื่อมีโอะคุริงะนะ や っ กำกับอยู่เป็น 生や っ จะอ่านว่า hayasu “grow” (กริยาที่ต้องการกรรม)

เมื่อมีโอะคุริงะนะ き っ กำกับอยู่เป็น 生き っ จะอ่านว่า ikiru “live” (กริยาที่ไม่ต้องการกรรม)

เมื่อมีโอะคุริงะนะ け っ กำกับอยู่เป็น 生け っ จะอ่านว่า ikeru “live” (กริยาที่ต้องการกรรม)

เป็นที่เข้าใจกันโดยทั่วไปว่าการใส่โอะคุริงะนะที่ต่างกัน ย่อมเกิดจากความต้องการให้เกิดคำใหม่ที่สามารถให้ความหมายของคำแตกต่างกัน แต่ลักษณะของโอะคุริงะนะที่เติมท้ายอักษรคันจิตัวเดียวกัน โดยมีรูปแบบของโอะคุริงะนะต่างกัน กลับทำให้เกิดคำใหม่ที่มีความหมายของคำเหมือนหรือใกล้เคียงกัน ลักษณะเช่นนี้มีอยู่มากในภาษาญี่ปุ่น และเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เรียนเกิดปัญหาว่าคำเหล่านี้มีความแตกต่างกันอย่างไร

ผู้วิจัยคิดว่าการหาคำตอบในเรื่องทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้นนี้จำเป็นต้องศึกษารูปแบบทั้งหมดของโอะคุริงะนะในคำกริยา เพื่อนำมาวิเคราะห์ และสังเคราะห์ลักษณะของโอะคุริงะนะเพื่อหาคำตอบให้กับการเขียนโอะคุริงะนะตามหลังคันจิต่างๆ เพื่อศึกษาว่ารูปแบบของโอะคุริงะนะนั้นมีลักษณะเช่นใดบ้าง และสามารถจะทำนายการเกิดลักษณะต่างๆที่พบนั้นได้หรือไม่รวมถึงกรณีของคำที่ใช้อักษรคันจิตัวเดียวกัน แต่มีการเขียนโอะคุริงะนะที่ต่างกันทำให้เกิดคำใหม่ที่มีความหมายใกล้เคียงกันแต่ต่างกันในเรื่องของหน้าที่ทางไวยากรณ์

นอกจากนั้นการศึกษาโอะคุริงะนะที่เขียนกำกับอักษรคันจินี้ อาจจะช่วยให้ผู้สอนมีแนวทางการสอนใหม่ๆเพิ่มขึ้นในการช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจความหมายหรือหน้าที่ของคำได้ดีขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 ศึกษาคำกริยารูปพจนานุกรมภาษาญี่ปุ่นที่เขียนด้วยอักษรคันจิด้วยโอะคุริงะนะ ว่ามีจำนวนคำเท่าใด (ในพจนานุกรมเล่มที่ศึกษา) โดยแบ่งตามกลุ่มที่มีเสียงท้ายเหมือนกัน และกลุ่มประเภทคำ
- 2.2 ศึกษาลักษณะและจำนวนพยางค์ของโอะคุริงะนะในคำกริยารูปพจนานุกรม
- 2.3 ศึกษาสัญลักษณ์เฉพาะของโอะคุริงะนะในคำกริยาประเภทกรรมกริยาและกรรมกริยา

3. สมมติฐานการวิจัย

- 3.1 จำนวนพยางค์ของโอะคุริงะนะในคำกริยาจะมีเพียงหนึ่งหรือสองพยางค์
- 3.2 รูปแบบของโอะคุริงะนะในคำกริยาประเภทกรรมกริยาและกรรมกริยาจะมีลักษณะเฉพาะที่แบ่งแยกแตกต่างกันอย่างชัดเจน

4. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาจากการรวบรวมข้อมูลจากพจนานุกรมญี่ปุ่น – อังกฤษชื่อ Kenkyusha's New Japanese – English Dictionary 4th edition. (1988). ที่มี Masuda Koh เป็นบรรณาธิการ พิมพ์โดยบริษัท Kenkyusha ประเทศญี่ปุ่น เหตุที่เลือกพจนานุกรมเล่มนี้เพราะเป็นพจนานุกรมที่มีขนาดใหญ่มีทั้งหมด 2,066 หน้า มีคำศัพท์ทั้งหมดประมาณ 80,000 คำ เป็นพจนานุกรมที่มีรายละเอียดมากรวมถึงมีการแสดงให้เห็นว่าคำใดเป็นคำประสมไว้ด้วย Wikipedia, the free encyclopedia ได้กล่าวถึงพจนานุกรมนี้ว่า “Since its first publication in 1918, Kenkyūsha's New Japanese-English Dictionary (新和英大辞典 *Shin wa-ei daijiten*) has been the largest and most authoritative Japanese-English dictionary ever published. Translators, scholars, and specialists who use the Japanese language affectionately refer to this dictionary as the “Green Goddess” or (“GG”) ” พจนานุกรมฉบับที่ใช้ในงานวิจัยนี้เป็นการรวบรวมใหม่ในครั้งที่๔

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

โอะคุริงะนะ หมายถึง อักษรสระระยะที่ใช้เขียนต่อจากอักษรคันจิ ในคำที่อ่านด้วยเสียงแบบญี่ปุ่นหรือที่เรียกว่าเสียงคุน เป็นส่วนที่อาจจะมีการเปลี่ยนรูปเพื่อทำให้เกิดคำใหม่ที่มีความหมาย หรือมีหน้าที่เฉพาะทางไวยากรณ์

คำกริยาภาษาญี่ปุ่นรูปพจนานุกรม หมายถึง รูปคำกริยาภาษาญี่ปุ่นที่ลงท้ายด้วยเสียง /u/ ทั้งหมด และปรากฏอยู่ในพจนานุกรม Kenkyusha's New Japanese – English Dictionary 4th edition. (1988). เท่านั้น

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 6.1 ทราบลักษณะของโอะคุริงะนะในคำกริยาพจนานุกรมภาษาญี่ปุ่น
- 6.2 ทราบว่าคำกริยาภาษาญี่ปุ่นที่ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะที่มีเสียงเหมือนกันมีจำนวนเท่าใดมีกิพยางค์และมีอยู่ในประเภทใดบ้าง
- 6.3 เข้าใจลักษณะเฉพาะของโอะคุริงะนะในคำกริยาประเภทกรรมกริยาและกรรมกริยา
- 6.4 เข้าใจประเด็นปัญหาเกี่ยวกับโอะคุริงะนะที่จะเกิดขึ้นกับผู้เรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

โอะคุริงะนะ (送り仮名 okurigana) เป็นอักษรกระนะของญี่ปุ่นที่ใช้เขียนประกอบตัวอักษรคันจิ ปกติจะใช้โอะริงะนะเขียนต่อท้ายอักษรคันจิเพื่อแสดงลักษณะทางไวยากรณ์ และขณะเดียวกันก็สามารถทำให้เกิดความแตกต่างทางความหมายของคำได้ด้วย Smith (1996 : 212) กล่าวไว้ว่า “Okurigana are hiragana added after kanji to encode inflectional elements. The present guidelines for okurigana were issued in the Cabinet Notification “Okurigana no tsukekata” in 1973.” และจากข้อมูล 送り仮名の付け方 เข้าถึงได้เมื่อวันที่ 20 กันยายน 2554 ได้ให้คำจำกัดความว่า “Okurigana is Kana suffixes that follow Kanji in written Japanese orations. Its use is to give him to flections to the adjectives or verbs, an okurigana in a verb can indicate the time of the same (future present past or/), give an affirmative or negative meaning to him, or add à courtesy level to him. At present the “okurigana” is written with Hiragana,.....” หมายความว่าโอะคุริงะนะเป็นหน่วยคำเติมท้ายอักษรคันจิในการเขียน การใช้โอะคุริงะนะมักจะใช้เพื่อเติมท้ายคำคุณศัพท์และคำกริยา โอะคุริงะนะที่เติมท้ายคำกริยาสามารถแสดงเวลาว่าเป็นอดีต ปัจจุบัน หรือ อนาคต หรืออาจจะให้ความหมายที่เป็นบอกเล่าหรือปฏิเสธ หรืออาจจะเพิ่มระดับความสุภาพให้แก่คำกริยาได้ด้วย ปัจจุบันนิยมเขียนโอะคุริงะนะโดยใช้อักษรโอะริงะนะทั้งหมด Coulmas (1989:133) ยังได้กล่าวเพิ่มเติมว่า “The combination of Kana and Kanji in running text characteristic of contemporary usage provides the reader with some grammatical structure, as lexical and grammatical morphemes are graphically distinguished, and hence facilitates the reading process. It also helps to disambiguate multivated Kanji.” เป็นการสนับสนุนว่าโอะคุริงะนะเป็นอักษรที่ใช้เพื่อประโยชน์ทางไวยากรณ์ ช่วยกระบวนการอ่าน และช่วยลดความกำกวมของคันจิได้ด้วย

และจากข้อมูลเรื่อง 送り仮名 เข้าถึงได้เมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2555 ได้กล่าวถึงลักษณะของโอะคุริงะนะไว้ดังนี้ 動詞、形容詞、形容動詞といった活用がある品詞（用言）の場合、活用語尾を送り仮名にします。たとえば、「書く」「濃い」などです。ただし、語幹が「し」で終わる形容詞（「美しい」「珍しい」など）は「し」から送ります。同様に、語尾の前が「か」「らか」「やか」になる形容動詞（「静かだ」「明らかだ」など）はこれらの音から送ります。ตัวเติมท้ายเพื่อเปลี่ยนรูปของคำกริยา คำคุณศัพท์ และ คำกริยาวิเศษณ์ เช่น 「書く」「濃い」 เป็นโอะคุริงะนะ คำคุณศัพท์อย่างเช่น 「美しい」「珍しい」 นับจาก し เป็นต้นไปเป็นโอะคุริงะนะ

一方、名詞には基本的に送り仮名はつけません。また、副詞、連体詞、接続詞は、最後の音節を送ります（「必ず」「既に」「及び」など） ในส่วนของคำนามโดยพื้นฐานแล้วไม่มีการเติมโอะคุริงะนะ ส่วนคำวิเศษณ์ คำสันธานและคำเชื่อมต่างๆตัวเติมหลังเป็นโอะคุริงะนะเช่น 「必ず」「既に」「及び」

複数の語がつながった複合語（「張り付く」「申し込む」など）や派生語は元の語に準拠して送ります。名詞だと、用言から名詞になったもの（「動き」「香り」など）や「さ」「み」「げ」などの接尾語が付いたもの（「正しさ」「重み」など）は元の語と同じように送らなければなりません。การเติมโอะคุริงะนะของคำประสมเช่น「張り付く」「申し込む」นั้น จะเติมโอะคุริงะนะตามคำเดียวที่นำมาเป็นคำประสม ถ้าเป็นคำนามประสมที่เปลี่ยนรูปมาเช่น「動き」「香り」ใส่โอะคุริงะนะตามคำเดิม ตัวเติมท้ายที่ทำให้เป็นคำนามเช่น「さ」「み」「げ」ในคำว่า「正しさ」「重み」ใส่โอะคุริงะนะตามนั้น

จากข้อมูลทางวิชาการพบว่า โอะคุริงะนะเป็นตัวเติมคันจิ เพื่อช่วยในการอ่านอักษรคันจินั้นๆ เช่น จากอักษรคันจินี้ 上 อ่านแบบจีนว่า ue มีความหมายว่า บน แต่เมื่อใส่โอะคุริงะนะที่แตกต่างกันลงไปตั้ง ตัวอย่างข้างล่างจะได้คำใหม่ ที่มีคำอ่านใหม่ และความหมายใหม่ทันที

上がる อ่านว่า a(garu) แปลว่า "to ascend/to make ready/to complete" ในที่นี้ 上 อ่านว่า a
 上る อ่านว่า nobo(ru) แปลว่า "to go up/to climb (a set of stairs)" ในที่นี้ 上 อ่านว่า nobo
 下さる อ่านว่า kuda(saru) แปลว่า "to give [to the speaker as an inferior]" ในที่นี้ 下 อ่านว่า kuda
 下りる อ่านว่า o(riru) แปลว่า "to get off/to descend" ในที่นี้ 下 อ่านว่า o
 下がる อ่านว่า sa(garu) แปลว่า "to dangle" ในที่นี้ 下 อ่านว่า sa

มีนักวิชาการหลายคนกล่าวว่า การใส่โอะคุริงะนะ ทำให้เข้าใจความหมายของคำได้ง่ายขึ้นเช่น Honda Keisuke (2008 : 87) กล่าวไว้ว่า “ Okurigana are basically used for ease of kanji decoding. Put differently, one may say that they provide certain external support, without which kanji decoding would be difficult or even impossible. Satake (2006 : 44) กล่าวว่า “ The function of okurigana is to make up for the shortage of phonological information in kanji graphemes. Intuitively, this remark captures the empirical fact experienced by the writer- reader of Japanese: it is often the case that one makes reference to the phonological information of okurigana to work out uncertain or unknown kanji readings.

Honda Keisuke (2008 : 93) ยังกล่าวเพิ่มเติมว่า “ It is important to stress that okurigana provide only partial phonological information; that is, they do not repeat the whole phonemic form of a kanji reading (e.g. *再 ふたたび, *食 たべる etc.). ....To sum up, one may say that okurigana resolve the indeterminacy of phonemic forms on the basis that the reader has access to the knowledge of both types.” ถึงจะกล่าวว่าย่อคุริงะนะสามารถช่วยในการอ่าน แต่ผู้อ่านก็จำเป็นต้องมีความรู้พื้นฐานในการอ่านทั้งอักษรคันจิและโอะคุริงะนะด้วย เพราะการเติมโอะคุริงะนะนั้นเป็นการเติมเฉพาะส่วนท้ายของอักษรคันจิ ไม่ได้เขียนทั้งคำซึ่งรวมส่วนที่เป็นคำอ่านของคันจิไว้ คำว่า futatabi จะเขียนว่า 再び ไม่ได้เขียนทั้งคำเป็น * 再ふたたび, คำว่า taberu จะเขียนว่า 食べる ไม่ได้เขียนทั้งคำเป็น * 食たべる จากประเด็นที่กล่าวมานี้จะเห็นว่าหากผู้อ่านไม่มีพื้นความรู้เกี่ยวกับการอ่านอักษรคันจิมาก่อน โอะคุริงะนะอาจจะไม่สามารถช่วยให้อ่านได้ถูกต้อง

จึงเกิดคำถามว่าโอะคุริงะนะช่วยให้อ่านง่ายขึ้น หรือเข้าใจความหมายง่ายขึ้นจริงหรือไม่ ยกตัวอย่างเช่นคำกริยา 入る สามารถอ่านได้สองอย่างคือ อ่านว่า haireru แปลว่า “เข้าได้” หรือ ireru แปลว่า “ใส่...(ลง/เข้า) ไป”

ในเรื่องนี้ผู้เรียนที่ไม่เข้าใจบริบทรอบข้างในประโยคที่คำเหล่านี้บรรจุอยู่ จะไม่สามารถตัดสินใจได้ในทันทีว่าจะเลือกการอ่านแบบไหน หรือเลือกความหมายใด จำเป็นต้องมีความเข้าใจประโยคนั้นรวมทั้งเนื้อหาข้างเคียงด้วย เช่น

私は剣道部に入れる (watashi wa kendou-bu ni haireru) หมายความว่า “ฉันเข้าชมรมเคนโด้ได้”

私はカップの中にコーヒーを入れる (watashi wa kappu no naka ni koohii o ireru) หมายความว่า “ฉันใส่กาแฟลงไปในถ้วย”

ลักษณะความกำกวมเช่นนี้เป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนที่เป็นชาวต่างประเทศมาก นอกจากจะไม่ทราบการอ่านอักษรคันจิแล้ว เมื่อมาพบคำกริยาที่มีรูปการเขียนเหมือนกันทุกประการเช่นนี้ทำให้เกิดปัญหาว่าจะอ่านอักษรคันจิเหล่านี้อย่างไร

ปัญหาที่เกิดขึ้นไม่ได้มีแต่ในกรณีของการอ่าน ในการเขียนก็เช่นกันผู้ที่เริ่มเรียนภาษาญี่ปุ่นอาจจะสงสัยว่าเวลาเขียนจะใส่อะไคระนนะอย่างไร เช่น คำว่า taberu จะเขียนว่า 食へる หรือเขียนว่า 食べる

คำกริยาในภาษาญี่ปุ่นไม่เหมือนกับคำกริยาในภาษาไทยตรงที่ภาษาญี่ปุ่นมีการเปลี่ยนรูปไปตามกาล มาลา และวาจก และในการเปลี่ยนรูปคำกริยาจำเป็นจะต้องมีกฎและวิธีการในการเปลี่ยนรูปอย่างชัดเจน กฎข้อแรกของการเปลี่ยนรูปคำกริยาคือจะต้องจำให้ได้ว่าคำกริยาแต่ละตัวนั้นอยู่ในกลุ่มไหน ก่อนอื่นผู้เรียนต้องทราบว่าคำกริยาในภาษาญี่ปุ่นแบ่งออกเป็น ๓ กลุ่ม ตามลักษณะของเสียงที่ลงท้ายคำกริยา

คำกริยาในกลุ่มที่ 1 ลงท้ายด้วยเสียง /-u/ ของทวารรถในตัวอักษรคะนะ นั่นคือสามารถลงท้ายด้วย う/u/ </ku/ す/su/ つ/tsu/ ぬ/nu/ む/mu/ る/ru/ ยกเว้น /fu/ของวรรค ha และ /yu/ ของวรรค ya และจะมีเสียงเพิ่มจากการเติมสัญลักษณ์ในการเขียนลงไปอีกคือเสียง </gu/ และ ん/bu/ เมื่อเขียนด้วยอักษรคันจิและตามด้วยโอะคุริงะนะจะมีลักษณะดังนี้คือ

ลงท้ายด้วย う/u/ เช่น 養う yashina(u) “to cultivate”

ลงท้ายด้วย </ku/ เช่น 書く ka(ku) “to write”

ลงท้ายด้วย す/su/ เช่น 貸す ka(su) “to lend”

ลงท้ายด้วย つ/tsu/ เช่น 失つ ka(tsu) “to lose”

ลงท้ายด้วย ぬ/nu/ เช่น 死ぬ shi(nu) “to die”

ลงท้ายด้วย む/mu/ เช่น 読む yo(mu) “to read”

ลงท้ายด้วย る/ru/ เช่น 誤る ayama(ru) “to apologize”

ลงท้ายด้วย </gu/ เช่น 泳ぐ oyo(gu) “to swim”

ลงท้ายด้วย ん/bu/ เช่น 呼ぶ yo(bu) “to call”

คำกริยาในกลุ่มที่ 2 ลงท้ายด้วยเสียง /-iru/ หรือ /-eru/ เมื่อเขียนด้วยอักษรคันจิและโอะคุริงะนะจะมีลักษณะดังนี้เช่น 食へる ta(beru) “to eat”、起きる o(kiru) “to get up”、開ける a(keru) “to open”

คำกริยาในกลุ่มที่ 3 เป็นคำกริยาที่มีการเปลี่ยนรูปแบบพิเศษมีเพียงสองตัวเท่านั้นคือ する suru “to do” และ 来る ku(ru) “to buy”

จากตัวอย่างที่ยกมาจะเห็นว่าคำกริยาในกลุ่มที่ ๑ ส่วนใหญ่มักจะเขียนด้วยอักษรคันจิและต่อด้วยโอะคุริงะนะเพียง 1 ตัวไม่ว่าคำๆนั้นจะมีกัปปยงค์ก็ตาม ในขณะที่คำกริยาในกลุ่มที่ ๒ จะนิยมเขียนด้วยอักษรคันจิและต่อด้วย

โอะคุริงะนะสองพยางค์ที่แทนเสียง /-iru/ หรือ /-eru/ ของคำนั้นๆ แต่ก็มีบางคำที่เสียงของอักษรคันจิเป็นเสียงพยางค์เดียว ที่มีเสียง /-i/ อยู่ในส่วนของออกเสียงอักษรคันจิ เช่น 着る kiru “to wear” มีเสียง/-i/ อยู่ในส่วนของ ki โอะคุริงะนะจึงมีแต่ส่วนของ /-ru/ เท่านั้น

การใส่โอะคุริงะนะต่อท้ายคำกริยาในรูปพจนานุกรมนี้มีประโยชน์มากในการแสดงความแตกต่างของกลุ่มคำกริยา เพื่อประโยชน์ในการเปลี่ยนรูปคำให้ถูกต้องตามลักษณะของกลุ่มนั้นๆ

ในขณะที่เดียวกันนอกจากการใส่โอะคุริงะนะเพื่อให้เห็นว่าเป็นคำกริยากลุ่มใดแล้ว ยังมีการเขียนอักษรคันจิและโอะคุริงะนะในคำกริยาอีกลักษณะหนึ่งเช่น 開める shimeru “to close” (transitive)、閉まる shimaru “to closer” (intransitive)、落ちる ochiru “to fall” (transitive)、落とす otosu “to drop” (intransitive) จะเห็นว่าเป็นการใส่โอะคุริงะนะในส่วนของหน่วยคำเติมที่ทำให้เกิดความแตกต่างกันในทางความหมายและหน้าที่ทางไวยากรณ์ว่าเป็นคำที่ต้องการกรรมหรือไม่ต้องการกรรม

ยังมีตัวอย่างของการใส่โอะคุริงะนะที่ทำให้เกิดความแตกต่างได้ในอีกลักษณะเช่น 脅かす obiya(kasu) “to threaten (mentally)”、脅す odo(su) “to threaten (physically)” จะสังเกตเห็นว่าคำทั้งสองใช้อักษรคันจิตัวเดียวกันแต่ออกเสียงต่างกัน การใช้โอะคุริงะนะที่แตกต่างกันกับอักษรคันจิตัวเดียวกันทำให้เกิดการอ่านอักษรคันจิที่ต่างกันและให้ความหมายที่แตกต่างกันไปด้วย หากมองอีกมุมหนึ่งจะเห็นว่าโอะคุริงะนะไม่อาจจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจการอ่านคำๆ นั้นได้ทุกครั้งหรือทุกคำทั้งนี้เนื่องมาจากอักษรคันจิที่ประกอบอยู่กับโอะคุริงะนะนั้นสามารถอ่านได้หลายอย่าง ดังนั้นเมื่อมีการเขียนอักษรคันจิและโอะคุริงะนะด้วยกันในคำกริยาอาจจะมีลักษณะของการเขียนโอะคุริงะนะที่เหมือนกันแต่อ่านต่างกันเช่น

開く ที่มีความหมายว่า “to open” อาจจะอ่านได้ว่า あく a(ku) หรือ ひらく hira (ku) ก็ได้

止める ที่มีความหมายว่า “to stop” อาจจะอ่านได้ว่า とめる to(meru) หรือ やめる ya (meru) ก็ได้

จากบทความ okurigana (2006) ได้กล่าวว่า Okurigana are difficult to learn, but now the machine can write it for a writer if the correct Kanji is selected. However, again, a new problem occurs where there are two possible formulations of Okurigana. For example, the word ‘okonau’ (perform) has two okurigana forms: 行こう okonau and 行なう okonau ปัญหาที่เกิดขึ้นของผู้เรียนในการเลือกใช้โอะคุริงะนะในคำเดียวกันคือไม่ทราบว่า จะเลือกใช้คำใด ทั้งๆที่ทั้งสองคำมีความหมายเหมือนกันแม้แต่ในคอมพิวเตอร์ภาษาญี่ปุ่นเองก็มีทั้งสองคำนี้ให้เลือกว่าจะใช้คำไหน

井上 次夫 (Inoue Tsugio, 2007) ได้กล่าวไว้ใน送り仮名の誤答分析—誤答例を用いた送り仮名指導に向けて—An Error Analysis on “Okurigana” in Japanese ถึงปัญหาดังกล่าว ว่า わかりやすくするために、又は簡単にするために、どちらで送ってもよいという送り方です。例えば、「表す—表わす」「現れる—現われる」「行こう—行なう」「断る—断わる」「賜る—賜わる」などです。「行った」というときに「いった」のか「おこなった」のかわかりにくくなるので、「行(い)った」「行(おこ)なった」と書き分けるという考え方です。เพื่อเป็นการเขียนให้ง่ายขึ้น สั้นเข้ามา จึงมีการใช้โอะคุริงะนะที่แตกต่างออกไปสำหรับคำที่มีความหมายเดียวกันเช่นการเขียน 「表す—表わす」 ทั้งสองคำอ่านเหมือนกันว่า arawasu 「現れる—現われる」 ทั้งสองคำอ่านเหมือนกันว่า arawareru 「行こう—行なう」 ทั้งสองคำอ่านเหมือนกันว่า okonau 「断る—断わる」 ทั้งสองคำอ่านเหมือนกันว่า kotowaru 「賜る—賜わる」 ทั้งสองคำอ่านเหมือนกันว่า tamawaru จากข้อมูลเหล่านี้ทำให้สังเกตว่าถึงแม้จะมีกฎของกระทรวงศึกษาธิการเพื่อกำกับการใช้

โอะคุริงะนะอยู่ก็ตาม แต่ในการใช้จริงในชีวิตประจำวันทั่วไปของคนญี่ปุ่นจะพบว่ามียุโรปที่เป็นตัวแปรปะปนอยู่ด้วยมาก ตัวแปรเหล่านี้ทำให้ผู้เริ่มเรียนภาษาญี่ปุ่นเกิดความสงสัย และไม่แน่ใจว่าเขียนแบบไหนจึงจะถูกต้อง

Honda Keisuke (2008 : 87) ได้ตั้งข้อสังเกตว่า Besides, do okurigana offer sufficient linguistic information required for decoding? If not, What kinds of prior knowledge are required on the basis of which they can be fully utilized? แสดงให้เห็นว่าการใช้โอะคุริงะนะกับอักษรคันจินั้นอาจจะไม่สามารถบอกให้ผู้เรียนทราบได้ว่าจะอ่านคันจินั้นอย่างไร และหากจะใช้โอะคุริงะนะให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่แล้วผู้เรียนต้องมีความรู้เบื้องต้นในด้านใดอีกบ้าง จากข้อสังเกตของ Honda อาจตีความได้ว่าโอะคุริงะนะที่ปรากฏอยู่ในแต่ละคำนั้นอาจจะไม่เพียงพอในการอ่านคันจิ ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้พื้นฐานในด้านอื่น ในกรณีของความรู้เบื้องต้นที่ผู้เรียนจะต้องมีนั้น นำไปสู่คำถามที่ว่าหากจะยังไม่กล่าวถึงเรื่องของคันจิ ความรู้ด้านโอะคุริงะนะในการอ่านหรือเข้าใจคำที่ปรากฏอยู่นั้นมีเรื่องใดที่จำเป็น การแสวงหาคำตอบเกี่ยวกับรูปแบบของโอะคุริงะนะที่มีใช้ในคำกริยาในภาษาญี่ปุ่นจึงเป็นหัวข้อที่อาจจะนำไปสู่ความเข้าใจในกระบวนการอ่าน การเข้าใจความหมายและความแตกต่างในการใช้คำ

Jack Halpern (1991 : 1760) บรรณาธิการพจนานุกรมคันจิได้กล่าวว่า “One difficulty faced by students learning how to write the language is that okurigana orthography is not completely standardized; that is, there are different ways to spell the same word. ความยากลำบากอย่างหนึ่งที่ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นพบคือการใส่โอะคุริงะนะ เพราะมีการเขียนโอะคุริงะนะประกอบตัวคันจิไม่ได้เป็นมาตรฐานโดยสมบูรณ์ มีวิธีการเขียนได้หลายแบบ เช่น คำว่า /yuki/ ที่แปลว่า “bound for” อาจจะเขียนเป็น 行 หรือ 行き ก็ได้ขึ้นอยู่กับนโยบายของบรรณาธิการ หรือความชอบส่วนบุคคล

ในเรื่องนี้กระทรวงศึกษาธิการญี่ปุ่นจึงได้จัดทำระเบียบวิธีการใส่โอะคุริงะนะ Okurigana no Tsukekata ขึ้นมาและผ่านมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 1973 หลังจากนั้นได้มีการปรับปรุงแก้ไขและประกาศใช้เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 1981 จากเว็บไซต์ของกระทรวงศึกษาธิการญี่ปุ่น เรื่อง 送り仮名の付け方 Okurigana no tsukekata มีข้อกำหนดพร้อมตัวอย่างที่กระทรวงศึกษาธิการของญี่ปุ่นกำหนดวิธี “การเติมโอะคุริงะนะ” ไว้เป็นมาตรฐาน ผู้ทำวิจัยได้แปลข้อกำหนดระเบียบวิธีการใส่โอะคุริงะนะ และแสดงไว้ในภาคผนวกทั้งหมด แต่ในที่นี้จะขอลำดับถึงประเด็นที่น่าสนใจบางประการเช่น ในกฎข้อ 2.4 (ดูภาคผนวกประกอบ) ได้กล่าวถึงการเติมโอะคุริงะนะว่า “การเติมโอะคุริงะนะ” ไม่ได้ใช้กับการอ่านคันจิด้วยเสียง “อน” ทั้งที่อยู่ในคำเดี่ยวและคำประสม ดังนั้นเมื่อกล่าวถึงโอะคุริงะนะ จะหมายถึงการอ่านด้วยเสียงคุน หรืออ่านแบบญี่ปุ่นเท่านั้น นอกจากนั้นในรายละเอียดของข้อกำหนดดังกล่าวยังได้แบ่งการเติมโอะคุริงะนะออกเป็นสองประเภทใหญ่ๆคือ คำเดี่ยว และคำประสม ในคำเดี่ยวจะมีกฎเกี่ยวกับการเติมโอะคุริงะนะ 2 ข้อ และกฎเกี่ยวกับคำที่ไม่เติมโอะคุริงะนะอีก 3 ข้อ รวมเป็นทั้งหมด 5 ข้อ ในคำประสมจะมีกฎเกี่ยวกับการเติมโอะคุริงะนะ 1 ข้อ และกฎเกี่ยวกับคำที่ไม่เติมโอะคุริงะนะอีก 1 ข้อ รวมเป็น 2 ข้อ เมื่อรวมทั้งคำเดี่ยว และคำประสมจะมีกฎทั้งหมด 7 ข้อ

ในกฎข้อที่ 1, 3, 4, 5 นอกจากจะอธิบายวิธีการใช้แล้วยังมีข้อยกเว้นแสดงประกอบไว้ และยังมีคำอธิบายเกี่ยวกับคำที่อยู่ในข้อยกเว้นว่า เป็นคำที่ไม่เข้ากับหลักการเขียนมาตรฐานแต่เป็นคำที่ได้รับคามนิยมใช้

ในกฎข้อที่ 2, 4 และ 6 จะมีรูปคำที่เป็นที่ยอมรับปรากฏอยู่ภายในกฎข้อนั้นๆด้วย รูปคำที่เป็นที่ยอมรับหมายถึงคำที่มี “การเติมโอะคุริงะนะ” ตามหลักการเขียนมาตรฐาน แต่ยังมีอีกรูปหนึ่งที่ใช้กันอยู่ จึงทำให้มีการใช้ทั้งรูปตามหลักกฎ และอีกรูปหนึ่งที่ยอมรับกันว่าใช้ได้ นอกจากนี้ในเรื่องของรูปคำที่เป็นที่ยอมรับ ได้แสดงเงื่อนไข

ในการยอมรับว่า “ในกรณีที่ไม่เกรงว่าจะเกิดปัญหาจากการอ่านผิด สามารถยกเว้นไม่เติมโอะคุริงะนะได้” คำกล่าวเช่นนี้จะเป็นเรื่องของความรู้สึกมากกว่าจะเป็นหลักการและเหตุผลในการไม่เติมโอะคุริงะนะ สำหรับคนต่างชาติที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา การคาดคะเนถึงการเขียนอันเป็นที่ยอมรับของสังคมได้อย่างถูกต้องเหมาะสมนั้นเป็นสิ่งที่แทบจะเป็นไปไม่ได้ โดยปกติสำหรับคนต่างชาติการอ่านภาษาญี่ปุ่นที่เขียนด้วยอักษรคันจินั้นเป็นปัญหาใหญ่อยู่แล้ว ดังนั้นปัญหาจากการอ่านผิดจะเกิดขึ้นได้ง่ายมากสำหรับการไม่เติมโอะคุริงะนะ เช่น หากพบคันจิที่เขียนว่า 売上 ผู้เรียนอาจจะลังเลว่าจะอ่านอย่างไร อ่านแบบอน หรือ แบบคุน แต่ถ้าเขียน 売り上げ หรือ 売上げ จะเข้าใจได้ในทันทีว่าอ่านแบบคุนว่า uriage หรืออย่างในคำอื่นๆเช่น 乗換 取扱 引換 จะไม่ทราบว่าจะอ่านอย่างไร แต่ถ้าเขียนโดยมีโอะคุริงะนะกำกับอยู่ 売り上げ 取り扱へ 引き換え จะทราบได้อย่างง่ายดายว่าอ่านอย่างไร

ซึ่งหากพิจารณาในรายละเอียดเหล่านี้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของตัวกฎการเติมโอะคุริงะนะเอง การมีข้อยกเว้นและรูปคำที่เป็นที่ยอมรับที่ปรากฏแสดงอยู่จะเห็นว่ากฎมีข้อยกเว้นอยู่มาก ซึ่งแปลว่าการไม่เติมโอะคุริงะนะตามกฎย่อมมีมากด้วย ตามกฎข้อที่ 1 กล่าวว่า การเติมโอะคุริงะนะในคำที่มีการเปลี่ยนรูปจะเริ่มจากตัวเติมท้าย เช่น ในคำว่า /owaru/ อักษรคันจิอ่านว่า /o/ เท่านั้น ดังนั้นไม่ว่าจะเป็น คำว่า owaru หรือ oeru ก็ควรเขียนให้ปรากฏเป็นที่เข้าใจชัดเจนว่าเติม /waru/ หรือ /eru/ คือ 終える และ 終わる นอกจากนั้นยังมีกฎข้อที่ 2 กล่าวว่า การเติมโอะคุริงะนะในคำที่มีการเติมปัจจัยมาแล้ว ให้เติมโอะคุริงะนะโดยทำให้สอดคล้องกับโครงสร้างเดิม เช่น การเปลี่ยนรูปคำกริยา และคำอื่นๆที่ใช้โครงสร้างเดิมเป็นพื้นฐาน ในข้อนี้ได้ยกตัวอย่างคำกริยา 終える และ 終わる ไว้ด้วยโดยให้รูป 終える เป็นรูปพื้นฐานและ 終わる เป็นคำกริยาที่เติมโอะคุริงะนะโดยทำให้สอดคล้องกับโครงสร้างเดิม ในขณะเดียวกันได้เขียนไว้ในหัวข้อรูปคำที่เป็นที่ยอมรับว่ากริยา/owaru/ ตัวนี้จะเขียน 終わる หรือ 終る ก็ได้ หากพิจารณาตามเหตุผลและกฎที่กล่าวมาแล้วทั้งสองข้อ คำนี้ควรจะเขียนว่า 終える และ 終わる เท่านั้น แต่ความนิยมที่จะเขียนให้สั้นลงจึงยอมรับการเขียน/owaru/ เป็นแบบนี้ 終る ได้

ในทางตรงข้ามแทนที่จะตัดลดให้เขียนสั้นลง ยังพบว่ามีการเขียนโอะคุริงะนะเพิ่มเข้าไปในคำบางคำด้วย เช่น คำว่า /arawasu/ ตามกฎจะต้องเขียน 表す หรือ 著す แต่ปรากฏว่ามีรูปคำที่เป็นที่ยอมรับได้หากเขียน 表わす หรือ 著わす ในคำว่า /arawareru/ ก็เช่นกันตามกฎจะต้องเขียน 現れる แต่ปรากฏว่ามีรูปคำที่เป็นที่ยอมรับได้หากเขียน 現われる และในคำว่า /okonau/ ก็เช่นกันตามกฎจะต้องเขียน 行わ แต่ปรากฏว่าหากเขียน 行なわ ก็จัดเป็นรูปคำที่เป็นที่ยอมรับได้ การเติมโอะคุริงะนะในลักษณะนี้มีผลต่อการอ่านของอักษรคันจิ เนื่องจากคันจิตัวนี้ 表著 และ 現 จะต้องอ่านว่า arawa- และการเติมโอะคุริงะนะที่ถูกต้องควรจะเป็น 表す 著す และ 現れる แต่เมื่อมีข้อยกเว้นที่ยอมรับให้เขียนได้ จะทำให้เกิดความสับสนในการอ่านและเขียนอักษรคันจิเหล่านั้น

นอกจากนั้นยังมีข้อควรระวัง ที่ชี้แจงว่าคำต่อไปนี้ไม่ใช่การเติมโอะคุริงะนะที่มาจากการเปลี่ยนรูปพื้นฐาน แต่เป็นการเติมโอะคุริงะนะตามกฎข้อที่ 1 เช่น คำว่า 明るい /akarui/ ไม่ได้เปลี่ยนรูปมาจากคำว่า 明ける /akeru/ คำว่า 荒い /arai/ ไม่ได้เปลี่ยนรูปมาจากคำว่า 荒れる /areru/ คำว่า 明るい /akarui/ และ 荒い /arai/ เป็นการเติมโอะคุริงะนะตามกฎข้อที่ 1 ที่กล่าวว่า การเติมโอะคุริงะนะในคำที่มีการเปลี่ยนรูป จะเริ่มจากตัวเติมท้าย ทำให้เกิดความสับสนว่าผู้เรียนจะทราบได้อย่างไรว่าคำนั้นๆเป็นการเติมโอะคุริงะนะที่มาจากการเปลี่ยนรูปพื้นฐาน หรือเป็นการเติมโอะคุริงะนะตามกฎข้อที่ 1 คำตอบในเรื่องนี้อยู่ที่อักษรคันจิ หากตรวจสอบกลับไปที่อักษรคันจิจะพบว่า อักษรคันจิตัวนี้ 明 สามารถอ่านว่า /a, aka, aki/ ก็ได้ ดังนั้นในคำที่อ่านว่า 明ける /akeru/, 明るい /akarui/, 明らか /akiraka/ ล้วนเป็นคำที่มีการอ่านคันจิที่ต่างกัน การเติมโอะคุริงะนะจึงมาจากกฎข้อที่ 1

ดูเหมือนว่าข้อกำหนดหรือกฎเกี่ยวกับการเติมโอะคุริงะนะไม่ได้มีไว้สำหรับผู้เรียนที่เป็นชาวต่างประเทศ Takako Tomoda. (2005). ได้ทำการศึกษานโยบายเกี่ยวกับภาษาของรัฐบาล และกล่าวว่า "Even in 1997 the 1973 okurigana changes were only partially followed." ถึงรัฐบาลจะได้ออกระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการใช้อักษรคันจิและการใช้โอะคุริงะนะมาแล้ว การเปลี่ยนแปลงในการใช้โอะคุริงะนะมีผู้ปฏิบัติตามเพียงบางส่วนเท่านั้น มีข้อมูลว่า ยังคงมีการใช้ที่แตกต่างกันให้พบเห็นบ่อยครั้ง ตัวอย่างเช่น คำว่า "kuregata" ที่ถูกต้องต้องเขียนว่า 暮丸方 แต่บางครั้งก็มีคนเขียนเป็น 暮方 โดยไม่เติมโอะคุริงะนะ 丸 ไว้หลังอักษรคันจิ 暮 หรือ ตัวอย่างของคำกริยา 話す (hanasu) เมื่อเปลี่ยนรูปเป็นคำนาม อ่านว่า hanashi ซึ่งสามารถเขียนเป็นตัวอักษรได้สองแบบคือเมื่ออ่านว่า hanashi เป็นคำนามที่มาจากคำกริยา hanasu ที่แปลว่า "พูด" จะเขียนโดยเติมโอะคุริงะนะ เป็น 話し ในตัวอย่างประโยค 話し言葉と書き言葉 อ่านว่า (hanashi kotoba to kaki kotoba) แปลว่า "ภาษาพูดและภาษาเขียน" แต่เมื่ออ่านว่า hanashi ที่เป็นคำนามหนึ่งคำแปลว่า "เรื่อง(พูดคุย/เล่า)" จะเขียนโดยไม่มีโอะคุริงะนะ 話 ในตัวอย่างประโยค 話はいかう? (hanashi wa ikaga?) แปลว่า "เรื่องพูดคุยเป็นอย่างไร" ในกรณีนี้การเติมโอะคุริงะนะหรือไม่ มีผลต่อหน้าที่ของคำทางไวยากรณ์ และความหมายของคำด้วย

ในมุมมองของคนต่างชาติที่เรียนภาษาญี่ปุ่น ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการกำหนดกฎการใช้โอะคุริงะนะเหล่านี้เป็นการกำหนดให้กับผู้ที่รู้ภาษาญี่ปุ่นและเข้าใจลักษณะทางไวยากรณ์ และความหมายของถ้อยคำเป็นอย่างดี ดังตัวอย่างที่ยกมาแสดงให้ดูข้างต้นในเรื่องของคำ 話 หากไม่ทราบว่าจะหมายถึง เรื่องพูดคุย อาจจะทำให้เขียนว่า 話し แทนที่จะเป็น 話 เพราะไม่เห็นความแตกต่างที่แฝงอยู่ในคำแปล

ในกฎข้อที่ 7 แสดงให้เห็นข้อยกเว้นสำหรับคำประสม มีคำนามประสมที่ไม่เติมโอะคุริงะนะเหมือนการใช้ทั่วไป เช่น คำที่ใช้เฉพาะในสาขาซึ่งกำหนดให้เขียนเช่นนั้น คำที่แสดงยศ ตำแหน่ง ฐานะ และตำแหน่งหน้าที่การงานอื่นๆ เช่น 関取 /sekitori/ คำที่ใช้กับสินค้าหัตถกรรม เช่น 博多織 /hakataori/ และคำอื่นๆ

จากการประมวลเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวกับการเติมโอะคุริงะนะทั้งหมดนี้จะเห็นว่าการเติมโอะคุริงะนะเป็นประเด็นที่ดูซับซ้อน ไม่พบว่ามีแนวทางที่เป็นรูปแบบของการเติมโอะคุริงะนะที่ชัดเจน ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาภาพรวมของรูปแบบการเติมโอะคุริงะนะที่ปรากฏอยู่ในคำกริยารูปพจนานุกรมและเพื่อศึกษาค้นคว้ารูปลักษณะเฉพาะของโอะคุริงะนะในคำกริยาภาษาญี่ปุ่นที่รวบรวมมาทั้งหมด

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพโดยใช้เอกสารเป็นข้อมูลปฐมภูมิ เป็นการวิจัยเพื่อแสวงหาความจริงเกี่ยวกับการเขียนโอะคุริงะนะในคำกริยารูปพจนานุกรมภาษาญี่ปุ่น

1. วิธีการดำเนินการวิจัย

เนื่องจากการวิจัยที่เก็บข้อมูลจากเอกสาร จึงต้องพิจารณาเอกสารที่จะนำมาใช้เป็นแหล่งข้อมูล

1.1 การเลือกแหล่งข้อมูล

งานวิจัยนี้ต้องการรวบรวมคำกริยาภาษาญี่ปุ่นจำนวนมากเท่าที่จะเป็นไปได้ จึงเลือกที่จะรวบรวมข้อมูลจากพจนานุกรม เพื่อความสะดวกในการแปลความหมาย การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลจึงเลือกเก็บข้อมูลจากพจนานุกรม ญี่ปุ่น – อังกฤษ ขนาดใหญ่ที่มีคำศัพท์จำนวนมาก เป็นพจนานุกรมที่หาได้ในประเทศไทย งานวิจัยนี้จึงเลือกพจนานุกรม ญี่ปุ่น – อังกฤษชื่อ Kenkyusha's New Japanese – English Dictionary 4th edition. (1988). ที่มี Masuda Koh เป็นบรรณาธิการ พิมพ์โดยบริษัท Kenkyusha ประเทศญี่ปุ่น มีทั้งหมด 2,066 หน้า มีคำศัพท์ทั้งหมดประมาณ 80,000 คำ พจนานุกรมฉบับนี้เป็นพจนานุกรมที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบ มีจำนวนคำศัพท์มาก เป็นพจนานุกรมที่มีผู้ใช้จำนวนมาก ดังที่กล่าวไว้แล้วในหน้าที่ 4 ว่าพจนานุกรมเล่มนี้ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในหมู่ นักวิชาการ และนักแปล จนมีคำเรียกพจนานุกรมนี้เป็นพิเศษว่า the "Green Goddess" or ("GG") ตามสีเขียวของปก http://en.wikipedia.org/wiki/Kenky%C5%AB_Kenkyusha's_New_Japanese-English_Dictionary เข้าถึงได้เมื่อวันที่ 20 กันยายน 2553 พจนานุกรมฉบับนี้เมื่อตีพิมพ์ครั้งแรก จัดได้ว่าเป็นพจนานุกรมญี่ปุ่น – อังกฤษที่ใหญ่และมีบทบาทมากที่สุดเท่าที่เคยมีมา นอกจากนั้นพจนานุกรมฉบับนี้ยังมีการแสดงโครงสร้างคำประเภทคำประสมไว้ด้วยเครื่องหมาย – เพื่อให้ผู้ใช้พจนานุกรมเข้าใจลักษณะโครงสร้างของคำได้ชัดเจน เช่น oshi-tsumaru 押し詰まる suki-toru 漉き取る จึงเห็นสมควรที่จะเลือกพจนานุกรมฉบับนี้เป็นแหล่งข้อมูล

1.2 การรวบรวมคำกริยา

รวบรวมคำกริยาทุกคำที่ปรากฏในพจนานุกรมตั้งแต่อักษร a ไปจนถึง z จากข้อมูลดิบที่คัดลอกคำกริยาทั้งหมดจากพจนานุกรม นำมาคัดเลือกเอาเฉพาะคำกริยาที่เขียนด้วยอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะ ส่วนคำกริยาที่เขียนด้วยอักษรฮิระงานะทั้งคำไม่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ เพราะถือว่าไม่มีการใช้โอะคุริงะนะในคำๆนั้น

นอกจากนั้นยังแยกกลุ่มคำกริยาที่ลงท้ายด้วยคำกริยา suru ออกไปจากกลุ่มข้อมูลเพราะ suru

เป็นคำกริยาหนึ่งคำที่มีลักษณะเฉพาะทางไวยากรณ์ ใช้เติมกับอักษรคันจิเพื่อทำให้คำนามเปลี่ยนเป็นคำกริยา ในหลักไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่นคำกริยา suru นี้ อาจจะมาด้วยคำช่วย せ/お/ ซึ่งเป็นคำช่วยชี้กรรม ทำให้คำที่อยู่หน้า “suru” เป็นคำนามและ ถือว่า “suru” เป็นคำกริยา 1 ตัวที่เป็นอิสระไม่ใช่ปัจจัยเติมท้ายของคำใด จึง ไม่ถือว่าคำกริยา “suru” เป็นโอะคุริงะนะ

1.3 แบ่งกลุ่มคำกริยา

ในการแบ่งกลุ่มคำเพื่อศึกษารูปแบบของโอะคุริงะนะนี้ ผู้วิจัยตั้งใจที่จะเน้นไปยังรูปแบบ และลักษณะที่ปรากฏของโอะคุริงะนะเท่านั้น แต่เมื่อทำการแบ่งกลุ่มตามหลักการที่กล่าวมานี้ พบว่า ในบางกลุ่มมีลักษณะของการเติมโอะคุริงะนะที่มีจำนวนมากกว่าปกติ คำกริยาส่วนใหญ่ที่พบเห็นใน บทเรียนภาษาญี่ปุ่นขั้นต้นและชั้นกลางโดยทั่วไปจะพบว่าจำนวนของโอะคุริงะนะที่ปรากฏอยู่ท้าย คำกริยารูปพจนานุกรมจะมีโอะคุริงะนะเพียงหนึ่งหรือสองตัวเป็นส่วนใหญ่ แต่กรณีที่พบนี้มีถึงสี่และ ห้าตัว และเมื่อพิจารณาแล้วพบว่า เป็นโอะคุริงะนะที่มีลักษณะเป็นคำประสม ดังนั้นจึงจำเป็นต้องนำ เรื่องของโครงสร้างคำมาใช้เป็นปัจจัยเสริมในการจัดกลุ่มโอะคุริงะนะด้วย และใส่เครื่องหมายวงเล็บ ให้กับกลุ่มอักษรที่เป็นคำเดียวกัน เช่น (kanji + okurigana) + hiragana หมายความว่าส่วนที่อยู่ใน วงเล็บ (kanji + okurigana) เป็นคำหนึ่งคำ โดยในการวิจัยนี้จะไม่นับในเรื่องที่มาหรือประเภทของ คำๆ นั้น

เพื่อที่จะศึกษารูปแบบของโอะคุริงะนะที่ปรากฏในคำกริยา จึงทำการแบ่งกลุ่มคำกริยาตาม ลักษณะของการรวมตัวกันของอักษรคันจิและโอะคุริงะนะที่ปรากฏอยู่ได้ 5 ประเภทดังนี้

1.3.1 คำที่เขียนด้วยอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะ จะเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้คือ

kanji + okurigana ตัวอย่างเช่น

shinobu	忍ぶ	1.bear 2.conceal 3.steal one's way
kaesu	帰す	let go back

1.3.2 เมื่อแบ่งคำในประเภทที่ 1 แล้วพบคำจำนวนหนึ่งที่เขียนด้วยอักษรคันจิมีโอะคุริงะนะตามมา หลายตัว หลังจากพิจารณาแล้วพบว่าคำประเภทนี้มีลักษณะเป็นคำประสมที่เขียนด้วยอักษร คันจิมีโอะคุริงะนะตามมา รวมกับคำที่เขียนด้วยอักษรโอะคุริงะนะอีกหนึ่งคำ จะเขียนเป็น โครงสร้างได้ดังนี้คือ (kanji + okurigana) + hiragana ซึ่งเมื่อมองรวมๆ อาจจะเห็นว่า มี โครงสร้างเป็น kanji + okurigana คล้ายประเภทที่ 1 ตัวอย่างเช่น

iikaneru	言い+かわる	find hard to say
moetsuku	燃え+つく	catch fire

เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์ลักษณะของโอะคุริงะนะในงานวิจัยนี้จึงนำคำกริยาที่มีลักษณะเป็นคำประสมเช่นนี้แยกไว้เป็นประเภทที่สอง ขอทำความเข้าใจว่าคำกริยาประเภทที่ 2 นี้คือ okurigana + hiragana ซึ่งในส่วนของ hiragana ที่อยู่ท้ายคำนี้เป็นส่วนที่ใช้ในการเปลี่ยนรูปกริยา บางท่านอาจจะเรียกว่าปัจจัย หรือส่วนเติมท้าย เช่นในคำว่า hazukashigaru 恥ずかしがる เจ้าของภาษาบางท่านบอกว่า -garu เป็นปัจจัย หรือส่วนเติมท้าย หรืออีกกรณีหนึ่งเช่นคำว่า osoikakaru 大いにかかる บางท่านอาจจะถือว่า かかる เป็นคำหนึ่งคำที่อาจจะเขียนด้วยอักษรคันจิและตามด้วยอิระงะนะได้เป็น 大い掛かる ซึ่งวิธีเขียนคำในภาษาญี่ปุ่นอาจเขียนได้แตกต่างกันไปดังได้เกริ่นมาแล้วในบทก่อน เพื่อให้การเก็บข้อมูลมีแนวทางที่ชัดเจน ไม่ใช่ไขว่ไปมาตามการเขียนที่มีหลากหลาย จึงขอใช้ข้อมูลตามที่ปรากฏจริงจากพจนานุกรมฉบับที่ใช้ในงานวิจัยนี้ เช่นพจนานุกรมเขียน osoikakaru ไว้เป็น 大いにかかる ก็จะใช้ตามพจนานุกรม ซึ่งตัวอักษรที่ปรากฏอยู่จะเป็น okurigana 大い + hiragana かかる เมื่อเป็นเช่นนี้จำเป็นต้องจัดให้อยู่ในประเภทที่ 2 ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีลักษณะพิเศษเฉพาะดังกล่าวมานี้

- 1.3.3 คำที่เขียนด้วยอักษรอิระงะนะรวมกับคำที่เขียนด้วยอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะ จะเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้คือ hiragana + (kanji + okurigana) ตัวอย่างเช่น

nosabarideru	のさばり出る	see でしゃばる
bukkakeru	ぶっ掛ける	dash (water)a person
chongiru	ちょん切る	chop off
funjibaru	ふん縛る	bind

- 1.3.4 คำที่เขียนด้วยอักษรคันจิรวมกับคำที่เขียนด้วยอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะ จะเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้คือ kanji + kanji + okurigana มีลักษณะคล้ายโครงสร้างที่ 3 ต่างกันตรงที่ประเภทที่ 4 นี้มีอักษรคันจิประสมกับคันจิและโอะคุริงะนะ แทนที่จะเป็น อักษรอิระงะนะเหมือนในประเภทที่ 3 ตัวอย่างเช่น

hokakeru	帆掛ける	set sail
noboseru	逆上せる	1.have a rush of blood to the hard 2.get excited 3.have on the brain
gyuujiru	牛耳る	put a batter out

เช่นเดียวกับประเภทที่ 2 คือเมื่อแบ่งคำในประเภทที่ 4 แล้วพบคำที่เขียนด้วยอักษรคันจิมีโอะคุริงะนะตามมาหลายตัว หลังจากทีพิจารณาแล้วพบว่าคำกลุ่มนี้มีลักษณะเป็นคำประสมที่เขียนด้วยอักษรคันจิมีโอะคุริงะนะตามมา และรวมกับคำที่เขียนด้วยอักษรฮิระงะนะอีกหนึ่งคำ จะเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้คือ (kanji + kanji + okurigana) + hiragana ตัวอย่างเช่น donaritsukeru 怒鳴りつける ซึ่งเมื่อมองรวมๆ อาจจะเห็นว่าโครงสร้างเป็น kanji + kanji + okurigana คล้ายประเภทที่ 4 ดังกล่าวมาก่อนหน้านี้ อย่างไรก็ตามลักษณะที่ยกตัวอย่างมานี้มีเพียงคำเดียว ดังนั้นจึงขอรวมไว้ในประเภทที่ 4 เช่นเดิม

- 1.3.5 คำที่เขียนด้วยอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะ รวมกับคำที่เขียนด้วยอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะ จะเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้คือ (kanji + okurigana) + (kanji + okurigana) ตัวอย่างเช่น

arigatagaru	有り難がる	be thankful
fukiyamu	吹き止む	blow over
narihibiku	鳴り響く	resound

1.4 จัดกลุ่มตามเสียงท้าย

เมื่อแบ่งคำกริยาออกเป็นประเภทต่างๆ 5 ประเภทแล้ว นำข้อมูลทีปรากฏในประเภทที่ 1-5 มาแบ่งออกเป็นกลุ่มตามเสียงสุดท้ายของคำกริยา เนื่องจากคำกริยาจะเปลี่ยนรูปตามกฎของเสียงและอาศัยเสียงสุดท้ายเป็นหลัก จึงจัดออกเป็นกลุ่มของเสียงสุดท้ายโดยเรียงลำดับตามอักษรภาษาอังกฤษคือ -bu, -gu, -ku, -mu, -nu, -ru, -su, -tsu, -u ในกลุ่ม -ru นี้ยังแยกออกเป็นสองกลุ่มคือกลุ่มเสียง /eru/ และ เสียง /iru/ ทำให้มีทั้งหมด 11 กลุ่ม

การแบ่งกลุ่มเสียง /-eru/, /-iru/ แยกออกจาก -ru ในงานวิจัยนี้เป็นเพราะข้อมูลในกลุ่ม-ru มีจำนวนมาก จึงแบ่งกลุ่มที่มีเสียงท้ายจำนวนมากออกมา ไม่ได้แยกด้วยเหตุผลตามลักษณะไวยากรณ์ของการเปลี่ยนรูปคำกริยาภาษาญี่ปุ่นที่กำหนดว่ากลุ่มที่ 1 ลงท้ายด้วยเสียง /-u/ ทั้งหมด กลุ่มที่ 2 ลงท้ายด้วยเสียง /-eru/, /-iru/ ทั้งนี้ นอกจากเหตุผลที่ว่างงานวิจัยนี้ต้องการศึกษาลักษณะของโอะคุริงะนะตามกลุ่มเสียงท้ายคำแล้ว ยังพบว่าคำกริยาอีกจำนวนมากที่เขียนด้วยอักษรคันจิและลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ -ru เพียงตัวเดียวแต่เปลี่ยนรูปคำกริยาเหมือนกับกลุ่มที่ลงท้ายด้วยเสียง /-eru/, /-iru/ ก็มี นอกจากนี้ต้องการชี้ให้เห็นว่าคำกริยาที่ใช้กฎในการเปลี่ยนรูปคำต่างกันอาจมีโอะคุริงะนะรูปพจนานุกรมที่เหมือนกันได้ เช่น

iru	居る	1.be 2.live 3.inhabit 4.happen to be etc.	เปลี่ยนรูปแบบกลุ่มที่ 2
iru	要る	want	เปลี่ยนรูปแบบกลุ่มที่ 1

จึงไม่มีความจำเป็นที่จะแยกกลุ่มคำกริยาตามกฎไวยากรณ์ของการเปลี่ยนรูปคำกริยา แต่ที่แยกออกมาเป็นเสียง /-eru/, /-iru/ อีกสองกลุ่มเพราะเป็นกลุ่มที่มีจำนวนคำมาก การแยกออกมาจาก เสียง -ru อาจจะทำให้เห็นลักษณะเฉพาะบางอย่างได้

1.5 จัดกลุ่มตามเสียงก่อนสุดท้าย

เมื่อจัดกลุ่มตามเสียงท้ายของคำกริยาแล้ว พิจารณาสีงที่อยู่ก่อนเสียงสุดท้ายว่ามีเสียงใดบ้าง จัดเสียงที่ใกล้เคียงกันไว้ในกลุ่มเดียวกันโดยเรียงตามลำดับอักษรภาษาอังกฤษ ตัวอย่าง

คำเดี่ยว

kuraberu	比べる	compare
kusuberu	燻べる	smoke
naraberu	並べる	1.arrange 2.enumerate 3.compare 4.play goban
noberu	述べる	state
noberu	延べる	make a bed
shiraberu	調べる	1.investigate 2.inspect 3.(cross)question 4.strum on
taberu	食べる	1.rat 2.live
hiideru	秀でる	surpass
kanaderu	奏でる	play
mederu	愛でる	1.love 2.admire
naderu	撫でる	stroke
uqderu	茹でる	see ゆでる

ประสม

uchikiru	打ち切る	1.end 2.finish a game within the course of a day
urikiru	売り切る	sell out
wakarikiru	分かり切る	be plain
umarekawaru	生まれ変わる	be born again
utsurikawaru	移り変わる	change
uttekawaru	打って変わる	undergo a complete change

1.6 จัดกลุ่มตามจำนวนโอะคุริงนะท้ายคำ

หลังจากที่จัดกลุ่มเสียงท้ายคำไว้ด้วยกันแล้ว นำมาจัดเรียงตามจำนวนโอะคุริงนะที่มีอยู่ทั้งหมด เรียงจากน้อยไปหามาก ตัวอย่างเช่น

โอะคุริงะนะ1 ตัว	yuzuru	譲る	1.turn over 2.givw way 3.sell 4.yield
โอะคุริงะนะ2 ตัว	hirogaru osamaru	広がる 治まる	spread be in peace
โอะคุริงะนะ3 ตัว	chijikomaru awasaru	縮こまる 合わさる	curl oneself up be put together
โอะคุริงะนะ4 ตัว	natsukashigaru hazugashigaru	懐かしがる 恥ずかしがる	long for be shy
โอะคุริงะนะ5 ตัว	magarikuneru	曲がりくねる	wind

1.7 จัดกลุ่มรูปแบบการเติมโอะคุริงะนะ

เป็นการจัดกลุ่มรูปแบบการเติมโอะคุริงะนะของอักษรคันจิตัวเดียวกันที่ออกเสียงเหมือนกัน ตัวอย่างเช่น

คันจิ	อกกรรมกริยา		สกรรมกริยา	
浮	u (kareru) u (kabu) u (ku)	う (かれる) う (かぶ) う (く)	u (kaberu)	う (かべる)
転	koro (garu) koro (geru) koro (bu)	ころ(がる) ころ(げる) ころ(ぶ)	koro (gasu)	ころ(がす)
広	hiro (garu) hiro (maru)	ひろ(がる) ひろ(まる)	hiro (geru) hiro (meru)	ひろ(げる) ひろ(める)
止	to (maru) todo (maru) ya (mu)	と(まる) とど(まる) や(む)	to (meru) todo (meru) ya (meru)	と(める) とど(める) や(める)

1.8 สรุปและอภิปรายผลการวิจัย ดูรายละเอียดในบทที่ 4

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

- 2.1. ใช้รูปแบบ ลักษณะ และจำนวนที่จัดกลุ่มข้อมูลไว้เป็นหลักเพื่อพิจารณาความแตกต่างทางการเขียนโอคฺริงนะ
- 2.2. ใช้หลักการเขียนโอคฺริงนะของกระทรวงศึกษาธิการญี่ปุ่น และรูปกริยาที่ปรากฏในพจนานุกรมเป็นแนวทาง
- 2.3. ใช้ความหมายที่ปรากฏอยู่ในพจนานุกรม รวมถึงตัวอย่างประโยคและหน้าที่ของคำที่ระบุไว้ในพจนานุกรมเป็นหลัก เพื่อพิจารณาความแตกต่างทางความหมาย

บทที่ 4

ผลการวิจัย

หลังจากรวบรวมข้อมูลทั้งหมดจากพจนานุกรมแล้ว นำข้อมูลคำกริยาที่มีอักษรคันจิและโอะคุริงะนะ ประกอบอยู่มาแบ่งออกตามลักษณะการรวมตัวกันเป็น 5 ประเภท โดยจะขอทบทวนถึงโครงสร้างของการรวมตัวกันของอักษรคันจิและโอะคุริงะนะในคำกริยาที่ได้จัดกลุ่มไว้ในบทที่แล้วมี 5 ประเภทคือ

1. โครงสร้าง kanji +okurigana เป็นคำที่ประกอบขึ้นด้วยอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะ
2. โครงสร้าง (kanji + okurigana) + hiragana เป็นคำที่ประกอบขึ้นด้วยอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะ และตามด้วยอักษรฮิระงานะอีกหนึ่งหน่วยคำ ซึ่งเมื่อมองรวมๆอาจจะเห็นว่ามีโครงสร้างเป็น kanji +okurigana คล้ายประเภทที่ 1 แต่เนื่องจากมีจำนวนอักษรฮิระงานะหลายตัว และมีจำนวนคำที่มีลักษณะเช่นนี้มากพอสมควร จึงแยกออกมาเป็นประเภทที่ 2
3. โครงสร้าง hiragana + (kanji + okurigana) เป็นคำที่ประกอบขึ้นด้วยอักษรฮิระงานะรวมกับคำที่เขียนด้วยอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะ
4. โครงสร้าง kanji + kanji + okurigana เป็นคำที่ประกอบขึ้นด้วยอักษรคันจิรวมกับอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะ
5. โครงสร้าง kanji (+okurigana) + kanji (+okurigana) คำที่ประกอบขึ้นด้วยอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะ รวมกับคำที่เขียนด้วยอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะ

ในแต่ละประเภทยังแบ่งออกเป็นกลุ่มตามเสียงท้ายของคำกริยาโดยแบ่งเป็น 11 กลุ่มคือกลุ่มที่ลงท้ายด้วย ぶ /bu/, ぐ /gu/, く /ku/, む /mu/, ぬ /nu/, る /ru/, す /su/, つ /tsu/, う /u/ สำหรับกลุ่ม る /ru/ มีข้อมูลจำนวนมากจึงแบ่งออกเป็นอีกสองกลุ่มตามลักษณะเสียงที่มีจำนวนมากคือ เสียง /eru/ และ เสียง /iru/

เมื่อนำข้อมูลที่รวบรวมได้จำแนกออกเป็นประเภทต่างๆและนำมาจัดกลุ่มตามเสียงลงท้ายแล้วนั้นจะนำมาวิเคราะห์หรือออกเป็นสามประเด็นหลักๆตามวัตถุประสงค์ คือ จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ศึกษาจำนวนคำกริยาโดยแบ่งตามกลุ่มประเภทคำ และกลุ่มที่มีเสียงท้ายเหมือนกัน วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 คือศึกษาลักษณะของโอะคุริงะนะ รวมถึงจำนวนพยางค์ของโอะคุริงะนะในแต่ละประเภทของคำกริยา วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 คือวิเคราะห์รูปลักษณะเฉพาะของโอะคุริงะนะในคำกริยาประเภทกรรมกริยาและสรรกรมกริยา โดยจะนำเสนอรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. จำนวนคำกริยาแบ่งตามกลุ่มประเภทคำ และกลุ่มที่มีเสียงท้ายเหมือนกัน

1.1 แบ่งตามกลุ่มกลุ่มประเภทคำ

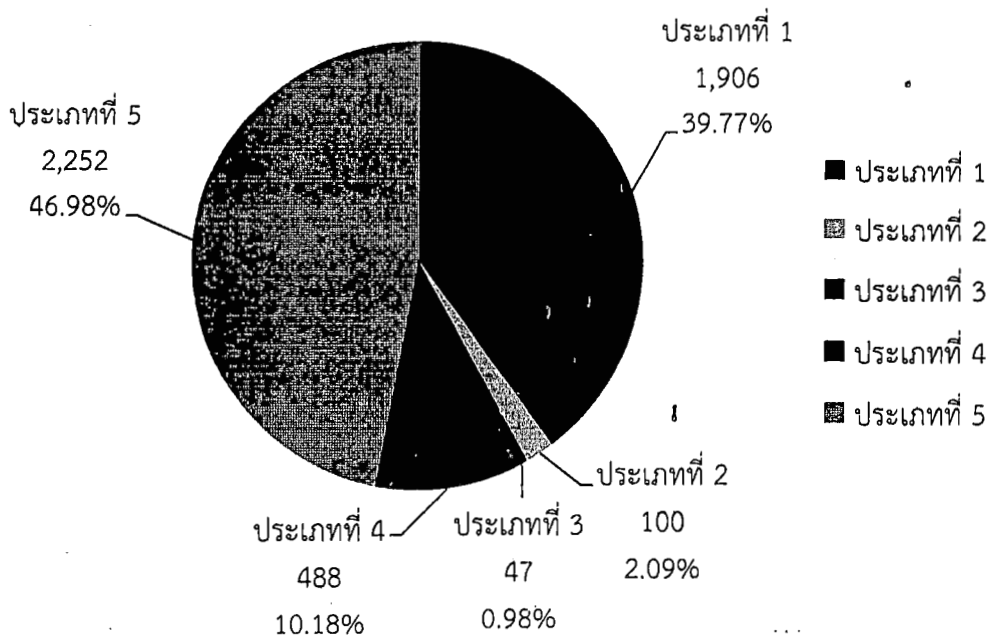
จากประเภทของคำที่กล่าวมา 5 ประเภทข้างต้นนั้น เมื่อนำข้อมูลที่รวบรวมมาได้จัดแบ่งตามประเภทและในแต่ละประเภทแบ่งย่อยลงไปเป็นกลุ่มเล็กๆตามเสียงโอะคุริงะนะท้ายคำก็จะพบว่าในพจนานุกรมเล่มนี้มีคำกริยารูปพจนานุกรมที่ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะอยู่ทั้งหมดประมาณ 4,793 คำ ซึ่งเมื่อแบ่งออกเป็นแต่ละประเภท แต่ละกลุ่มเสียงจะมีจำนวนดังนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนคำกริยาแบ่งตามกลุ่มประเภทคำ และกลุ่มที่มีเสียงท้ายเหมือนกัน

	-bu	-gu	-ku	-mu	-nu	-eru	-iru	-ru	-su	-tsu	-u	รวม
ประเภทที่ 1	24	50	162	140	1	540	97	474	264	20	134	1,906
ประเภทที่ 2	-	1	7	3	-	40	5	22	20	1	1	100
ประเภทที่ 3	-	-	11	3	-	6	-	12	11	1	1	47
ประเภทที่ 4	2	3	51	20	-	112	14	147	71	27	41	488
ประเภทที่ 5	14	19	139	169	1	694	44	443	551	29	149	2,252
รวม	40	73	370	337	2	1,392	160	1,098	917	78	326	4,793

จากตารางที่ 4.1 จะเห็นว่าจากคำกริยาทั้งหมดแบ่งออกเป็นคำประเภทที่ 1 ได้ 1,906 คำ ประเภทที่ 2 มี 100 คำ ประเภทที่ 3 มี 47 คำ ประเภทที่ 4 มี 488 คำ และประเภทที่ 5 มี 2,252 คำ

ภาพที่ 4.1 แผนภูมิวงกลมแสดงจำนวนคำกริยาแบ่งตามประเภทคำ

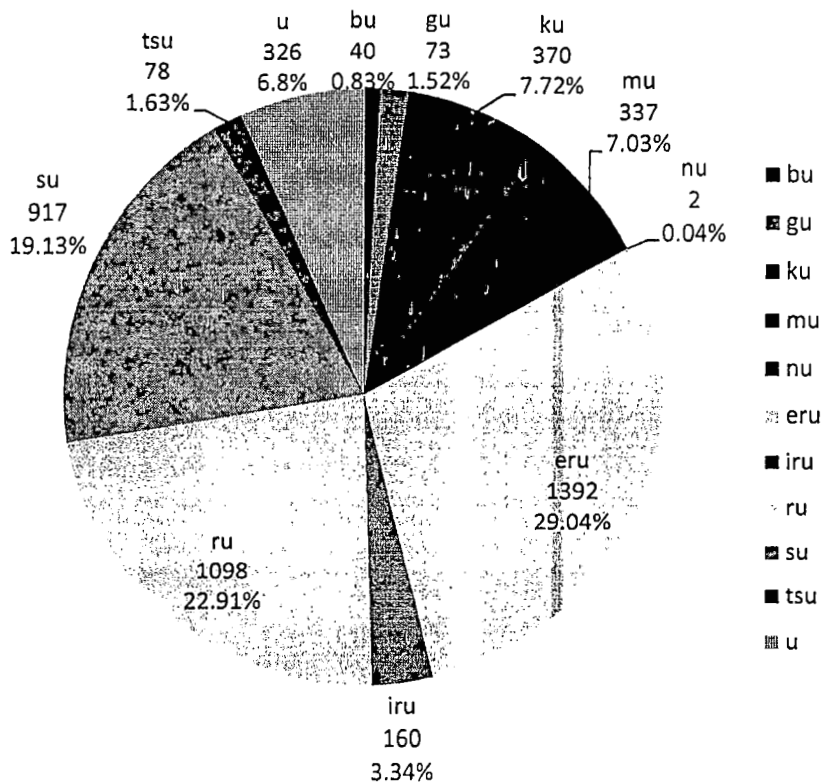

ภาพที่ 4.1 เป็นแผนภูมิวงกลมแสดงให้เห็นภาพรวมทั้งหมดของจำนวนคำ และจำนวนคำที่มีอยู่ในแต่ละประเภทของคำ กลุ่มคำประเภทที่ 1 เป็นคำที่มีลักษณะคล้ายคำเดี่ยวคือส่วนใหญ่จะมีอักษรคันจิตัวเดียว และตามด้วยโอคุริงะนะมีจำนวน 1,906 คำ คิดเป็นประมาณ 39.77% ของคำกริยาทั้งหมด ในขณะที่คำประเภทที่ 5 ซึ่งมีลักษณะเป็นคำประสมอย่างชัดเจนมีจำนวนมากที่สุดถึง 2,252 คำ คิดเป็น 46.98% เกือบ 50 % ของคำกริยาทั้งหมด ส่วนประเภทที่ 2 มี 100 คำ คิดเป็น 2.09% ประเภทที่ 3 มีน้อยที่สุดเพียง 47 คำ คิดเป็น 0.98% ประเภทที่ 4 มี 488 คำคิดเป็น 10.18%

1.2 แบ่งตามกลุ่มที่มีเสียงท้ายเหมือนกัน

เมื่อแบ่งคำกริยาออกตามกลุ่มเสียงที่ลงท้ายคำเป็น 11 กลุ่มจะพบว่า กลุ่มที่มีจำนวนมากที่สุดคือกลุ่มที่ลงท้ายด้วยเสียง /-eru/ มีจำนวน 1,392 คำ กลุ่มที่สองคือกลุ่มที่ลงท้ายด้วย る ru มีจำนวน 1,098 คำ กลุ่มที่สามคือกลุ่มที่ลงท้ายด้วย す su มีจำนวน 917 คำ กลุ่มที่สี่คือกลุ่มที่ลงท้ายด้วย く ku มีจำนวน 370 คำ กลุ่มที่ห้าคือกลุ่มที่ลงท้ายด้วย ぬ nu มีจำนวน 326 คำ กลุ่มที่หกคือกลุ่มที่ลงท้ายด้วยเสียง /-iru/ มีจำนวน 160 คำ กลุ่มที่แปดคือกลุ่มที่ลงท้ายด้วย つ tsu มีจำนวน 78 คำ กลุ่มที่เก้าคือกลุ่มที่ลงท้ายด้วย く gu มีจำนวน 73 คำ กลุ่มที่สิบคือกลุ่มที่ลงท้ายด้วย ぶ bu มีจำนวน 40 คำกลุ่มที่สิบเอ็ดคือกลุ่มที่ลงท้ายด้วย ぬ nu มีจำนวน 2 คำ (ดูตารางที่ 4.1 ด้านบน และภาพที่ 4.2 ประกอบ)

ภาพที่ 4.2 แผนภูมิวงกลมแสดงจำนวนคำตามกลุ่มเสียงที่ลงท้าย

ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

จากภาพที่ 2 จะเห็นว่ากลุ่มที่ลงท้ายด้วยเสียง /-eru/ มีจำนวนมากที่สุดถึง 29.04% กลุ่มที่ลงท้ายด้วย ɾ ru มีจำนวนถึง 22.91% และกลุ่มที่ลงท้ายด้วยเสียง /-iru/ มีจำนวนน้อยมากมีเพียง 3.34% แต่หากนำทั้งสามกลุ่มที่ลงท้ายด้วย ɾ ru ทั้งหมดมารวมกัน จะมีจำนวนถึง 55.29% ของจำนวนทั้งหมด หมายความว่า คำกริยาในภาษาญี่ปุ่นส่วนใหญ่จะลงท้ายด้วย ɾ ru กลุ่มที่มีจำนวนมากกว่ากลุ่ม ɾ ru คือกลุ่มที่ลงท้ายด้วย ɽ su มีจำนวนถึง 19.13% กลุ่มถัดมาคือกลุ่มที่ลงท้ายด้วย < ku มีจำนวนไม่ถึงครึ่งของกลุ่มที่ลงท้ายด้วย ɽ su คือมีจำนวนเพียง 7.72% กลุ่มที่มีจำนวนถัดมาคือกลุ่มที่ลงท้ายด้วย ɽ tu และกลุ่มที่ลงท้ายด้วย ɽ u มีจำนวนใกล้เคียงกันคือมีจำนวน 7.03% และ 6.8% ตามลำดับ มีจำนวนน้อยกว่ากลุ่มที่ลงท้ายด้วย < ku เพียงเล็กน้อย กลุ่มที่ลงท้ายด้วย ɽ tsu และ < gu มีจำนวนใกล้เคียงกันคือมีจำนวน 1.63% และ 1.52% และกลุ่มที่ลงท้ายด้วย ɽ bu มีจำนวนเพียง 0.83% และกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือกลุ่มที่ลงท้ายด้วย ɽ nu มีเพียง 2 คำ เทียบเป็น 0.04%

2. ลักษณะและจำนวนพยางค์ของโอคุริงะนะ

เมื่อได้ข้อมูลคำกริยาที่จัดเป็นกลุ่มไว้ตามเสียงลงท้ายของรูปพจนานุกรมแล้ว นำมาวิเคราะห์ดูลักษณะ และจำนวนพยางค์ของโอคุริงะนะที่ปรากฏอยู่ท้ายคำกริยา โดยจะอธิบายลักษณะที่พบจากการวิเคราะห์ที่ได้ดังนี้

2.1 กลุ่มที่ลงท้ายด้วยโอคุริงะนะ ɽ -bu

2.1.1 ในประเภทที่ 1 ประกอบด้วยอักษรคันจิตามด้วยโอคุริงะนะ ɽ -bu มีจำนวนคำกริยา

24 คำ มีการเติมโอคุริงะนะ 2 แบบคือ

- 1) เติมโอคุริงะนะตัวเดียว คือเติม ɽ -bu มีจำนวนทั้งหมด 23 คำ เช่น ในคำว่า 呼ɽ yobu “call”
- 2) เติมโอคุริงะนะ 2 ตัว คือ เติม ɽ -kabu 1 คำ ในคำว่า 浮ɽ ukabu “1.float
2.rise to the surface 3.come across etc.”

2.1.2 ในประเภทที่ 2 ไม่พบคำกริยาที่ลงท้ายด้วยโอคุริงะนะ ɽ -bu

2.1.3 ในประเภทที่ 3 ไม่พบคำกริยาที่ลงท้ายด้วยโอคุริงะนะ ɽ -bu

2.1.4 ในประเภทที่ 4 เป็นคำประสมด้วยอักษรคันจิสองตัว ตามด้วยโอคุริงะนะ ɽ -bu มีจำนวนคำกริยา 2 คำ เช่น 寝ɽ nekorobu “lie down”

2.1.5 ในประเภทที่ 5 เป็นคำประสมที่ประกอบด้วยอักษรคันจิตามด้วยโอคุริงะนะ ประสมกับอักษรคันจิตามด้วยโอคุริงะนะ ɽ -bu มีจำนวนคำกริยา 14 คำ มีการเติมโอคุริงะนะ 2 แบบคือ

- 1) เติมโอคุริงะนะตัวเดียว คือเติม ɽ -bu มีจำนวนทั้งหมด 13 คำ เช่น ในคำว่า 開ɽ 及

495. 65

๗ ๒๕ ๖ ๐

3 1 6 5 7 6

る kikiyobu “hear about”

- 2) เติมโอะคุริงะนะ 2 ตัว คือ เติม か-る-kabu 1 คำ ในคำว่า 思ふ浮か-る omoiukabu “occur to”

สามารถสรุปจำนวนพยางค์และจำนวนคำของโอคุริงะนะที่ลงท้ายด้วย -bu ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.2 จำนวนพยางค์และจำนวนคำของกลุ่มที่ลงท้ายด้วยโอคุริงะนะ -bu

	ประเภทที่ 1	ประเภทที่ 2	ประเภทที่ 3	ประเภทที่ 4	ประเภทที่ 5	รวม
จำนวนพยางค์	1,2	-	-	1	1,2	
จำนวนคำ	23,1	-		2	13,1	40

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มที่ลงท้ายด้วยเสียง -bu ในภาพรวมมีการเติมโอะคุริงะนะทั้งหมด 40 คำ ซึ่งสามารถแบ่งเป็นประเภทได้ดังนี้

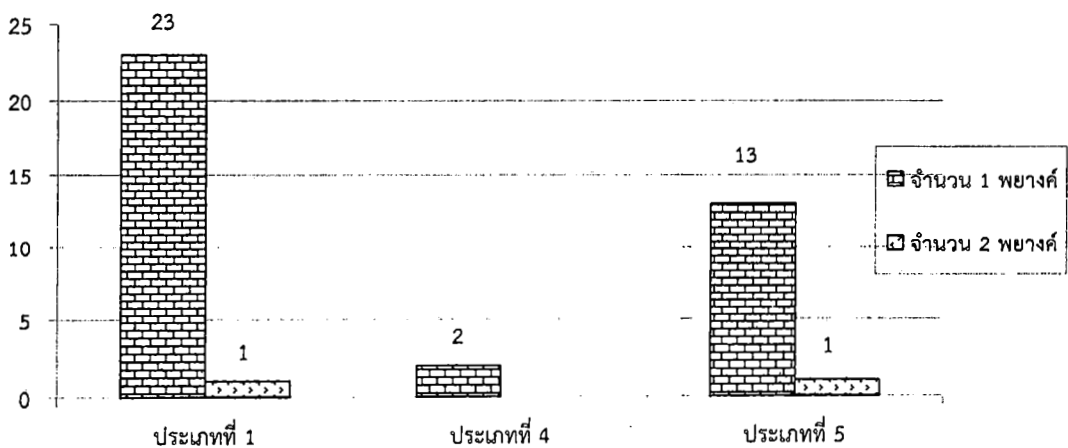
ประเภทที่ 1 มีการเติมโอะคุริงะนะ 1 พยางค์ จำนวน 23 คำ และเติมโอะคุริงะนะ 2 พยางค์ จำนวน 1 คำ

ประเภทที่ 4 มีการเติมโอะคุริงะนะ 1 พยางค์ จำนวน 2 คำ

ประเภทที่ 5 มีการเติมโอะคุริงะนะ 1 พยางค์ จำนวน 13 คำ และมีการเติมโอะคุริงะนะ 2 พยางค์ จำนวน 1 คำ

ดังแสดงในภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 4.3 แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนคำของกลุ่มที่ลงท้ายด้วยโอคุริงะนะ -bu จำแนกตามประเภท

2.2 กลุ่มที่ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ <- gu

2.2.1 ในประเภทที่ 1 ประกอบด้วยอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะ <- gu นั้นมีจำนวนคำกริยา 50 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะได้ 3 แบบคือ

- 1) เติมโอะคุริงะนะตัวเดียว คือเติม <- gu มีจำนวนทั้งหมด 44 คำเช่นในคำว่า 泳< oyogu "swim"
- 2) เติมโอะคุริงะนะ 2 ตัว มีการเติมโอะคุริงะนะที่อยู่หน้า <- gu 3 แบบเสียง จำนวน 5 คำ คือ
  - (1) เติม - ragu 3 คำ เช่นในคำว่า 薄< usuragu "thin"
  - (2) เติม - rugu 1 คำ เช่นในคำว่า 揺< yurugu "shake ;waver"
  - (3) เติม - yagu 1 คำ เช่นในคำว่า 若< wakayagu "feel young"
- 3) เติมโอะคุริงะนะ 3 ตัว มีเพียง 1 แบบ จำนวน 1 คำ คือเติม - jirogu ในคำว่า 身< mijirogu "stir"

2.2.2 ประเภทที่ 2 เป็นคำประสมด้วยอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะประสมกับคำที่เขียนด้วยอักษรฮิระงานะลงท้ายด้วย <- gu พบเพียงคำเดียวมีจำนวน 4 พยางค์ คือ 打ちひ< uchihishigu "batter"

2.2.3 ประเภทที่ 3 ไม่พบคำกริยาที่ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ <- gu

2.2.4 ในประเภทที่ 4 เป็นคำประสมด้วยอักษรคันจิสองตัว ตามด้วยโอะคุริงะนะ <- gu มีจำนวนคำกริยา 3 คำ เช่น 相次< aitsugu "succeed one another"

2.2.5 ในประเภทที่ 5 เป็นคำประสมด้วยอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะประสมกับอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะ <- gu มีจำนวนคำกริยา 19 คำ ลงท้ายด้วยเสียง- gu เพียงเสียงเดียวทุกคำ เช่น 取りひ< torihishigu "defeat"

สามารถสรุปจำนวนพยางค์และจำนวนคำของโอะคุริงะนะที่ลงท้ายด้วย <- gu ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.3 จำนวนพยางค์และจำนวนคำของกลุ่มที่ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ <- gu

	ประเภทที่ 1	ประเภทที่ 2	ประเภทที่ 3	ประเภทที่ 4	ประเภทที่ 5	รวม
จำนวนพยางค์	1,2,3	4	-	1	1	
จำนวนคำ	44,5,1	1		1	19	73

จากตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มที่ลงท้ายด้วยเสียง -gu ในภาพรวมมีการเติมโอะคุริงะนะทั้งหมด 73 คำ ซึ่งสามารถแบ่งเป็นประเภทได้ดังนี้

ประเภทที่ 1 มีการเติมโอะคุริงะนะ 1 พยางค์ จำนวน 44 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะ 2 พยางค์ จำนวน 5 คำ และมีการเติมโอะคุริงะนะ 3 พยางค์จำนวน 1 คำ

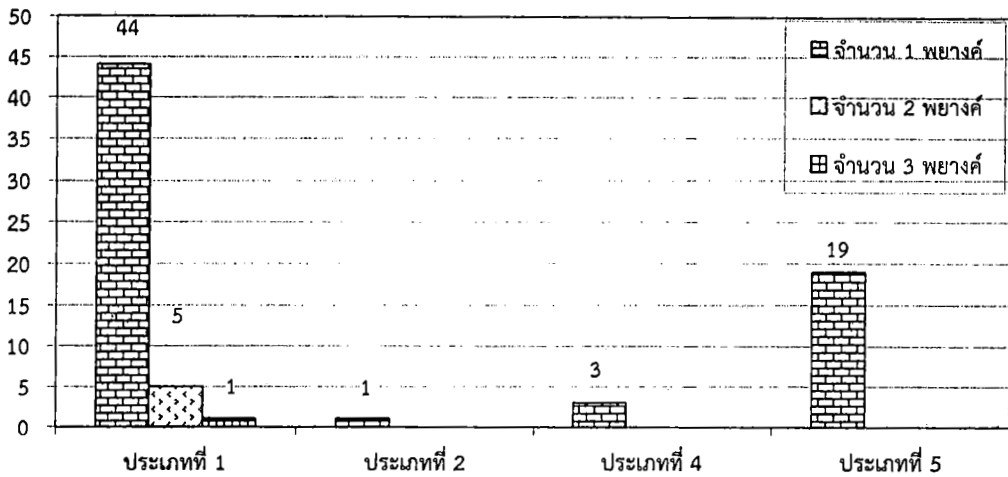
ประเภทที่ 2 มีการเติมโอะคุริงะนะ 4 พยางค์ จำนวน 1 คำ

ประเภทที่ 4 มีการเติมโอะคุริงะนะ 1 พยางค์ จำนวน 3 คำ

ประเภทที่ 5 มีการเติมโอะคุริงะนะ 1 พยางค์ จำนวน 19 คำ

ดังแสดงในภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 4.4 แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนคำของกลุ่มที่ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ <- gu จำแนกตามประเภท

2.3 กลุ่มที่ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ <-ku

2.3.1 ในประเภทที่ 1 ประกอบด้วยอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะ <-ku นั้นมีจำนวนคำกริยา

162 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะ- ku ได้ 4 แบบคือ

1) เติมโอะคุริงะนะตัวเดียว คือ เติม <- ku มีจำนวนทั้งหมด 144 คำเช่นในคำว่า 咲 < saku "bloom"

2) เติมโอะคุริงะนะ 2 ตัว มีการเติมโอะคุริงะนะที่อยู่หน้า <- ku 4 แบบเสียง จำนวน 16 คำ คือ

(1) - meku มีจำนวนทั้งหมด 6 คำเช่นในคำว่า 色め < iromeku "1.color 2.liven up 3.grow agitated 4.waver"

(2) - tsuku มีจำนวน 2 คำในคำว่า 似つ < nitsuku "suit,match"

(3) - waku มีจำนวน 1 คำในคำว่า 結わ < yuwaku "bind, tie"

(4) - zuku มีจำนวนทั้งหมด 7 คำเช่นในคำว่า 基つ < motozuku "be based"

- 3) เต็มโอะคุริงะนะ 3 ตัว คือ - rameku มีจำนวน 1 คำในคำว่า 揺らめく yurameku “flicker”
 4) เต็มโอะคุริงะนะ 4 ตัว คือ - ppataku มีจำนวน 1 คำในคำว่า 引っぱたく hippataku “thrash.”

2.3.2 ประเภทที่ 2 เป็นคำประสมด้วยอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะประสมกับคำที่เขียนด้วยอักษรฮิระงานะลงท้ายด้วย <-ku นั้นมีจำนวนคำกริยา 7 คำ มี 3 แบบ คือ

- 1) มีโอะคุริงะนะประสมกับคำที่เขียนด้วยอักษรฮิระงานะรวมกัน 3 ตัว 4 แบบเสียง จำนวน 4 คำ คือ
 (1) - bitsuku มีจำนวน 1 คำในคำว่า 結びつく musubitsuku “link oneself”
 (2) - etsuku มีจำนวน 1 คำในคำว่า 燃えつく moetsuku “catch fire”
 (3) - ketsuku มีจำนวน 1 คำในคำว่า 焼けつく yaketsuku “a burning sun”
 (4) - izuku มีจำนวน 1 คำในคำว่า 勢いづく ikioizuku “gain strength”
 2) มีโอะคุริงะนะประสมกับคำที่เขียนด้วยอักษรฮิระงานะรวมกัน 4 ตัว 2 แบบเสียง จำนวน 2 คำ คือ
 (1) - kihodoku มีจำนวน 1 คำในคำว่า 解きほどく tokihodoku “unravel”
 (2) - rikataku มีจำนวน 1 คำในคำว่า 売りはたく urihataku “bear the market”
 3) มีโอะคุริงะนะประสมกับคำที่เขียนด้วยอักษรฮิระงานะรวมกัน 5 ตัวมีจำนวน 1 คำ คือ
 慌てふためく awatefutameku “fluster oneself”

2.3.3 ในประเภทที่ 3 เป็นคำประสมที่เริ่มต้นคำด้วยอักษรฮิระงานะประสมกับอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะ - ku นั้นมีจำนวนคำกริยา 11 คำ ลงท้ายด้วยเสียง-ku ทุกคำ เช่น こびり付く kobiritsuku “stick”, ばら撒く baramaku “scatter”, ぶち抜く buchinuku “put a bullet through..”

2.3.4 ในประเภทที่ 4 เป็นคำประสมด้วยอักษรคันจิสองตัว ตามด้วยโอะคุริงะนะ <-ku มีจำนวนโอะคุริงะนะ 1 และ 2 ตัว มีจำนวนคำกริยา 51 คำ คือ

- 1) มีโอะคุริงะนะ 1 ตัว มีจำนวนคำกริยา 49 คำ เช่น 見開く mihiraku “open wide”, 出向く demuku “go to”, 吹雪く fubuku “be driven by the wind”
 2) มีโอะคุริงะนะ 2 ตัว มีการเติมโอะคุริงะนะที่อยู่หน้า <-ku 2 แบบเสียง จำนวน 2 คำ คือ
 (1) -tsuku มีจำนวน 1 คำในคำว่า 愚図つく guzutsuku “linger”
 (2) -zuku มีจำนวน 1 คำในคำว่า 勇気づく yuukizuku “take heart”

2.3.5 ในประเภทที่ 5 เป็นคำประสมด้วยอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะประสมกับอักษรคันจิ

ตามด้วยโอะคุริงะนะ < -ku มีจำนวนคำกริยา 139 คำ ลงท้ายด้วยเสียง - ku เพียงเสียงเดียวทุกคำเช่น 吠え付 < hoetsuku “bark at”, 迷い歩 < mayoiaruku “stray about”, 選り抜 < erinuku “pick out”

สามารถสรุปจำนวนพยางค์และจำนวนคำของกลุ่มที่ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ < -ku ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.4 จำนวนพยางค์และจำนวนคำของกลุ่มที่ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ < -ku

	ประเภทที่ 1	ประเภทที่ 2	ประเภทที่ 3	ประเภทที่ 4	ประเภทที่ 5	รวม
จำนวนพยางค์	1,2,3,4	3,4,5	1	1,2	1	
จำนวนคำ	144,16,1,1	4,2,1	11	49,2	139	370

จากตารางที่ 4.4 พบว่า กลุ่มที่ลงท้ายด้วยเสียง -ku ในภาพรวมมีการเติมโอะคุริงะนะทั้งหมด 370 คำ ซึ่งสามารถแบ่งเป็นประเภทได้ดังนี้

ประเภทที่ 1 มีการเติมโอะคุริงะนะ 1 พยางค์ จำนวน 144 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะ 2 พยางค์ จำนวน 16 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะ 3 พยางค์ จำนวน 1 คำ และมีการเติมโอะคุริงะนะ 4 พยางค์ จำนวน 1 คำ

ประเภทที่ 2 มีการเติมโอะคุริงะนะ 3 พยางค์ จำนวน 4 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะ 4 พยางค์ จำนวน 2 คำ และมีการเติมโอะคุริงะนะ 5 พยางค์ จำนวน 1 คำ

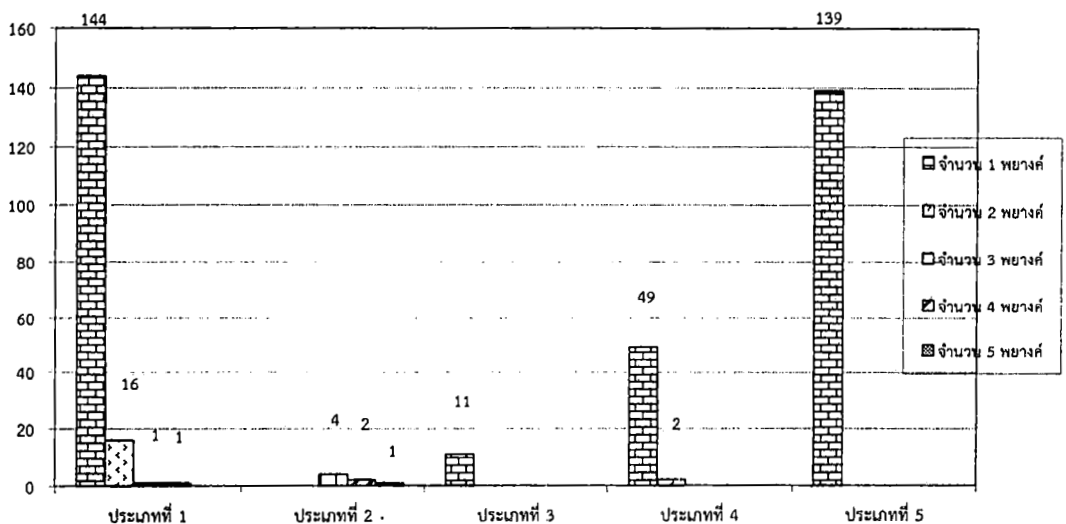
ประเภทที่ 3 มีการเติมโอะคุริงะนะ 1 พยางค์ จำนวน 11 คำ

ประเภทที่ 4 มีการเติมโอะคุริงะนะ 1 พยางค์ จำนวน 49 คำ และมีการเติมโอะคุริงะนะ 2 พยางค์ จำนวน 2 คำ

ประเภทที่ 5 มีการเติมโอะคุริงะนะ 1 พยางค์ จำนวน 139 คำ

ดังแสดงในภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 4.5 แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนคำของกลุ่มที่ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ < -ku จำแนกตามประเภท

2.4 กลุ่มที่ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ ๕- mu

2.4.1 ในประเภทที่ 1 ประกอบด้วยอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะ ๕- mu นั้นมีจำนวนคำกริยา 140 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะที่ลงท้ายด้วย ๕- mu ได้ 3 แบบคือ

- 1) เติมโอะคุริงะนะตัวเดียว คือ เติม ๕- mu มีจำนวนทั้งหมด 116 คำเช่นในคำว่า 読む yomu “read”
- 2) เติมโอะคุริงะนะ 2 ตัว มีการเติมโอะคุริงะนะที่อยู่หน้า ๕- mu 9 แบบเสียง จำนวน 23 คำ คือ
  - (1) – bamu มีจำนวนทั้งหมด 4 คำเช่นในคำว่า 血ばむ chibamu “become bloody”
  - (2) – bumu มีจำนวน 1 คำในคำว่า 危ぶむ ayabumu “fear”
  - (3) – gumu มีจำนวนทั้งหมด 3 คำเช่นในคำว่า 角ぐむ tsunogumu “.sprout”
  - (4) – jimu มีจำนวน 1 คำในคำว่า 汗じむ asejimu “be stained with sweat”
  - (5) – ramu มีจำนวนทั้งหมด 3 คำเช่นในคำว่า 脹らむ fukuramu “swell”
  - (6) – remu มีจำนวน 1 คำในคำว่า 哀「憐」れむ awaremu “pity ; take [have] pity (on)”
  - (7) – shimu มีจำนวนทั้งหมด 8 คำเช่นในคำว่า 愛しむ itoshimu “take pity”
  - (8) – yamu มีจำนวน 1 คำในคำว่า 悔やむ kuyamu “1.repent 2.lament 3.condole with”
  - (9) – zumu มีจำนวน 1 คำในคำว่า 黒ずむ kurozumu “become black”
- 3) เติมโอะคุริงะนะ 3 ตัว คือเติม – kashimu มีจำนวน 1 คำในคำว่า 懐かしむ natsukashimu “look back to the happy past with nostalgia”

ลักษณะที่น่าสนใจของคำกริยาที่ลงท้ายด้วย ๕- mu คือ ในกรณีที่มีคำโอะคุริงะนะหลายพยางค์มักจะเป็นคำคุณศัพท์ที่มีการเปลี่ยนรูปคำเป็นคำกริยาหรือเป็นคำนามได้ด้วย ดังตัวอย่างในคำว่า 懐かしむ natsukashimu

2.4.2 ในประเภทที่ 2 เป็นคำประสมด้วยอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะประสมกับคำที่เขียนด้วยอักษรฮิระงานะลงท้ายด้วย ๕- mu นั้นมีจำนวนคำกริยา 3 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะ 2 แบบ คือ

- 1) มีโอะคุริงะนะประสมกับคำที่เขียนด้วยอักษรฮิระงานะรวมกัน 3 ตัว เพียงคำเดียวคือ คำว่า 屈みこむ kagamikomu “lean in”
- 2) มีโอะคุริงะนะประสมกับคำที่เขียนด้วยอักษรฮิระงานะรวมกัน 4 ตัว แบบเดียว จำนวน 2 คำ คือ คำว่า 待ちあぐむ machiagumu “grow tired of waiting” และ 持ちあぐむ mochiagumu “do not know what to do with”

2.4.3 ในประเภทที่ 3 เป็นคำประสมด้วยอักษรอิสระขณะประสมกับอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะ ๕- mu นั้นมีจำนวนคำกริยา 5 คำ ลงท้ายด้วย ๕- mu เพียงตัวเดียวทุกคำ เช่น 込込 込込 bukkomu “1.strike into 2. throw into 3.mix 4.wear”

2.4.4 ในประเภทที่ 4 เป็นคำประสมด้วยอักษรคันจิสองตัว ตามด้วยโอะคุริงะนะ ๕- mu มีจำนวนคำกริยา 20 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะ 2 แบบ คือ

- 1) มีโอะคุริงะนะ ๕- mu เพียงตัวเดียว มีจำนวน 19 คำคือ เช่น 寝込 込 nekomu “1.fall sleep 2.oversleep 3.be laid up”
- 2) มีโอะคุริงะนะ 2 ตัว มีเพียงคำเดียว คือ คำว่า 気色ば 込 keshikibamu “get angry”

2.4.5 ในประเภทที่ 5 เป็นคำประสมด้วยอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะประสมกับอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะ ๕- mu นั้น มีจำนวน 169 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะที่อยู่หน้า ๕- mu 2 แบบเสียง คือ

- 1) เติมโอะคุริงะนะตัวเดียว คือ เติม ๕- mu 168 คำ เช่น 泣き沈 込 nakishizumu “cry bitterly and fall in the blues”
- 2) ในประเภทนี้มีคำกริยา ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ 2 ตัว เพียงคำเดียว คือ 泣き悲 込 nakikanashimu “wail”

สามารถสรุปลักษณะและจำนวนพยางค์ของโอะคุริงะนะ ๕- mu ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.5 จำนวนพยางค์และจำนวนคำของกลุ่มที่ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ ๕- mu

	ประเภทที่ 1	ประเภทที่ 2	ประเภทที่ 3	ประเภทที่ 4	ประเภทที่ 5	รวม
จำนวนพยางค์	1,2,3	3,4	1	1,2	1,2	
จำนวนคำ	116,23,1	1,2	5	19,1	168,1	337

จากตารางที่ 4.5 พบว่า กลุ่มที่ลงท้ายด้วยเสียง -mu ในภาพรวมมีการเติมโอะคุริงะนะทั้งหมด 337 คำ ซึ่งสามารถแบ่งเป็นประเภทได้ดังนี้

ประเภทที่ 1 มีการเติมโอะคุริงะนะ 1 พยางค์ จำนวน 116 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะ 2 พยางค์ จำนวน 23 คำ และมีการเติมโอะคุริงะนะ 3 พยางค์ จำนวน 1 คำ

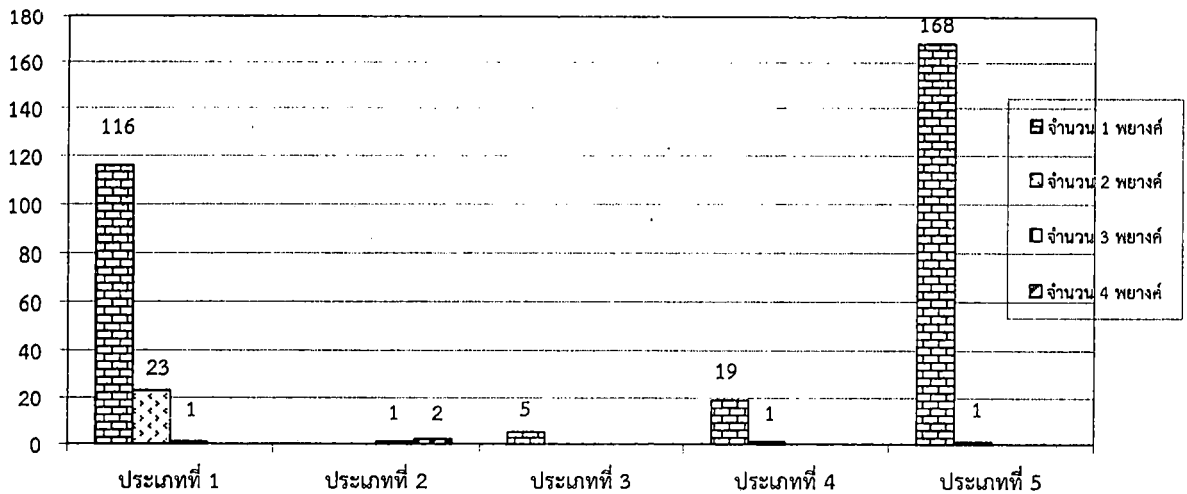
ประเภทที่ 2 มีการเติมโอะคุริงะนะ 3 พยางค์ จำนวน 1 คำ และมีการเติมโอะคุริงะนะ 4 พยางค์ จำนวน 2 คำ

ประเภทที่ 3 มีการเติมโอะคุริงะนะ 1 พยางค์ จำนวน 5 คำ

ประเภทที่ 4 มีการเติมโอะคุริงะนะ 1 พยางค์ จำนวน 19 คำ และมีการเติมโอะคุริงะนะ 2 พยางค์

จำนวน 1 คำ
 ประเภทที่ 5 มีการเติมโอะคุริงะนะ 1 พยางค์ จำนวน 168 คำ และมีการเติมโอะคุริงะนะ 2 พยางค์
 จำนวน 1 คำ
 ดังแสดงในภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 4.6 แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนคำของกลุ่มที่ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ ๕-nu จำแนกตามประเภท

2.5 กลุ่มที่ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ ๕- nu

2.5.1 ประเภทที่ 1 คำกริยาที่ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ ๕- nu มีเพียงคำเดียวคือ 死ぬ/shinu/ "die" เขียนด้วยอักษรคันจิ 1 ตัว และตามด้วยโอะคุริงะนะ 1 ตัว

2.5.2 ไม่พบคำกริยาที่ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ ๕- nu

2.5.3 ไม่พบคำกริยาที่ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ ๕- nu

• 2.5.4 ไม่พบคำกริยาที่ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ ๕- nu

2.5.5 ประเภทที่ 5 เป็นคำประสมด้วยอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะประสมกับอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะลงท้ายด้วย ๕- nu พบเพียงคำเดียว คือ 焼け死ぬ /yakeshinu/ "be burnt to death"

สามารถสรุปลักษณะและจำนวนพยางค์ของโอะคุริงะนะ ๕- nu ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.6 จำนวนพยางค์และจำนวนคำของกลุ่มที่ลงท้ายด้วยโอคุริงะนะ ๕-งุ

	ประเภทที่ 1	ประเภทที่ 2	ประเภทที่ 3	ประเภทที่ 4	ประเภทที่ 5	รวม
จำนวนพยางค์	1	-	-	-	1	
จำนวนคำ	1	-	-	-	-	2

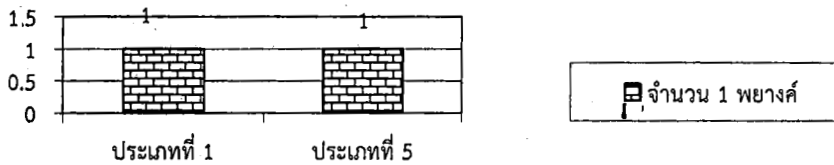
จากตารางที่ 4.6 พบว่า กลุ่มที่ลงท้ายด้วยเสียง -งุ ในภาพรวมมีการเติมโอคุริงะนะทั้งหมด 2 คำ ซึ่งสามารถแบ่งเป็นประเภทได้ดังนี้

ประเภทที่ 1 มีการเติมโอคุริงะนะ 1 พยางค์ จำนวน 1 คำ

ประเภทที่ 5 มีการเติมโอคุริงะนะ 1 พยางค์ จำนวน 1 คำ

ดังแสดงในภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 4.7 แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนคำของกลุ่มที่ลงท้ายด้วยโอคุริงะนะ ๕-งุ จำแนกตามประเภท

2.6 กลุ่มที่ลงท้ายด้วยเสียง -eru

2.6.1 ในประเภทที่ 1 ประกอบด้วยอักษรคันจิตามด้วยโอคุริงะนะที่มีเสียง /- eru/ มีจำนวน 540 คำ มีการเติมโอคุริงะนะที่มีเสียง /- eru/ ได้หลายแบบคือ เริ่มจากการเติมโอคุริงะนะ ตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไป จนถึงการเติมโอคุริงะนะ 5 ตัว ในแต่ละจำนวนของการเติมโอคุริงะนะนั้นยังแบ่งออกได้เป็นการเติมโอคุริงะนะที่แตกต่างกันไปตามเสียงพยัญชนะที่ประกอบเสียง - eru ได้อีกหลายเสียงดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) เติมโอคุริงะนะ 2 ตัว มีจำนวน มีการเติมโอคุริงะนะที่อยู่หน้า る- ru 11 แบบเสียง 430 คำ คือ

- (1) เติม - beru 7 คำเช่นในคำว่า 比べる kuraberu “compare”
- (2) เติม - deru 6 คำเช่นในคำว่า 愛でる mederu “1.love 2.admire”
- (3) เติม - eru 82 คำเช่นในคำว่า 震える furueru “tremble”

- (4) เต็ม - geru 28 คำเช่นในคำว่า 広げる hirogeru “1.extend 2.widen
3.unfold 4.stretch”
- (5) เต็ม - keru 73 คำเช่นในคำว่า 助ける tatsukeru “1.help 2.save 3.relieve
4.promote”
- (6) เต็ม - meru 93 คำเช่นในคำว่า 弱める yowameru “make weak”
- (7) เต็ม - neru 16 คำเช่นในคำว่า 重ねる kasaneru “1.pile up 2.repeat”
- (8) เต็ม - reru 96 คำเช่นในคำว่า 呆れる akireru “be amazed”
- (9) เต็ม - seru 19 คำเช่นในคำว่า 見せる miseru “1.show 2.make (a thing)
look (like) etc.”
- (10) เต็ม - teru 9 คำเช่นในคำว่า 育てる sodateru “bring up”
- (11) เต็ม - zeru 1 คำในคำว่า 混「雑」ぜる mazeru “1.mix 2.include”

2) เต็มโอะคุริงะนะะ 3 ตัว มีจำนวน 101 คำ มีการเต็มโอะคุริงะนะะที่อยู่หน้า ー ru 38 แบบ
เสียง คือ

- (1) เต็ม - kaberu 1 คำในคำว่า 浮かべる ukaberu “1.float 2.express”
- (2) เต็ม - zoboeru 1 คำในคำว่า 寝そべる nezoberu “lie sprawled”
- (3) เต็ม - nderu 1 คำในคำว่า 抽「抜・擧」んでる nukinderu “1.catch
2.arrest”
- (4) เต็ม - koeru 1 คำในคำว่า 聞こえる kikoeru “1.hear 2.sound etc.”
- (5) เต็ม - maeru 3 คำเช่นในคำว่า 捕まえる tsukamaeru “1.catch 2.arrest”
- (6) เต็ม - raeru 2 คำเช่นในคำว่า 長らえる nagaraeru “live on”
- (7) เต็ม - taeru 1 คำในคำว่า 横たえる yokotaeru “lay down”
- (8) เต็ม - waeru 2 คำในคำว่า 結わえる iwaeru และ yuwaeru ใช้คันจิตัว
เดียวกันอ่านออกเสียงได้สองอย่าง “bind;fasten”
- (9) เต็ม - rageru 3 คำเช่นในคำว่า 平らげる tairageru “1.subdue 2.eat up”
- (10) เต็ม - bokeru 1 คำในคำว่า 古ぼける furubokeru “look antiquated”
- (11) เต็ม - jikeru 1 คำในคำว่า 佈じける ojikeru “turn up”
- (12) เต็ม - nokeru 1 คำในคำว่า 仰のける aonokeru “see 仰むける”
- (13) เต็ม - tsukeru 2 คำในคำว่า 傷つける kizutsukeru “be injured”
- (14) เต็ม - zukeru 1 คำในคำว่า 力づける chikarazukeru “encourage”
- (15) เต็ม - zakeru 1 คำในคำว่า 遠ざける toozakeru “1.stave off 2.abstain
3.alienate”
- (16) เต็ม - kameru 1 คำในคำว่า 確かめる tashikameru “ascertain”
- (17) เต็ม - rameru 1 คำในคำว่า 赤らめる akarameru “1.blush: color up”

- (18) เต็ม - zameru 1 คำในคำว่า 青ざめる aozameru "turn pale"
- (19) เต็ม - shimeru 3 คำเช่นในคำว่า 苦しめる kurushimeru "1.torment 2.give pain"
- (20) เต็ม - kaneru 2 คำเช่นในคำว่า 見かねる mikaneru "be unable to let pass unnoticed"
- (21) เต็ม - bareru 1 คำในคำว่า 結ばれる musubareru "form a knot"
- (22) เต็ม - bireru 1 คำในคำว่า 悪びれる warubireru "be timid"
- (23) เต็ม - gareru 2 คำเช่นในคำว่า 剥がれる hagareru "come off"
- (24) เต็ม - jireru 1 คำในคำว่า 捻じれる nejireru "1.be twisted 2.become perverse"
- (25) เต็ม - kureru 2 คำเช่นในคำว่า 捲くれる makureru "be turned up"
- (26) เต็ม - mareru 5 คำเช่นในคำว่า 憎まれる nikumareru "be hated"
- (27) เต็ม - moreru 2 คำเช่นในคำว่า 埋もれる uzumoreru "be buried"
- (28) เต็ม - rareru 4 คำเช่นในคำว่า 振られる furareru "be rejected"
- (29) เต็ม - sareru 2 คำเช่นในคำว่า 残される nokosareru "be left behind"
- (30) เต็ม - wareru 3 คำเช่นในคำว่า 現われる arawareru "1.come out 2.show itself etc."
- (31) เต็ม - baseru 2 คำเช่นในคำว่า 遊ばせる asobaseru "let play"
- (32) เต็ม - biseru 1 คำในคำว่า 浴びせる abiseru "pour water upon"
- (33) เต็ม - gaseru 2 คำเช่นในคำว่า 急がせる isogaseru "hurry up"
- (34) เต็ม - kaseru 8 คำเช่นในคำว่า 泣かせる nakaseru "let cry"
- (35) เต็ม - maseru 4 คำเช่นในคำว่า 飲ませる nomaseru "make drink"
- (36) เต็ม - raseru 17 คำเช่นในคำว่า 知らせる shiraseru "let know"
- (37) เต็ม - taseru 3 คำเช่นในคำว่า 待たせる mataseru "keep waiting"
- (38) เต็ม - waseru 11 คำเช่นในคำว่า 食わせる kuwaseru "1.feed 2.support"

3) เต็มโอะคุริงะนะ 4 ตัว มี 8 คำ มีการเต็มโอะคุริงะนะที่อยู่หน้า ะ- ru 8 แบบเสียง คือ

- (1) เต็ม - rashimeru 1 คำในคำว่า 懲らしめる korashimeru "chastise; punish"
- (2) เต็ม - tchimeru 1 คำในคำว่า 取っちめる totchimeru "take to task"
- (3) เต็ม - rerareru 1 คำในคำว่า 忘れられる wasurerareru "be forgotten"
- (4) เต็ม - tareru 1 คำในคำว่า 甘ったれる amattareru "see 甘える"
- (5) เต็ม - kojireru 1 คำในคำว่า 寝こじれる nekojireru "see ねそびれる"
- (6) เต็ม - sobireru 1 คำในคำว่า 寝そびれる nesobireru "fail to get to sleep"
- (7) เต็ม - shimaseru 1 คำในคำว่า 楽しませる tanoshimaseru "delight"

2) มีโอะคุริงะนะประสมกับคำที่เขียนด้วยอักษรฮิระงะนะรวมกัน 5 ตัว 12 แบบเสียง มีจำนวน 13 คำ คือ

- (1) เต็ม – kikakaeru 1 คำเช่นในคำว่า 抱きかかえる dakikakaeru “hold (a person) in one’s arms”
- (2) เต็ม – bisekakeru 1 คำในคำว่า 浴びせかける abisekakeru “be showered with congratulations”
- (3) เต็ม – miboukeru 1 คำในคำว่า 病みぼうける yamiboukeru “become emaciated form illness”
- (4) เต็ม – kashitsukeru 1 คำในคำว่า 寝かしつける nekashitsukeru “lull”
- (5) เต็ม – imarumeru 1 คำในคำว่า 言いまるめる iimarumeru “see いいくろめる”
- (6) เต็ม – isobireru 1 คำในคำว่า 言いそびれる isobireru “fail to tell”
- (7) เต็ม – kutabireru 2 คำเช่นในคำว่า 着くたびれる kikutabireru “wear out”
- (8) เต็ม – kikoboreru 1 คำในคำว่า 沸きこぼれる wakikoboreru “boil over”
- (9) เต็ม – itsubureru 1 คำในคำว่า 酔いつぶれる yoitsubureru “drink oneself down”
- (10) เต็ม – ndakureru 1 คำในคำว่า 飲んだくれる nondakureru “get drunk”
- (11) เต็ม – giawaseru 1 คำในคำว่า 接ぎあわせる hagiawaseru “join together”
- (12) เต็ม – garikuneru 1 คำในคำว่า 曲がりくねる magariuneru “wind”

3) เต็มโอะคุริงะนะประสมกับคำที่เขียนด้วยอักษรฮิระงะนะรวมกัน 6 ตัว 2 แบบเสียง มีจำนวน 2 คำ คือ

- (1) เต็ม – isarabaeru 1 คำเช่นในคำว่า 老いさらばえる oisarabaeru “grow decrepit”
- (2) เต็ม – reshobotareru 1 คำในคำว่า 濡れしょぼたれる nureshobotareru “get dripping wet form the rain”

2.6.3 ในประเภทที่ 3 เป็นคำประสมด้วยอักษรฮิระงะนะประสมกับอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะที่ลงท้ายด้วยเสียง える – eru มีจำนวนคำกริยา 6 คำ มีโอะคุริงะนะเพียง 2 ตัว มีการเติมโอะคุริงะนะที่อยู่หน้า る – ru 3 แบบเสียง คือ

- 1) เต็ม – geru 1 คำในคำว่า ぶら下げる burasageru “hang”
- 2) เต็ม – keru 3 คำเช่นในคำว่า くっ付ける kutsukeru “join”
- 3) เต็ม – reru 2 คำในคำว่า ぶて腐れる futekusareru “go into the sulk”

2.6.4 ในประเภทที่ 4 เป็นคำประสมด้วยอักษรคันจิสองตัว ตามด้วยโอะคุริงะนะ える-eru มีจำนวนคำกริยา 113 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะได้ 3 แบบ คือ

- 1) การเติมโอะคุริงะนะ 2 ตัว มีจำนวน 99 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะที่อยู่หน้า る-ru 9 แบบเสียง คือ
  - (1) เติม -beru 1 คำในคำว่า 見比べる mikuraberu “compare”
  - (2) เติม -eru 12 คำเช่นในคำว่า 着替える kikaeru “change clothes”
  - (3) เติม -geru 5 คำในคำว่า 馬鹿げる bakageru “foolish”
  - (4) เติม -keru 29 คำเช่นในคำว่า 赤茶ける akachakeru “turn reddish brown”
  - (5) เติม -meru 14 คำเช่นในคำว่า 煮詰める nitsumeru “boil down”
  - (6) เติม -neru 1 คำในคำว่า 度重ねる tabikasaneru “occur several times”
  - (7) เติม -reru 18 คำเช่นในคำว่า 見忘れる miwasureru “forget”
  - (8) เติม -seru 4 คำเช่นในคำว่า 逆上せる noboseru “have a rush of blood to the head”
  - (9) เติม -teru 15 คำเช่นในคำว่า 見当てる miateru “find”

2) การเติมโอะคุริงะนะ 3 ตัว มีจำนวน 11 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะที่อยู่หน้า る-ru 5 แบบเสียง คือ

- 1) เติม -zukeru 4 คำในคำว่า 近寄つける chikazukeru “bring close”
- 2) เติม -sareru 1 คำในคำว่า 気圧される keosareru “be overpowered”
- 3) เติม -kaseru 2 คำเช่นในคำว่า 寝付かせる netsukaseru “put to sleep”
- 4) เติม -taseru 1 คำในคำว่า 苛立たせる iradataseru “irritate”
- 5) เติม -waseru 3 คำเช่นในคำว่า 見合わせる miawaseru “look at each other”

3) การเติมโอะคุริงะนะ 4 ตัว มีจำนวน 2 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะที่อยู่หน้า る-ru 2 แบบเสียง คือ

- 1) เติม -ritsukeru ในคำว่า 怒鳴りつける donaritsukeru “hurl word”
- 2) เติม -garaseru ในคำว่า 面白がらせる omoshirogaraseru “amuse”

2.6.5 ในประเภทที่ 5 ที่เป็นคำประสมด้วยอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะประสมกับอักษรคันจิ ตามด้วยโอะคุริงะนะ える-eru นั้นมีจำนวนคำกริยา 693 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะได้ถึง 3 แบบ คือ

- 1) การเติมโอะคุริงะนะ 2 ตัว มีจำนวน 634 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะที่อยู่หน้า る-ru 11 แบบเสียง คือ
  - (1) เติม -beru 5 คำเช่นในคำว่า 引き比べる hikikuraberu “compare with”
  - (2) เติม -deru 1 คำในคำว่า 掻き撫でる kikinaderu “smooth”

- (3) เต็ม - eru 78 คำเช่นในคำว่า 書き違える kakichigaeru “write incorrectly”
 (4) เต็ม - geru 104 คำเช่นในคำว่า 張り上げる hariageru “raise”
 (5) เต็ม - keru 159 คำเช่นในคำว่า 吹き抜ける fukinukeru “blow through”
 (6) เต็ม - meru 85 คำเช่นในคำว่า 買い埋める kaiumeru “cover”
 (7) เต็ม - neru 7 คำเช่นในคำว่า 落ち重ねる ochikasaneru “fall upon”
 (8) เต็ม - reru 85 คำเช่นในคำว่า 乗り入れる noriireru “ride into”
 (9) เต็ม - seru 25 คำเช่นในคำว่า 言い当てる iiateru “guess right”
 (10) เต็ม - teru 78 คำเช่นในคำว่า 言い立てる iitateru “state”
 (11) เต็ม - zeru 7 คำเช่นในคำว่า 入れ混ぜる iremazeru “mix”

2) การเติมโอะคุริงะนะ 3 ตัว มีจำนวน 59 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะที่อยู่หน้า る- ru 10 แบบเสียง คือ

- (1) เต็ม - kaberu 1 คำในคำว่า 思い浮かべる omoiukaberu “bring to mind”
 (2) เต็ม - maeru 1 คำในคำว่า 取っ捉まえる tottsukamaeru “see つかまえる”
 (3) เต็ม - naeru 1 คำในคำว่า 聞き損なえる kikisokonaeru “hear amiss”
 (4) เต็ม - raeru 2 คำเช่นในคำว่า 引っ捕らえる hittoraeru “seize”
 (5) เต็ม - saeru 1 คำในคำว่า 取り押さえる toriosaeru “catch”
 (6) เต็ม - gareru 3 คำเช่นในคำว่า 待ち焦がれる machikōgareru “be impatient”
 (7) เต็ม - kaseru 3 คำเช่นในคำว่า 言い聞かせる iikikaseru “tell to”
 (8) เต็ม - maseru 1 คำในคำว่า 滑り込ませる suberikomaseru “slip”
 (9) เต็ม - waseru 45 คำเช่นในคำว่า 食い合わせる kuiawaseru “eat two things together”
 (10) เต็ม - kuseru 1 คำในคำว่า 言い尽くせる iitsukuseru “can express completely”

3) การเติมโอะคุริงะนะ 4 ตัว มีจำนวน 1 คำ คือ เต็ม - merareru ในคำว่า 降り籠められる furikomerareru “be kept within doors by rain”

สามารถสรุปลักษณะและจำนวนพยางค์ของโอะคุริงะนะ える- eru ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.7 จำนวนพยางค์และจำนวนคำของโอะคุริงะนะกลุ่มที่ลงท้ายด้วยเสียง -eru

	ประเภทที่ 1	ประเภทที่ 2	ประเภทที่ 3	ประเภทที่ 4	ประเภทที่ 5	รวม
จำนวนพยางค์	2,3,4,5	4,5,6	1	2,3,4	2,3,4	
จำนวนคำ	430,101,8,1	25,13,2	6	99,11,2	634,59,1	1,392

จากตารางที่ 4.7 พบว่า กลุ่มที่ลงท้ายด้วยเสียง -eru ในภาพรวมมีการเติมโอะคุริงะนะทั้งหมด 1,392 คำ ซึ่งสามารถแบ่งเป็นประเภทได้ดังนี้

ประเภทที่ 1 มีการเติมโอะคุริงะนะ 2 พยางค์ จำนวน 430 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะ 3 พยางค์ จำนวน 101 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะ 4 พยางค์ จำนวน 8 คำ และมีการเติมโอะคุริงะนะ 5 พยางค์ จำนวน 1 คำ

ประเภทที่ 2 มีการเติมโอะคุริงะนะ 4 พยางค์ จำนวน 25 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะ 5 พยางค์ จำนวน 13 คำ และมีการเติมโอะคุริงะนะ 6 พยางค์ จำนวน 2 คำ

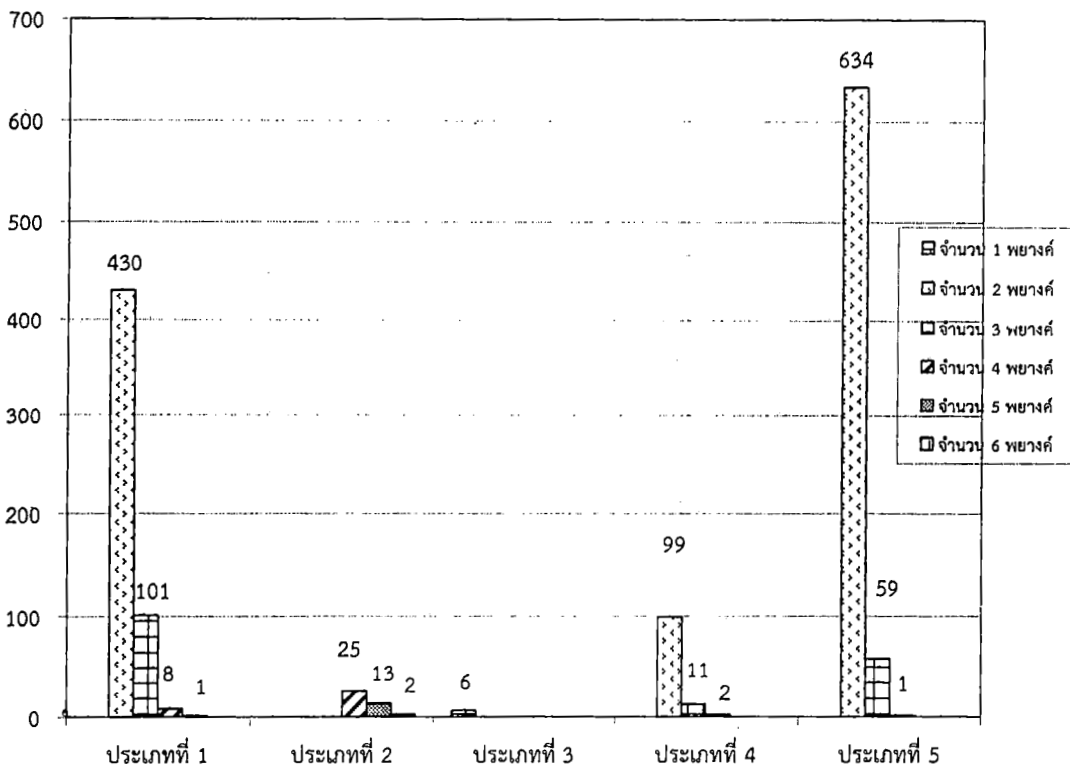
ประเภทที่ 3 มีการเติมโอะคุริงะนะ 1 พยางค์ จำนวน 6 คำ

ประเภทที่ 4 มีการเติมโอะคุริงะนะ 2 พยางค์ จำนวน 99 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะ 3 พยางค์ จำนวน 11 คำ และมีการเติมโอะคุริงะนะ 4 พยางค์ จำนวน 2 คำ

ประเภทที่ 5 มีการเติมโอะคุริงะนะ 2 พยางค์ จำนวน 634 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะ 3 พยางค์ จำนวน 59 คำ และมีการเติมโอะคุริงะนะ 4 พยางค์ จำนวน 1 คำ

ดังแสดงในภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 4.8 แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนคำของโอะคุริงะนะกลุ่มที่ลงท้ายด้วยเสียง -eru จำแนกตามประเภท

2.7 กลุ่มที่ลงท้ายด้วยเสียง -iru

2.7.1 ในประเภทที่ 1 ประกอบด้วยอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะ いる - iru นั้นมีจำนวนคำกริยา 97 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะ 2 แบบ คือมีการเติมโอะคุริงะนะ 2 ถึง 3 ตัวแบ่งการเติมโอะคุริงะนะไปตามเสียงพยัญชนะที่ประกอบเสียง - iru ได้อีกหลายเสียงดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) เติมโอะคุริงะนะ 2 ตัว มีจำนวน 90 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะที่อยู่หน้า る - ru 8 แบบ เสียง คือ

- (1) เติม - biru 14 คำเช่นในคำว่า 古びる furubiru “grow old”
- (2) เติม - chiru 2 คำเช่นในคำว่า 落ちる ochiru “1.fall 2.collapse 3.set 4.fail get ploughed 5.go down”
- (3) เติม - giru 3 คำเช่นในคำว่า 過ぎる yogiru “go by”
- (4) เติม - iru 7 คำเช่นในคำว่า 用いる mochiiru “1.use 2.adopt 3.employ”
- (5) เติม - jiru 51 คำเช่นในคำว่า 案じる anjiru “be anxious”
- (6) เติม - kiru 4 คำเช่นในคำว่า 生きる ikiru “1.live 2.be enlivened etc.”
- (7) เติม - miru 5 คำเช่นในคำว่า 試みる kokoromiru “try”
- (8) เติม - riru 4 คำเช่นในคำว่า 足りる tariru “be enough”

2) เติมโอะคุริงะนะ 3 ตัว มีจำนวน 7 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะแบบเดียว คือ เติม - njiru 7 คำเช่นในคำว่า 疎んじる utonjiru “neglect”

2.7.2 ในประเภทที่ 2 เป็นคำประสมด้วยอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะประสมกับคำที่เขียนด้วยอักษรฮิระงานะลงท้ายด้วยเสียง -iru นั้นเป็นการเติมโอะคุริงะนะประสมกับคำที่เขียนด้วยอักษรฮิระงานะรวมกัน 4 ตัว 5 แบบเสียง มีจำนวนคำกริยา 5 คำ คือ

- (1) เติม - etagiru 1 คำในคำว่า 煮えたぎる nietagiru “be hissing hot”
- (2) เติม - kikajiru 1 คำในคำว่า 聞きかじる kikajiru “get a smattering”
- (3) เติม - kichigiru 1 คำในคำว่า 引きちぎる hikichigiru “tear off”
- (4) เติม - ichigiru 1 คำในคำว่า 食いちぎる kuichigiru “bite off”
- (5) เติม - mechigiru 1 คำในคำว่า 褒めちぎる homechigiru “praise”

2.7.3 ในประเภทที่ 3 ไม่พบคำที่ลงท้ายด้วยเสียง -iru

2.7.4 ในประเภทที่ 4 เป็นคำประสมด้วยอักษรคันจิสองตัว ตามด้วยโอะคุริงะนะที่มีเสียง- iru

มีจำนวนคำกริยา 14 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะได้ 3 แบบ คือ

1) การเติมโอะคุริงะนะ 2 ตัว มีจำนวน 12 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะที่อยู่หน้า る- ru 5 แบบเสียง คือ

- (1) เติม - biru 1 คำในคำว่า 大人びる otonabiru “look like a grown-up(people)”
- (2) เติม - giru 5 คำเช่นในคำว่า 出過ぎる desugiru “1.project 2.be too forward”
- (3) เติม - jiru 2 คำเช่นในคำว่า 仕損じる shisonjiru “blunder”
- (4) เติม - kiru 1 คำเช่นในคำว่า 目飽きる meakiru “grow tired of seeing”
- (5) เติม - miru 3 คำเช่นในคำว่า 垢染みる akajimiru “be stained with dirt”

2) การเติมโอะคุริงะนะ 3 ตัว มีเพียงคำเดียวคือ เติม - rabiru ในคำว่า 乾枯らびる hikarabiru “dry up”

3) การเติมโอะคุริงะนะ 4 ตัว มีเพียงคำเดียวคือ เติม - rijimiru ในคำว่า 年寄りじみる toshiyorijimiru “be old before one’s time”

2.7.5 ในประเภทที่ 5 ที่เป็นคำประสมด้วยอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะประสมกับอักษรคันจิ ตามด้วยโอะคุริงะนะที่มีเสียง- iru นั้นมีจำนวนคำกริยา 44 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะที่อยู่หน้า る- ru 6 แบบเสียง คือ

- (1) เติม - biru 4 คำเช่นในคำว่า 逃げ延びる nigenobiru “effect”
- (2) เติม - chiru 8 คำในคำว่า 転げ落ちる korogochiru “fall down”
- (3) เติม - giru 13 คำเช่นในคำว่า 飲み過ぎる nomisuguru “drink too much”
- (4) เติม - jiru 6 คำเช่นในคำว่า 馳せ参じる hasesanjiru “hasten to”
- (5) เติม - kiru 7 คำเช่นในคำว่า 食へ飽きる kuiakiru “be fed up”
- (6) เติม - riru 6 คำเช่นในคำว่า 駆け下りる kakeoriru “run down”

สามารถสรุปลักษณะและจำนวนพยางค์ของโอะคุริงะนะ いる- iru ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.8 จำนวนพยางค์และจำนวนคำของโอะคุริงะนะกลุ่มที่ลงท้ายด้วยเสียง -iru

	ประเภทที่ 1	ประเภทที่ 2	ประเภทที่ 3	ประเภทที่ 4	ประเภทที่ 5	รวม
จำนวนพยางค์	2,3	4	-	2,3,4	2	
จำนวนคำ	90,7	5	-	12,1,1	44	160

จากตารางที่ 4.8 พบว่า กลุ่มที่ลงท้ายด้วยเสียง -iru ในภาพรวมมีการเติมโอะคุริงะนะทั้งหมด 160 คำ ซึ่งสามารถแบ่งเป็นประเภทได้ดังนี้

ประเภทที่ 1 มีการเติมโอะคุริงะนะ 2 พยางค์ จำนวน 90 คำ และมีการเติมโอะคุริงะนะ 3 พยางค์ จำนวน 7 คำ

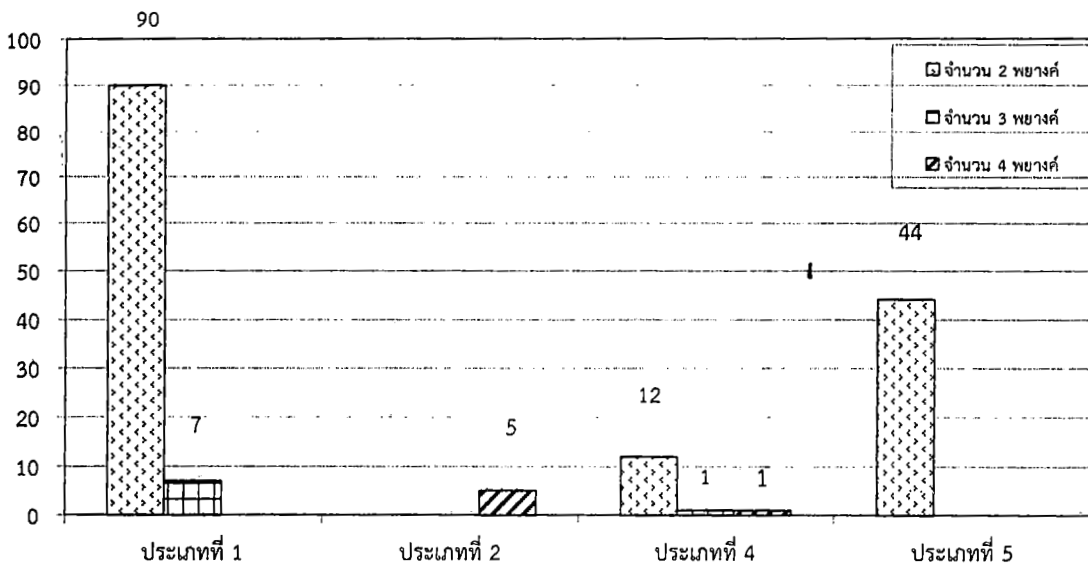
ประเภทที่ 2 มีการเติมโอะคุริงะนะ 4 พยางค์ จำนวน 5 คำ

ประเภทที่ 4 มีการเติมโอะคุริงะนะ 2 พยางค์ จำนวน 12 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะ 3 พยางค์ จำนวน 1 คำ และมีการเติมโอะคุริงะนะ 4 พยางค์ จำนวน 1 คำ

ประเภทที่ 5 มีการเติมโอะคุริงะนะ 2 พยางค์ จำนวน 44 คำ

ดังแสดงในภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 4.9 แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนคำของโอะคุริงะนะกลุ่มที่ลงท้ายด้วยเสียง-iru จำแนกตามประเภท

2.8. กลุ่มที่ลงท้ายด้วยเสียง -ru

2.8.1 ในประเภทที่ 1 ประกอบด้วยอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะ ะ-ru นั้นมีจำนวนคำกริยา 475 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะ ะ-ru ได้ 5 แบบ โดยมีรายละเอียดดังนี้คือ

- 1) เติมโอะคุริงะนะตัวเดียว คือ เติม ะ-ru เพียงอย่างเดียว มีจำนวนทั้งหมด 288 คำเช่นใน คำว่า 売る uru “sell”
- 2) เติมโอะคุริงะนะ 2 ตัว จำนวน 152 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะที่อยู่หน้า ะ-ru 19 แบบเสียง คือ
  - (1) เติม - baru 2 คำในคำว่า 角ばる kadobaru “be angular”
  - (2) เติม - daru 2 คำในคำว่า 茹だる yudaru “boil”

- (3) เต็ม - garu 20 คำเช่นในคำว่า 煩がる urusagaru “feel annoyed”
- (4) เต็ม - karu 8 คำเช่นในคำว่า 負かる makaru “make a reduction”
- (5) เต็ม - maru 43 คำในคำว่า 横たえる yokotaeru “lay down”
- (6) เต็ม - naru 3 คำในคำว่า 異なる kotonaru “differ”
- (7) เต็ม - saru 4 คำเช่นในคำว่า 被さる sasaru “stick”
- (8) เต็ม - sharu 1 คำในคำว่า 仰しゃる ossharu “say”
- (9) เต็ม - taru 3 คำในคำว่า 来たる kitaru “1.come 2.next”
- (10) เต็ม - waru 15 คำในคำว่า 終わる owaru “end”
- (11) เต็ม - zaru 1 คำในคำว่า 混ざる mazaru “see まじる”
- (12) เต็ม - doru 1 คำในคำว่า 彩どる ayadoru “figure”
- (13) เต็ม - koru 1 คำในคำว่า 起こる okoru “1.happen 2.originate etc.”
- (14) เต็ม - moru 1 คำในคำว่า 積もる tsumoru “accoumulate, estimate”
- (15) เต็ม - buru 1 คำในคำว่า 高ぶる takaburu “1. be proud 2.be highly strung”
- (16) เต็ม - guru 2 คำในคำว่า 疑ぐる utaguru “see うたがう”
- (17) เต็ม - kuru 2 คำเช่นในคำว่า 捲くる makuru “roll up”
- (18) เต็ม - yuru 1 คำเช่นในคำว่า 燃ゆる moyuru “see もえる”
- (19) เต็ม - zuru 41 คำเช่นในคำว่า 同ずる douzuru “agree”

3) เต็มโอะคุริงะนะ 3 ตัว จำนวน 30 คำ มีการเต็มโอะคุริงะนะที่อยู่หน้า る- ru 17 แบบเสียง คือ

- (1) เต็ม - rabaru 1 คำในคำว่า 散らばる chirabaru “disperse”
- (2) เต็ม - rakaru 1 คำในคำว่า 散らかる chirakaru “be scattered”
- (3) เต็ม - regaru 1 คำเช่นในคำว่า 哀れがる awaregaru “pity”
- (4) เต็ม - shigaru 10 คำเช่นในคำว่า 新しがる atarashigaru “hunt after novelty”
- (5) เต็ม - tagaru 3 คำเช่นในคำว่า 煙たがる kemutagaru “be sensitive to smoke”
- (6) เต็ม - kakaru 1 คำในคำว่า 来かかる kikakaru “happen to come along”
- (7) เต็ม - kkaru 1 คำเช่นในคำว่า 乗っかる nokkaru “get on”
- (8) เต็ม - rakaru 1 คำในคำว่า 散らかる chirakaru “be scattered”
- (9) เต็ม - zakaru 1 คำในคำว่า 遠ざかる toozakaru “1.become more distant 2.keep away”
- (10) เต็ม - komaru 1 คำในคำว่า 縮こまる chijikomaru “curl oneself up”
- (11) เต็ม - busaru 1 คำในคำว่า 負ぶさる obusaru 1ride on 2.rely on”

- (12) เต็ม - wasaru 1 คำในคำว่า 合わさる awasaru “be put together”
- (13) เต็ม - bawaru 1 คำในคำว่า 呼ばわる yobawaru “see さげぶ”
- (14) เต็ม - nawaru 1 คำในคำว่า 遅なわる onowaru “be late”
- (15) เต็ม - tawaru 1 คำในคำว่า 横たわる yokotawaru “lie”
- (16) เต็ม - suburu 1 คำในคำว่า 揺すぶる yusuburu “shake”
- (17) เต็ม - nzuru 3 คำในคำว่า 甘んずる amanzuru “see 甘んじる”

4) เต็มโอะคุริงะนะ 4 ตัว จำนวน 3 คำ มีการเต็มโอะคุริงะนะที่อยู่หน้า る- ru 3 แบบเสียง คือ

- (1) - tsukubaru ในคำว่า 平つくばる heitsukubaru “prostrate oneself”
- (2) - kashigaru ในคำว่า 懐かしがる natsukashigaru “long for”
- (3) - roshigaru ในคำว่า 恐ろしがる osoroshigaru “see おそれる”

5) เต็มโอะคุริงะนะ 5 ตัว มีเพียง 1 คำ คือเต็ม - ngarakaru ในคำว่า 尖んがるかる tongarakaru “get cross”

2.8.2 ในประเภทที่ 2 เป็นคำประสมด้วยอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะประสมกับคำที่เขียนด้วยอักษรฮิระงะนะลงท้ายด้วย る-ru นั้นมีจำนวนคำกริยา 21 คำ มีจำนวนอักษร 3, 4 และ 5 ตัว คือ

1) คำที่มีโอะคุริงะนะประสมกับคำที่เขียนด้วยอักษรฮิระงะนะรวมกัน 3 ตัว 3 แบบเสียง มีจำนวน 3 คำ คือ

- (1) - kunaru มีจำนวน 1 คำในคำว่า 無「亡」くなる nakunaru “1.be lost 2.run short 3.disappear”
- (2) - iyaru มีจำนวน 1 คำในคำว่า 追いやる oiyaru “drive out”
- (3) - shabaru มีจำนวน 1 คำในคำว่า 出しゃばる deshabaru “intrude”

2) มีโอะคุริงะนะประสมกับคำที่เขียนด้วยอักษรฮิระงะนะรวมกัน 4 ตัว 13 แบบเสียง มีจำนวน 17 คำ คือ

- (1) - kitagaru มีจำนวน 1 คำในคำว่า 聞きたがる kikitagaru “be inquisitive”
- (2) - ekakaru มีจำนวน 2 คำเช่นในคำว่า 消えかかる kiekakaru “be about to disappear”
- (3) - ikakaru มีจำนวน 3 คำเช่นในคำว่า 襲いかかる osoikakaru “pounce upon”
- (4) - nikakaru มีจำนวน 1 คำในคำว่า 死にかかる shinikakaru “be dying”
- (5) - kikakaru มีจำนวน 1 คำในคำว่า 突きかかる tsukikakaru “thrust at”
- (6) - rikakaru มีจำนวน 2 คำเช่นในคำว่า 凭りかかる yorikakaru “lean against”

- (7) – rikaburu มีจำนวน 1 คำในคำว่า 振りかぶる furikaburu “hold aloft”
- (8) – rihaguru มีจำนวน 1 คำในคำว่า 乗りはぐる norihaguru “miss”
- (9) – rikokuru มีจำนวน 1 คำในคำว่า 黙りこくる damarikoくuru “remain silent”
- (10) – ttakuru มีจำนวน 1 คำในคำว่า 引ったくる hittakuru “snatch”
- (11) – ritakuru มีจำนวน 1 คำในคำว่า 塗りたくる nuritakuru “daub all over”
- (12) – kijakuru มีจำนวน 1 คำในคำว่า 泣きじゃくる nakijakuru “sob”
- (13) – ippazuru มีจำนวน 1 คำในคำว่า 引っぱずる hippazuru “dodge”

3) มีโอะคุริงะนะประสมกับคำที่เขียนด้วยอักษรฮิระงะนะรวมกัน 5 ตัว 2 แบบเสียง มีจำนวน 2 คำ คือ

- (1) – chihadakaru มีจำนวน 1 คำในคำว่า 立ちはだかる tachihadakaru “stand in one’s way”
- (2) – zukashigaru ในคำว่า 恥ずかしかる hazugashigaru “be shy”

2.8.3 ในประเภทที่ 3 เป็นคำประสมที่เริ่มต้นคำด้วยอักษรฮิระงะนะประสมกับอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะ る-ru นั้นมีจำนวนคำกริยา 12 คำ มีจำนวนโอะคุริงะนะ 1 และ 2 ตัว คือ

- 1) คำที่มีโอะคุริงะนะ 1 ตัว มีจำนวนคำกริยา 10 คำ ลงท้ายด้วย る-ru ทุกคำ เช่น ぶっ切る bukkiru “chop”
- 2) คำที่มีโอะคุริงะนะ 2 ตัว มีจำนวนคำกริยา 2 คำ ลงท้ายด้วย がる-garu ทั้งสองคำ เช่น ぶら下がる burasagaru “hang down”

2.8.4 ในประเภทที่ 4 เป็นคำประสมด้วยอักษรคันจิสองตัว ตามด้วยโอะคุริงะนะ る-ru มีจำนวนคำกริยา 147 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะได้ 2 แบบ คือ

- 1) การเติมโอะคุริงะนะ 1 ตัว มีจำนวน 125 คำ ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ る-ru เช่นคำว่า 見知る mishiru “recognize”
- 2) การเติมโอะคุริงะนะ 2 ตัว มี 21 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะที่อยู่หน้า る-ru 6 แบบ เสียง คือ
  - (1) – baru มีจำนวน 1 คำในคำว่า 下「衆」ばる gesubaru “be churlish”
  - (2) – garu มีจำนวน 8 คำเช่นในคำว่า 煮上がる niagaru “boil up”
  - (3) – karu มีจำนวน 3 คำในคำว่า 見付かる mitsukaru “be found 2.be found; come to hand”

- (4) – maru มีจำนวน 5 คำเช่นในคำว่า 煮詰まる nitsumaru “be boiled down”
 (5) – moru มีจำนวน 1 คำในคำว่า 見積もる mitsumoru “make an estimate”
 (6) – buru มีจำนวน 3 คำในคำว่า 煮容体ぶる youdaiburu “put on airs”

3) การเติมโอะคุริงะนะ 3 ตัว มีจำนวน 1 คำ คือคำว่า 真面目くさる majimekusaru
 “look sober”

2.8.5 ในประเภทที่ 5 ที่เป็นคำประสมด้วยอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะประสมกับอักษรคันจิ ตามด้วยโอะคุริงะนะที่มีเสียง- ru นั้นมีจำนวนคำกริยา 443 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะได้ถึง 2 แบบ คือ

1) การเติมโอะคุริงะนะ 1 ตัว มีจำนวน 345 คำ เช่นในคำว่า 切り取る kiritoru “cut off”

2) การเติมโอะคุริงะนะ 2 ตัว มีจำนวน 98 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะที่อยู่หน้า る- ru 9 แบบเสียง คือ

- (1) เติม – garu 45 คำเช่นในคำว่า 食い下がる kuisagaru “get a firm grip on”
 (2) เติม – karu 18 คำเช่นในคำว่า 言い付かる litsukaru “have order”
 (3) เติม – maru 13 คำเช่นในคำว่า 行き止まる ikitomaru “see 行き詰る”
 (4) เติม – naru 1 คำในคำว่า 積み重なる tsumikasanaru “heap”
 (5) เติม – saru 1 คำในคำว่า 突き刺さる tsukisasaruru “stick”
 (6) เติม – taru 5 คำเช่นในคำว่า 行き当たる ikiataru “see ぶきあたる”
 (7) เติม – waru 12 คำเช่นในคำว่า 成り代わる narikawaru “take the place of”
 (8) เติม – moru 2 คำเช่นในคำว่า 積み積もる tsumoritsumoru “go on accumulating”
 (9) เติม – kuru 1 คำในคำว่า 言い捲くる iimakuru “see 言いこめる”

สามารถสรุปลักษณะและจำนวนพยางค์ของโอะคุริงะนะ る- ru ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.9 จำนวนพยางค์และจำนวนคำของกลุ่มที่ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ る -ru

	ประเภทที่ 1	ประเภทที่ 2	ประเภทที่ 3	ประเภทที่ 4	ประเภทที่ 5	รวม
จำนวนพยางค์	1,2,3,4,5	3,4,5	1,2	1,2,3	1,2	
จำนวนคำ	288,152,30,3,1	3,17,2	10,2	125,21,1	345,98	1,098

จากตารางที่ 4.9 พบว่า กลุ่มที่ลงท้ายด้วยเสียง -ru ในภาพรวมมีการเติมโอะคุริงะนะทั้งหมด 1,098 คำ ซึ่งสามารถแบ่งเป็นประเภทได้ดังนี้

ประเภทที่ 1 มีการเติมโอะคุริงะนะ 1 พยางค์ จำนวน 288 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะ 2 พยางค์ จำนวน 152 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะ 3 พยางค์ จำนวน 30 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะ 4 พยางค์ จำนวน 4 คำ และมีการเติมโอะคุริงะนะ 5 พยางค์ จำนวน 1 คำ

ประเภทที่ 2 มีการเติมโอะคุริงะนะ 3 พยางค์ จำนวน 3 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะ 4 พยางค์ จำนวน 16 คำ และมีการเติมโอะคุริงะนะ 5 พยางค์ จำนวน 2 คำ

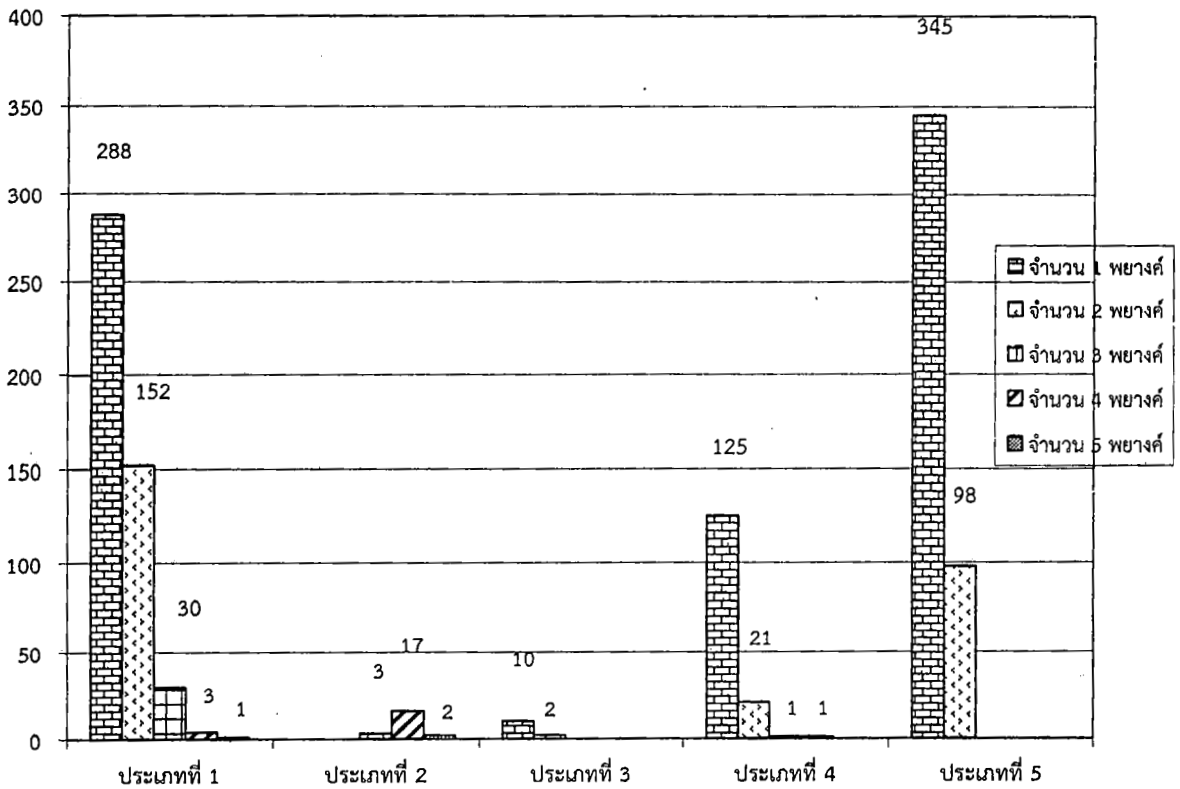
ประเภทที่ 3 มีการเติมโอะคุริงะนะ 1 พยางค์ จำนวน 10 คำ และมีการเติมโอะคุริงะนะ 2 พยางค์ จำนวน 2 คำ

ประเภทที่ 4 มีการเติมโอะคุริงะนะ 1 พยางค์ จำนวน 125 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะ 2 พยางค์ จำนวน 21 คำ และมีการเติมโอะคุริงะนะ 3 พยางค์ จำนวน 1 คำ

ประเภทที่ 5 มีการเติมโอะคุริงะนะ 1 พยางค์ จำนวน 345 คำ และมีการเติมโอะคุริงะนะ 2 พยางค์ จำนวน 98 คำ

ดังแสดงในภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 4.10 แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนคำของกลุ่มที่ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ ะ -ru จำแนกตามประเภท

2.9. กลุ่มที่ลงท้ายด้วย ず -su

2.9.1 ในประเภทที่ 1 ประกอบด้วยอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะ ず- su นั้นมีจำนวนคำกริยา 264 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะ ず-ru ได้ 5 แบบ โดยมีรายละเอียดดังนี้คือ

1) เติมโอะคุริงะนะตัวเดียว คือ เติม ず-su เพียงอย่างเดียว มีจำนวนทั้งหมด 123 คำเช่น ในคำว่า 帰す kaesu “let go back”

2) เติมโอะคุริงะนะ 2 ตัว จำนวน 129 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะที่อยู่หน้า ず-su 17 แบบเสียง คือ

(1) เติม - basu 5 คำเช่นในคำว่า 喜ばす yorokobasu “delight”

(2) เติม - gasu 8 คำเช่นในคำว่า 急がす isogasu “be hurried”

(3) เติม - kasu 28 คำเช่นในคำว่า 欠かす kakasu “miss”

(4) เติม - masu 10 คำเช่นในคำว่า 飲ます nomasu “be made to drink”

(5) เติม - rasu 41 คำเช่นในคำว่า 光らす hikarasu “make shine”

(6) เติม - sasu 1 คำในคำว่า 棹さす saosasu “pole”

(7) เติม - tasu 3 คำเช่นในคำว่า 果たす hatasu “1.carry out 2.realize 3.discharge”

(8) เติม - wasu 15 คำเช่นในคำว่า 交わす kawasu “1.cross 2.exchange”

(9) เติม - yasu 8 คำเช่นในคำว่า 冷やす hiyasu “cool”

(10) เติม - zasu 1 คำในคำว่า 閉「鎖」ざす tozasu “1.shut 2.feel ill at ease”

(11) เติม - bosu 2 คำในคำว่า 滅ぼす horobosu “ruin”

(12) เติม - gosu 1 คำในคำว่า 過ごす sugosu “1.pass 2.tide over 3.go too far”

(13) เติม - kosu 2 คำในคำว่า 寄こす yokosu “send”

(14) เติม - rosu 1 คำในคำว่า 降「下」ろす orosu “1.take down 2.launch 3.drop 4.set down etc.”

(15) เติม - tosu 1 คำในคำว่า 落とす otosu “1.drop 2.miss a ball 3.lose 4.remove etc.”

(16) เติม - kusu 1 คำในคำว่า 尽くす tsukusu “1.exhaust 2.render”

(17) เติม - rusu 1 คำในคำว่า 吊るす tsurusu “suspend with”

3) เติมโอะคุริงะนะ 3 ตัว จำนวน 11 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะที่อยู่หน้า ず-su 7 แบบเสียงคือ

(1) เติม - rugasu 1 คำในคำว่า 揺るがす yurugasu “shake”

(2) เติม - mekasu 1 คำในคำว่า 灰めかす honomekasu “1.show faintly 2.hint”

(3) เติม - rakasu 3 คำเช่นในคำว่า 散らかす chirakasu “scatter”

- (4) เต็ม - yakasu 3 คำเช่นในคำว่า 冷やかす hiyakasu “1.banter 2.look in at a shop”
- (5) เต็ม - garasu 1 คำเช่นในคำว่า 恐がらす kowagarasu “frighten”
- (6) เต็ม - rawasu 1 คำในคำว่า 食らわす kurawasu “give”
- (7) เต็ม - uwasu 1 คำในคำว่า 惑わす madouwasu “see まよわす”

- 4) เต็มโอะคุริงะนะะ 5 ตัว มีการเต็มโอะคุริงะนะะเพียงแบบเดียวและมีคำเดียว คือ เต็ม -ngarakasu ในคำว่า 尖がらす tongarakasu “pout one’s lips”

2.9.2 ในประเภทที่ 2 เป็นคำประสมด้วยอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะะประสมกับคำที่เขียนด้วยอักษรฮิระงานะลงท้ายด้วย ず- su นั้นมีจำนวนคำกริยา 20 คำ มีจำนวนอักษร 3 และ 4 ตัว คือ

- 1) คำที่มีโอะคุริงะนะะประสมกับคำที่เขียนด้วยอักษรฮิระงานะ 3 ตัว 3แบบเสียง จำนวน 3 คำ คือ

- (1) - nekasu มีจำนวน 1 คำในคำว่า 撥ねかす hanekasu “splash”
- (2) - isasu มีจำนวน 1 คำในคำว่า 言いさす iiasu “cheek oneself”
- (3) - kiasu มีจำนวน 1 คำในคำว่า 書きさす kakiasu “leave off writing”

- 2) มีโอะคุริงะนะะประสมกับคำที่เขียนด้วยอักษรฮิระงานะรวมกัน 4 ตัว 14 แบบเสียง จำนวน 16 คำ คือ

- (1) - itadasu มีจำนวน 1 คำในคำว่า 問いただす toitadasu “inquire”
- (2) - risumasu มีจำนวน 1 คำในคำว่า 成りすます narisumasu “become 2.successfully impersonate”
- (3) - ikonasu มีจำนวน 2 คำเช่นในคำว่า 言いこなす iikonasu “express properly”
- (4) - mikonasu มีจำนวน 1 คำในคำว่า 読みこなす yomikonasu “digest”
- (5) - rikonasu มีจำนวน 2 คำเช่นในคำว่า 乗りこなす norikonasu “manage”
- (6) - kinarasu มีจำนวน 1 คำในคำว่า 履きならす hakinarasu “break in”
- (7) - chikorasu มีจำนวน 1 คำในคำว่า 打ちこらす uchikorasu “see こらしめる”
- (8) - mesoyasu มีจำนวน 1 คำในคำว่า 褒めそやす homesoyasu[tateru] “see 褒め上げる”
- (9) - kinomesu มีจำนวน 1 คำในคำว่า 叩きのめす tatakinomesu “knock down”
- (10) - chinomesu มีจำนวน 1 คำในคำว่า 打ちのめす uchinomesu “knock down”
- (11) - dekobosu มีจำนวน 1 คำในคำว่า 茹でこぼす yudekobosu “let the water stop over in boiling”
- (12) - itsubusu มีจำนวน 1 คำในคำว่า 酔いつぶす yoitsubusu “drink down”

(13) – mihogusu มีจำนวน 1 คำในคำว่า 揉みほぐす momihogusu “take off the stiffness by massaging”

(14) – kihogusu มีจำนวน 1 คำในคำว่า 解きほぐす tokihogusu “take off the stiffness by massaging”

3) มีโอะคุริงะนะประสมกับคำที่เขียนด้วยอักษรฮิระงานะรวมกัน 5 ตัว มีเพียงคำเดียว คือ คำว่า 放ったらかす hottarakasu “neglect”

2.9.3 ในประเภทที่ 3 เป็นคำประสมที่เริ่มต้นคำด้วยอักษรฮิระงานะประสมกับอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะ す- su นั้นมีจำนวนคำกริยา 11 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะได้ 2 แบบ คือ

1) การเติมโอะคุริงะนะ 1 ตัว มีจำนวน 10 คำ ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ す- su เช่นคำว่า ぶり返す burikaesu “a relapse occurs”

2) การเติมโอะคุริงะนะ 2 ตัว มี 1 คำ คือคำว่า し尽くす shitsukusu “do everything possible”

• 2.9.4 ในประเภทที่ 4 เป็นคำประสมด้วยอักษรคันจิสองตัว ตามด้วยโอะคุริงะนะ す- su มีจำนวนคำกริยา 71 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะได้ 2 แบบ คือ

1) การเติมโอะคุริงะนะ 1 ตัว มีจำนวน 48 คำ ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ す- su เช่นคำว่า 煮直す ninaosu “boil again”

2) การเติมโอะคุริงะนะ 2 ตัว มี 21 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะที่อยู่หน้า す- su 10 แบบเสียง คือ

(1) – basu มีจำนวน 2 คำเช่นในคำว่า 蹴飛ばす ketobasu “kick away”

(2) – gasu มีจำนวน 1 คำในคำว่า 見逃がす minogasu “1.overlook 2.overlook 3.leave unarrested etc.”

(3) – kasu มีจำนวน 2 คำเช่นในคำว่า 見透かす misukasu “penetrate into (a person’s) inner motive”

(4) – masu มีจำนวน 1 คำในคำว่า 目覚ます mezamasu “wake”

(5) – rasu มีจำนวน 4 คำในคำว่า 見晴らす miharasu “command a view”

(6) – wasu มีจำนวน 4 คำเช่นในคำว่า 見合わせる miawasu “1.look at each other 2.contrast 3.put off”

(7) – gosu มีจำนวน 2 คำเช่นในคำว่า 見過ごす misugosu “see みがす”

(8) – rosu มีจำนวน 1 คำในคำว่า 見下ろす miorosu “look down”

- (9) – tosu มีจำนวน 3 คำเช่นในคำว่า 見落とす miotosu “over look”
 (10) – kusu มีจำนวน 1 คำเช่นในคำว่า 見尽くす mitsukusu “see all”

3) การเติมโอะคุริงะนะ 3 ตัว มีจำนวนคำกริยา 2 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะได้ 2 แบบ
 เสียง คือ

- (1) – rukasu มีจำนวน 1 คำในคำว่า 見晴るかす miharukasu “see みはらす”
 (2) – nomesu มีจำนวน 1 คำในคำว่า 洒落のめす sharenomesu “continue
 joking to the last”

2.9.5 ในประเภทที่ 5 ที่เป็นคำประสมด้วยอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะประสมกับอักษรคันจิ
 ตามด้วยโอะคุริงะนะที่มีเสียง- su นั้นมีจำนวนคำกริยา 551 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะ す
 - su 2 แบบ คือ

1) การเติมโอะคุริงะนะ 1 ตัว มีจำนวน 393 คำ เช่นในคำว่า 言い回す iimawasu
 “express”

2) การเติมโอะคุริงะนะ 2 ตัว มีจำนวน 158 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะที่อยู่หน้า す-su
 14 แบบเสียงคือ

- (1) เติม – basu 18 คำเช่นในคำว่า 吹き飛ばす fukinobasu “blow out”
 (2) เติม – gasu 2 คำเช่นในคำว่า 引き剥がす hikihagasu “see 剥ぐ”
 (3) เติม – kasu 11 คำเช่นในคำว่า 遊び明かす asobiakasu “play away”
 (4) เติม – masu 4 คำเช่นในคำว่า 引込ます hikkomasu “draw in 2.withdraw”
 (5) เติม – rasu 35 คำเช่นในคำว่า 吹き荒らす fukiarasu “sweep”
 (6) เติม – tasu 2 คำเช่นในคำว่า 討ち果たす uchihatasa “slay”
 (7) เติม – wasu 12 คำในคำว่า 飲み交わす kumikawasu “drink together”
 (8) เติม – yasu 1 คำในคำว่า 持て映やす motehayasu “1.praise 2.prize”
 (9) เติม – bosu 2 คำเช่นในคำว่า 打ち亡ぼす uchihorobosu “see ほろぼす”
 (10) เติม – gosu 3 คำเช่นในคำว่า 言い過ぎす iisugosu “see 言い過ぎる”
 (11) เติม – kosu 14 คำเช่นในคำว่า 引き起こす hikikokosu “raise 2.cause”
 (12) เติม – rosu 11 คำเช่นในคำว่า 切り下ろす kiriorosu “cut downward”
 (13) เติม – tosu 29 คำในคำว่า 引き落とす hikiotosu “pull down”
 (14) เติม – kusu 14 คำในคำว่า 聞き尽くす kikitsukusu “hear everything”

สามารถสรุปลักษณะและจำนวนพยางค์ของโอะคุริงะนะ す- su ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.10 จำนวนพยางค์และจำนวนคำของกลุ่มที่ลงท้ายด้วยโอคริงณะ ๓-su

	ประเภทที่ 1	ประเภทที่ 2	ประเภทที่ 3	ประเภทที่ 4	ประเภทที่ 5	รวม
จำนวนพยางค์	1,2,3,5	3,4,5	1,2	1,2,3	1,2	
จำนวนคำ	123,129,11,1	3,16,1	10,1	48,21,2	393,158	917

จากตารางที่ 4.10 พบว่า กลุ่มที่ลงท้ายด้วยเสียง -su ในภาพรวมมีการเติมโอคริงณะทั้งหมด 907 คำ ซึ่งสามารถแบ่งเป็นประเภทได้ดังนี้

ประเภทที่ 1 มีการเติมโอคริงณะ 1 พยางค์ จำนวน 123 คำ มีการเติมโอคริงณะ 2 พยางค์ จำนวน 129 คำ มีการเติมโอคริงณะ 3 พยางค์ จำนวน 11 คำ และมีการเติมโอคริงณะ 5 พยางค์ จำนวน 1 คำ

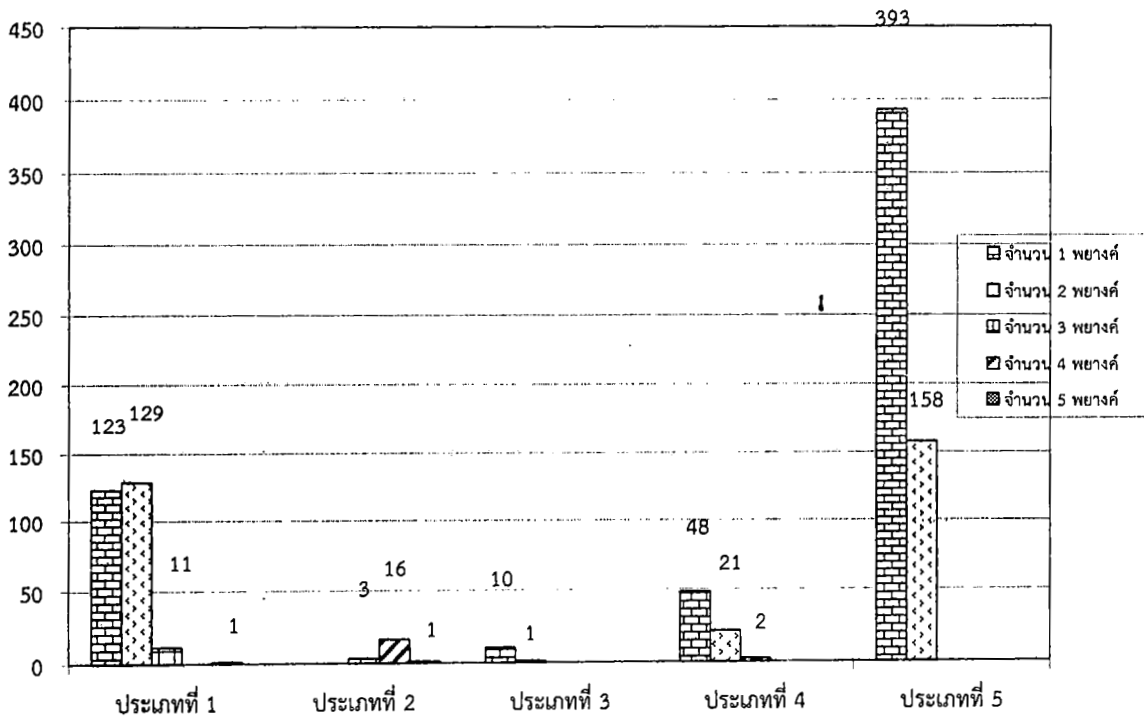
ประเภทที่ 2 มีการเติมโอคริงณะ 3 พยางค์ จำนวน 3 คำ มีการเติมโอคริงณะ 4 พยางค์ จำนวน 16 คำ และมีการเติมโอคริงณะ 5 พยางค์ จำนวน 1 คำ

ประเภทที่ 3 มีการเติมโอคริงณะ 1 พยางค์ จำนวน 10 คำ และมีการเติมโอคริงณะ 2 พยางค์ จำนวน 1 คำ

ประเภทที่ 4 มีการเติมโอคริงณะ 1 พยางค์ จำนวน 48 คำ มีการเติมโอคริงณะ 2 พยางค์ จำนวน 21 คำ และมีการเติมโอคริงณะ 3 พยางค์ จำนวน 2 คำ

ประเภทที่ 5 มีการเติมโอคริงณะ 1 พยางค์ จำนวน 393 คำ และมีการเติมโอคริงณะ 2 พยางค์ จำนวน 158 คำ

ภาพที่ 4.11 แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนคำของกลุ่มที่ลงท้ายด้วยโอคริงณะ ๓-su จำแนกตามประเภท

2.10 กลุ่มที่ลงท้ายด้วยเสียง -tsu

2.10.1 ในประเภทที่ 1 ประกอบด้วยอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะ つ-tsu นั้นมีจำนวน คำกริยา 20 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะ つ-tsu ได้ 2 แบบ โดยมีรายละเอียดดังนี้คือ

1) เติมโอะคุริงะนะตัวเดียว คือ เติม つ-tsu เพียงอย่างเดียว มีจำนวนทั้งหมด 19 คำ เช่นในคำว่า 育つ sodatsu “grow (up)”

2) เติมโอะคุริงะนะ 2 ตัว มีการเติมโอะคุริงะนะแบบเดียว จำนวน 1 คำ คือคำว่า 分か つ wakatsu “1.divide 2.distinguish 3.distribute”

2.10.2 ในประเภทที่ 2 เป็นคำประสมด้วยอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะประสมกับคำที่เขียน ด้วยอักษรฮิระงานะลงท้ายด้วย つ-tsu มีจำนวนโอะคุริงะนะ 4 ตัว 1 คำ คือ 節く らだ つ fushikuredatsu “be knotty”

2.10.3 ในประเภทที่ 3 เป็นคำประสมที่เริ่มต้นคำด้วยอักษรฮิระงานะประสมกับอักษรคันจิตาม ด้วยโอะคุริงะนะ つ-tsu เพียงตัวเดียวมีจำนวนคำกริยา 1 คำ คือ いき り 立 つ ikiritatsu “be excited”

2.10.4 ในประเภทที่ 4 เป็นคำประสมด้วยอักษรคันจิสองตัว ตามด้วยโอะคุริงะนะ つ-tsu มีจำนวนคำกริยา 27 คำ เติมโอะคุริงะนะได้แบบเดียว คือลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ つ-tsu เช่นคำว่า 腹立 つ haradatsu “get angry”

2.10.5 ในประเภทที่ 5 ที่เป็นคำประสมด้วยอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะประสมกับอักษรคันจิ ตามด้วยโอะคุริงะนะที่มีเสียง つ-tsu นั้นมีจำนวนคำกริยา 29 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะ ได้แบบเดียว คือลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ つ-tsu เช่น 成 り 立 つ naritatsu “consist of”

สามารถสรุปลักษณะและจำนวนพยางค์ของโอะคุริงะนะ つ-tsu ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.11 จำนวนพยางค์และจำนวนคำของกลุ่มที่ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ つ-tsu

	ประเภทที่ 1	ประเภทที่ 2	ประเภทที่ 3	ประเภทที่ 4	ประเภทที่ 5	รวม
จำนวนพยางค์	1, 2	4	1	1	1	
จำนวนคำ	19, 1	1	1	27	29	78

จากตารางที่ 4.11 พบว่า กลุ่มที่ลงท้ายด้วยเสียง -tsu ในภาพรวมมีการเติมโอะคุริงะนะทั้งหมด 78 คำ ซึ่งสามารถแบ่งเป็นประเภทได้ดังนี้

ประเภทที่ 1 มีการเติมโอะคุริงะนะ 1 พยางค์ จำนวน 19 คำ และมีการเติมโอะคุริงะนะ 2 พยางค์ จำนวน 1 คำ

ประเภทที่ 2 มีการเติมโอะคุริงะนะ 4 พยางค์ จำนวน 1 คำ

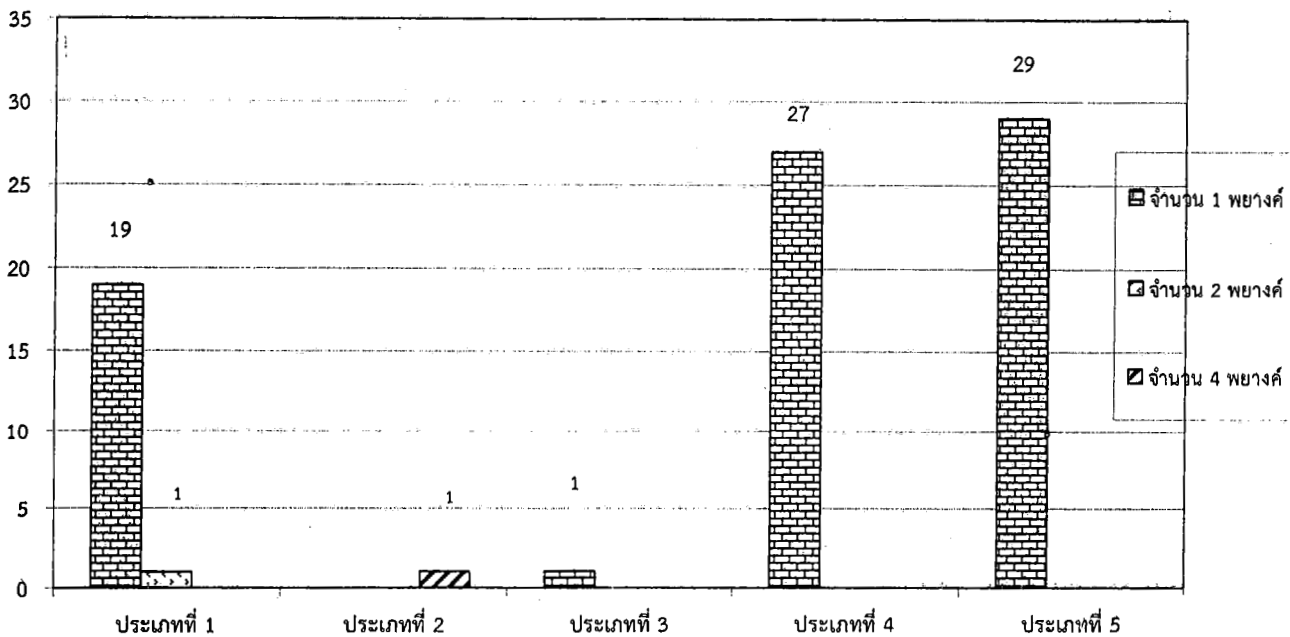
ประเภทที่ 3 มีการเติมโอะคุริงะนะ 1 พยางค์ จำนวน 1 คำ

ประเภทที่ 4 มีการเติมโอะคุริงะนะ 1 พยางค์ จำนวน 27 คำ

ประเภทที่ 5 มีการเติมโอะคุริงะนะ 1 พยางค์ จำนวน 29 คำ

ดังแสดงในภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 4.12 แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนคำของกลุ่มที่ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ -tsu จำแนกตามประเภท

2.11 กลุ่มที่ลงท้ายด้วยเสียง -u

2.11.1 ในประเภทที่ 1 ประกอบด้วยอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะ ุ-u นั้นมีจำนวนคำกริยา 134 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะ ุ-u ได้ 3 แบบ โดยมีรายละเอียดดังนี้คือ

1) เติมโอะคุริงะนะตัวเดียว คือ เติม ุ-u เพียงอย่างเดียว มีจำนวนทั้งหมด 121 คำเช่น ในคำว่า 縫 ุ nuu “sew”

2) เติมโอะคุริงะนะ 2 ตัว จำนวน 12 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะที่อยู่หน้า ุ-u 5 แบบ เสียง คือ

1) เติม - mau 1 คำในคำว่า 住 ま ุ sumau “see する”

2) เติม - nau 3 คำในคำว่า 損 な ุ sokonau “harm”

3) เติม - rau 5 คำเช่นในคำว่า 食 ら ุ kurau “eat 2.drink 3.receive”

4) เติม - wau 2 คำเช่นในคำว่า 味 わ ุ ajiwau “taste”

5) เติม - rou 1 คำเช่นในคำว่า 移 ろ ุ utsurou “change”

3) เติมโอะคุริงะนะ 3 ตัว มีจำนวน 1 คำ คือ เติม - tegau ในคำว่า 宛 「充」 て が ุ ategau “apply 2.allot 3.give 4.choose”

2.11.2 ในประเภทที่ 2 เป็นคำประสมด้วยอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะประสมกับคำที่เขียนด้วยอักษรฮิระงานะลงท้ายด้วย ุ-u นั้นมีจำนวนคำกริยา 1 คำ มีจำนวนอักษร 3 ตัว คือ ในคำว่า 励 み あ ุ hagemiau “emilute one”

2.11.3 ในประเภทที่ 3 เป็นคำประสมที่เริ่มต้นคำด้วยอักษรฮิระงานะประสมกับอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะ ุ-u นั้นมีจำนวนคำกริยา 1 คำ เช่นในคำว่า か ち 合 ุ kachiau “clash”

2.11.4 ในประเภทที่ 4 เป็นคำประสมด้วยอักษรคันจิสองตัว ตามด้วยโอะคุริงะนะ ุ-u มีจำนวนคำกริยา 41 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะได้ 2 แบบ คือ

1) การเติมโอะคุริงะนะ 1 ตัว มีจำนวน 34 คำ ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ ุ-u เช่นคำว่า 似 合 ุ niau “suit”

2) การเติมโอะคุริงะนะ 2 ตัว มี 7 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะที่อยู่หน้า ุ-u 3 แบบ เสียงคือ

(1) - kau 1 คำในคำว่า 手 向 か ุ temukau “see てむかい”

(2) - nau 4 คำเช่นในคำว่า 寝 損 な ุ nesokonau “lose a chance to go to bed”

(3) - rau 2 คำในคำว่า 見 計 ら ุ mihakarau “choose at one’s own discretion”

2.time”

2.11.5 ในประเภทที่ 5 ที่เป็นคำประสมด้วยอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะประสมกับอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะที่มีเสียง- u นั้นมีจำนวนคำกริยา 149 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะได้ 2 แบบ คือ

- 1) การเติมโอะคุริงะนะ 1 ตัว มีจำนวน 137 คำ เช่นในคำว่า 結び合 う musubiau “tie up”
- 2) การเติมโอะคุริงะนะ 2 ตัว มีจำนวน 12 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะที่อยู่หน้า う-u 3 แบบเสียงคือ
  - (1) เติม - kau 4 คำเช่นในคำว่า 馳せ向か う hasemukau “march against”
  - (2) เติม - nau 7 คำในคำว่า 書き損な う kakisokonau “make a mistake in writing”
  - (3) เติม - rau 1 คำในคำว่า 取り計ら う torihakarau “manage”

สามารถสรุปลักษณะและจำนวนพยางค์ของโอะคุริงะนะ う- u ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.12 จำนวนพยางค์และจำนวนคำของกลุ่มที่ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ う-u

	ประเภทที่ 1	ประเภทที่ 2	ประเภทที่ 3	ประเภทที่ 4	ประเภทที่ 5	รวม
จำนวนพยางค์	1,2,3	3	1	1,2	1,2	
จำนวนคำ	121,12,1	1	1	34,7	137,12	326

จากตารางที่ 4.12 พบว่า กลุ่มที่ลงท้ายด้วยเสียง -u ในภาพรวมมีการเติมโอะคุริงะนะทั้งหมด 326 คำ ซึ่งสามารถแบ่งเป็นประเภทได้ดังนี้

ประเภทที่ 1 มีการเติมโอะคุริงะนะ 1 พยางค์ จำนวน 121 คำ มีการเติมโอะคุริงะนะ 2 พยางค์ จำนวน 12 คำ และมีการเติมโอะคุริงะนะ 3 พยางค์ จำนวน 1 คำ

ประเภทที่ 2 มีการเติมโอะคุริงะนะ 3 พยางค์ จำนวน 1 คำ

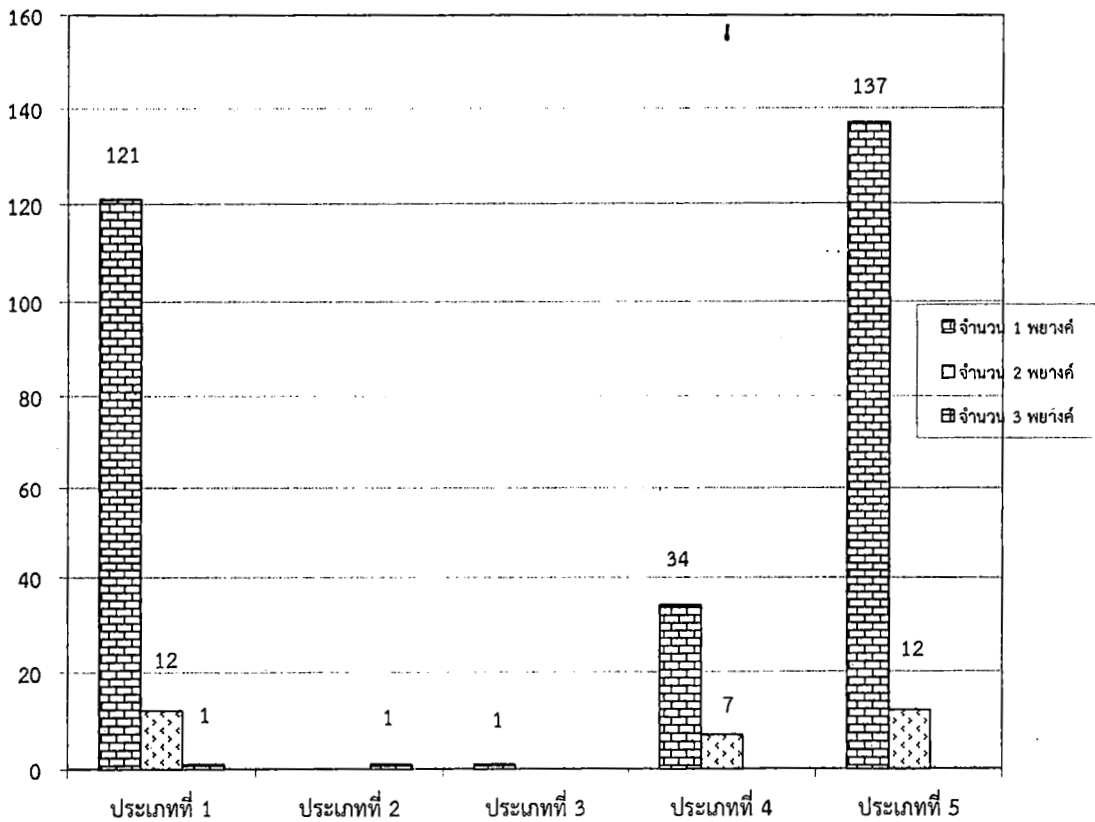
ประเภทที่ 3 มีการเติมโอะคุริงะนะ 1 พยางค์ จำนวน 1 คำ

ประเภทที่ 4 มีการเติมโอะคุริงะนะ 1 พยางค์ จำนวน 34 คำ และมีการเติมโอะคุริงะนะจำนวน 2 พยางค์ จำนวน 7 คำ

ประเภทที่ 5 มีการเติมโอะคุริงะนะจำนวน 1 พยางค์ จะมีจำนวน 137 คำ และมีการเติมโอะคุริงะนะ 2 พยางค์ จำนวน 12 คำ

ดังแสดงในภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 4.13 แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนคำของกลุ่มที่ลงท้ายด้วยโอคริงะนะ ุ-น จำแนกตามประเภท

จากที่กล่าวมาทั้งหมดนี้เป็นรายละเอียดของโอคริงะนะที่แบ่งออกไปตามกลุ่มเสียงลงท้าย ของคำกริยา รูปพจนานุกรมทุกเสียง โดยกล่าวถึงจำนวนคำของแต่ละกลุ่มเสียง แบ่งออกตามประเภทของคำทั้ง 5 ประเภทว่ามีจำนวนคำเท่าใด มีจำนวนพยางค์ของโอคริงะนะเท่าไร มีรูปแบบของเสียงอย่างไร และมีจำนวนคำเท่าไรในแต่ละแบบ

อาจจะกล่าวได้ว่าในเรื่องของจำนวนพยางค์นี้ คำกริยากกลุ่ม -ru นอกจากจะเป็นกลุ่มที่มีจำนวนมากที่สุดแล้ว ยังเป็นกลุ่มที่มีการเติมโอคริงะนะได้ตั้งแต่ 1 พยางค์ ไปจนถึงจำนวนพยางค์ที่มีมากที่สุดถึง 6 พยางค์ กลุ่มที่มีจำนวนพยางค์ได้มากที่สุดรองลงมาคือกลุ่ม -ku และ -su มีการเติมโอคริงะนะได้ตั้งแต่ 1 พยางค์ ไปจนถึง 5 พยางค์ จะเห็นว่าจำนวนพยางค์ของโอคริงะนะที่เติมได้จะเป็นอัตราส่วนกับจำนวนคำในแต่ละกลุ่มด้วย เช่น กลุ่ม -ku, -ru และ -su มีจำนวนคำมาก จะพบว่ามีจำนวนพยางค์มากด้วยเช่นกัน เช่นเดียวกับคำกริยากกลุ่ม -ku ซึ่งมีจำนวนคำเพียง 2 คำ ก็พบว่ามีจำนวนพยางค์ที่เกิดได้เพียงพยางค์เดียวเท่านั้น สำหรับคำกริยากกลุ่ม -bu, -gu และ -tsu ซึ่งเป็นกลุ่มคำกริยาที่มีจำนวนคำน้อย จะพบว่ามีจำนวนพยางค์ของโอคริงะนะที่เติมได้นั้นมีจำนวน

พยางค์น้อยด้วย ภาพรวมของการเกิดโอะคุริงะนะโดยแบ่งตามจำนวนพยางค์และจำนวนคำสามารถนำมาสรุปรวมได้ดังปรากฏในตารางที่ 4.13 ดังนี้

ตารางที่ 4.13 ภาพรวมจำนวนพยางค์และจำนวนคำของคำกริยาทุกกลุ่ม

		-bu	-gu	-ku	-mu	-nu	-eru	-iru	-ru	-su	-tsu	-u	รวม
ประเภทที่ 1	จำนวนพยางค์	2	1,2,3	1,2,3,4	1,2,3	1	2,3,4,5	2,3	1,2,3,4,5	1,2,3,5	1,2	1,2,3	
	จำนวนคำ	23,1	44,5,1	144,16,1,1	116,23,1	1	430,101,8,1	90,7	288,152,30,3,1	123,12,9,11,1	19,1	121,12,1	1,906
ประเภทที่ 2	จำนวนพยางค์	-	4	3,4,5	3,4	-	4,5,6	4	3,4,5	3,4,5	4	3	
	จำนวนคำ	-	1	4,2,1	1,2	1	25,13,2	5	3,17,2	3,16,1	1	1	100
ประเภทที่ 3	จำนวนพยางค์	-	-	1	1	-	1	-	1,2	1,2	1	1	
	จำนวนคำ	-	-	11	5	-	6	-	10,2	10,1	1	1	47
ประเภทที่ 4	จำนวนพยางค์	1	1	1,2	1,2	-	2,3,4	2,3,4	1,2,3	1,2,3	1	1,2	
	จำนวนคำ	2	3	49,2	19,1	-	99,11,2	12,1,1	125,2,1,1	48,21,2	27	34,7	488
ประเภทที่ 5	จำนวนพยางค์	1,2	1	1	1,2	1	2,3,4	2	1,2	1,2	1	1,2	
	จำนวนคำ	13,1	19	139	168,1	1	634,59,1	44	345,98	393,158	29	137,12	2,252
รวม	จำนวนพยางค์	38,2	66,5,1,1	343,18,5,3,1	308,25,2,2	2	6,1163,171,36,14,2	146,8,6	767,273,34,21,2	574,312,29,1,1	78	326	4,793
	จำนวนคำ												

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ในภาพรวมมี จำนวน 4,793 คำ หากจะกล่าวถึงจำนวนคำในแต่ละกลุ่มเสียงท้ายคำ จะสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ กลุ่มที่ลงท้ายด้วยเสียง-eru มีจำนวนมากที่สุด 1,392 คำ รองลงมาคือ กลุ่มที่ลงท้ายด้วยเสียง -ru มีจำนวน 1,098 คำ กลุ่มที่ลงท้ายด้วยเสียง -su มีจำนวน 917 คำ กลุ่ม

ที่ลงท้ายด้วยเสียง -ku มีจำนวน 370 คำ กลุ่มที่ลงท้ายด้วยเสียง -mu มีจำนวน 337 คำ กลุ่มที่ลงท้ายด้วยเสียง -u มีจำนวน 326 คำ กลุ่มที่ลงท้ายด้วยเสียง -iru มีจำนวน 160 คำ กลุ่มที่ลงท้ายด้วยเสียง -tsu มีจำนวน 78 คำ กลุ่มที่ลงท้ายด้วยเสียง -gu มีจำนวน 73 คำ กลุ่มที่ลงท้ายด้วยเสียง -bu มีจำนวน 40 คำ และกลุ่มที่ลงท้ายด้วยเสียง -nu มีจำนวน 2 คำ ตามลำดับ

หากจะกล่าวถึงจำนวนคำในแต่ละประเภทจะสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ประเภทที่ 5 มีจำนวน 2,252 คำมากที่สุด รองลงมาคือ ประเภทที่ 1 มีจำนวน 1,906 คำ ประเภทที่ 4 มีจำนวน 488 คำ ประเภทที่ 2 มีจำนวน 100 คำ และประเภทที่ 3 มีจำนวน 47 คำตามลำดับ

และหากกล่าวถึงจำนวนพยางค์ในคำแต่ละประเภทจะสามารถสรุปลักษณะของจำนวนพยางค์ที่เกิดในกลุ่มคำกริยาแต่ละกลุ่มได้ดังนี้

ในคำกริยาประเภทที่ 1 มีโอะคุริงะนะได้ตั้งแต่ 1 ถึง 5 พยางค์

โอะคุริงะนะ 1 พยางค์เกิดได้ในทุกกลุ่มเสียง

โอะคุริงะนะ 2 พยางค์เกิดได้ 8 กลุ่มเสียง ขาดคำกริยากลุ่ม -nu ซึ่งมีจำนวนคำกริยาเพียงคำเดียว

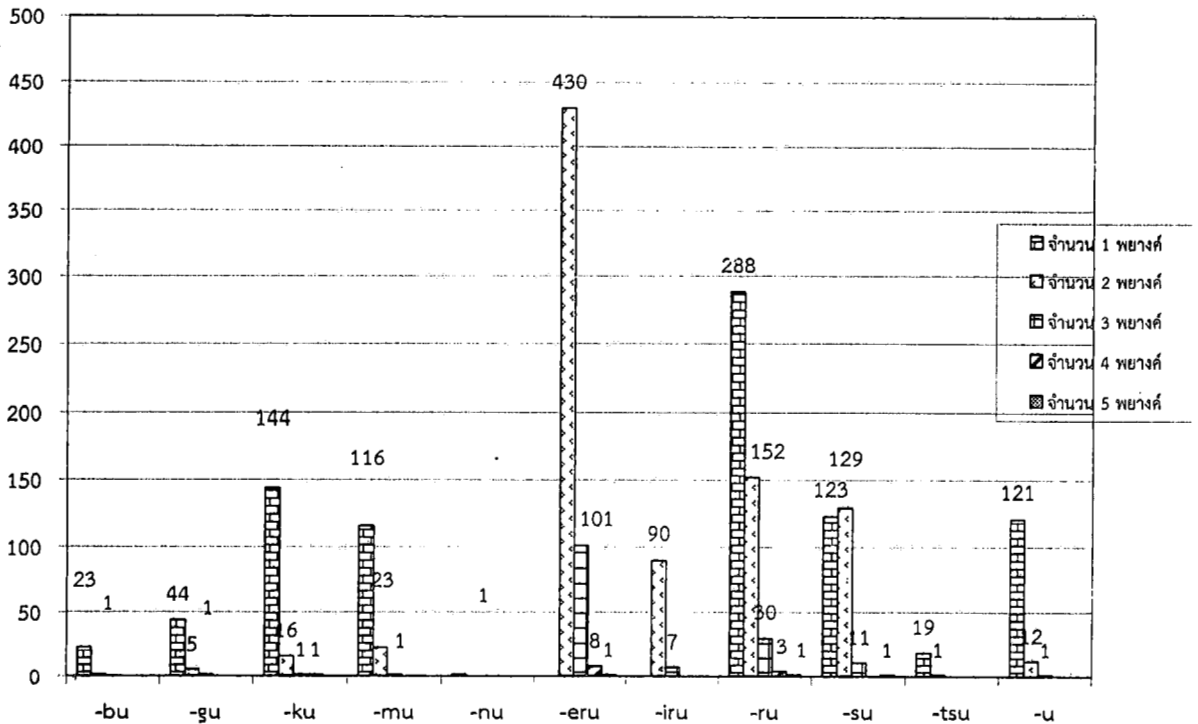
โอะคุริงะนะ 3 พยางค์เกิดได้ 6 กลุ่มเสียง ขาดคำกริยากลุ่ม -bu, -nu และ -tsu

โอะคุริงะนะ 4 พยางค์เกิดได้ 2 กลุ่มเสียง ในคำกริยากลุ่ม -ku และ -ru

โอะคุริงะนะ 5 พยางค์เกิดได้ 2 กลุ่มเสียง ในคำกริยากลุ่ม -ru และ -su

ดังแสดงในภาพต่อไปนี้

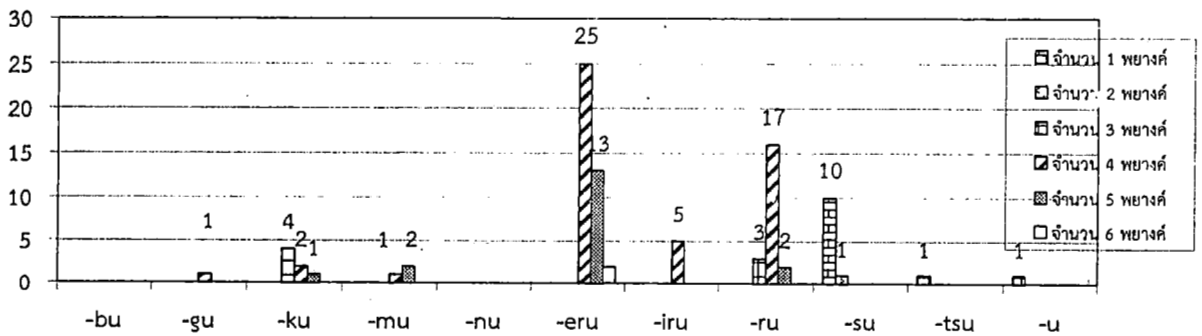
ภาพที่ 4.14 แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนพยางค์และจำนวนคำของคำกริยาประเภทที่ 1 ทุกกลุ่ม

ในคำกริยาประเภทที่ 2 มีคำกริยาในประเภทนี้เพียง 7 กลุ่มขนาดคำกริยา กลุ่ม -bu และ -nu เนื่องจากมีลักษณะคล้ายคำประสมจำนวนพยางค์ในประเภทนี้จึงเริ่มจากจำนวน 3 ถึง 5 พยางค์ โอะคุริงะนะ 3 พยางค์เกิดได้ 5 กลุ่มเสียง ขนาดคำกริยา กลุ่ม -bu, -gu, -nu และ -tsu โอะคุริงะนะ 4 พยางค์เกิดได้ 6 กลุ่มเสียง ในคำกริยา กลุ่ม -bu, -nu และ -tsu โอะคุริงะนะ 5 พยางค์เกิดได้ 3 กลุ่มเสียง ในคำกริยา กลุ่ม -ku, -ru และ -su โอะคุริงะนะ 6 พยางค์เกิดได้กลุ่มเดียวคือคำกริยา กลุ่ม -ru ดังแสดงในภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 4.15 แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนพยางค์และจำนวนคำของคำกริยาประเภทที่ 2 ทุกกลุ่ม

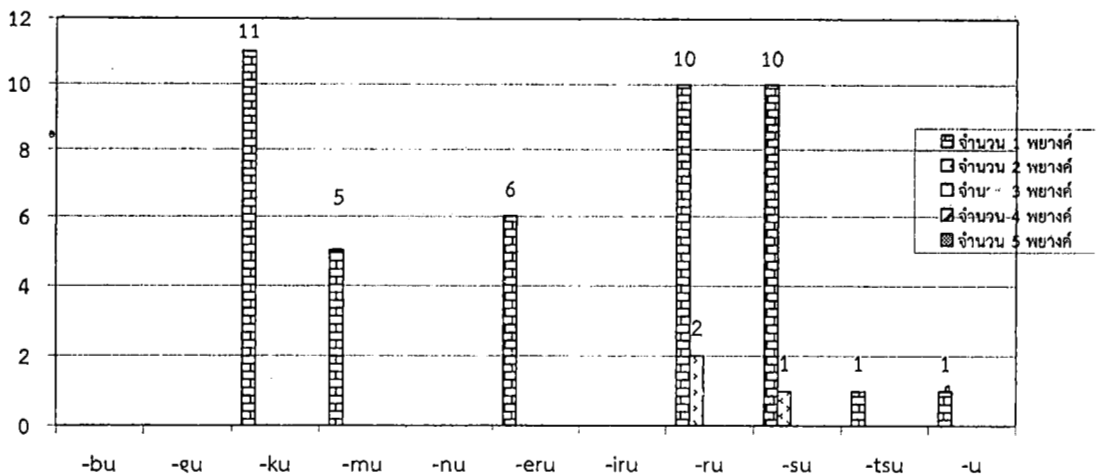
ในคำกริยาประเภทที่ 3 มีโอะคุริงะนะมากที่สุดเพียง 2 พยางค์ มีคำกริยาในประเภทนี้เพียง 6 กลุ่มขนาดคำกริยา กลุ่ม -bu, -gu และ -nu เนื่องจากเป็นคำประเภทที่มีการเติมอิระนะต้นคำจึงมีคำประเภทนี้ไม่มากนัก

โอะคุริงะนะ 1 พยางค์เกิดได้ทั้ง 6 กลุ่มเสียง

โอะคุริงะนะ 2 พยางค์เกิดได้ 2 กลุ่มเสียง ในคำกริยา กลุ่ม -ru และ -su

ดังแสดงในภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 4.16 แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนพยางค์และจำนวนคำของคำกริยาประเภทที่ 3 ทุกกลุ่ม

ในคำกริยาประเภทที่ 4 มีโอะคุริงะนะได้ตั้งแต่ 1 ถึง 4 พยางค์

โอะคุริงะนะ 1 พยางค์เกิดได้ในทุกกลุ่มเสียงยกเว้นคำกริยากลุ่ม -nu

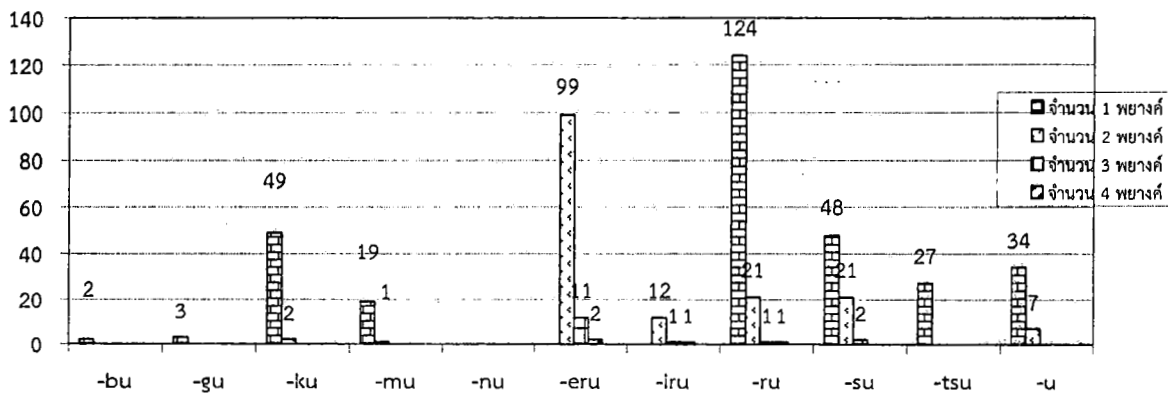
โอะคุริงะนะ 2 พยางค์เกิดได้ 5 กลุ่มเสียง ขาดคำกริยากลุ่ม -bu, -gu, -nu และ -tsu

โอะคุริงะนะ 3 พยางค์เกิดได้ 2 กลุ่มเสียง ในคำกริยากลุ่ม -ru และ -su

โอะคุริงะนะ 4 พยางค์เกิดได้กลุ่มเดียวคือคำกริยากลุ่ม -ru

ดังแสดงในภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 4.17 แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนพยางค์และจำนวนคำของคำกริยาประเภทที่ 4 ทุกกลุ่ม

ในคำกริยาประเภทที่ 5 มีโอะคุริงะนะได้ตั้งแต่ 1 ถึง 4 พยางค์เหมือนประเภทที่ 4

โอะคุริงะนะ 1 พยางค์เกิดได้ในทุกกลุ่มเสียง

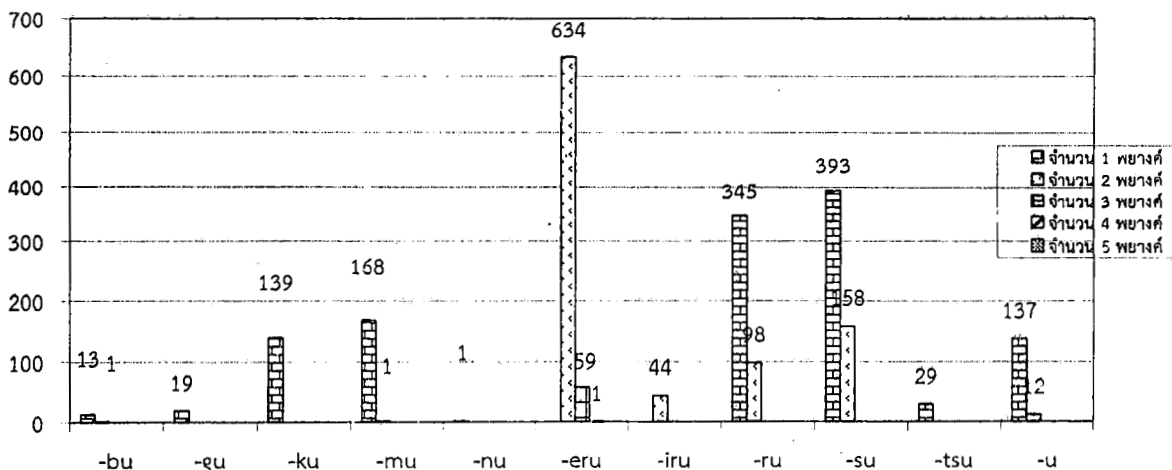
โอะคุริงะนะ 2 พยางค์เกิดได้ 5 กลุ่มเสียง ขาดคำกริยากลุ่ม -gu, -ku, -nu และ -tsu

โอะคุริงะนะ 3 พยางค์เกิดได้กลุ่มเดียวคือคำกริยากลุ่ม -ru

โอะคุริงะนะ 4 พยางค์เกิดได้กลุ่มเดียวคือคำกริยากลุ่ม -ru

ดังแสดงในภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 4.18 แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนพยางค์และจำนวนคำของคำกริยาประเภทที่ 5 ทุกกลุ่ม

3. รูปแบบเสียงของโอคุริงะนะ

ในการวิเคราะห์แบบเสียงของโอคุริงะนะที่เกิดขึ้นเมื่อมีการเติมโอคุริงะนะตั้งแต่ 2 พยางค์เป็นต้นไป พบว่ามีรูปแบบหลากหลาย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- 3.1 รูปแบบเสียงโอคุริงะนะของคำกริยาที่ลงท้ายด้วย bu
 ในคำประเภทที่ 1 รูปแบบ 2 พยางค์ เต็ม-kabu
 ในคำประเภทที่ 5 รูปแบบ 2 พยางค์ เต็ม-kabu
 มีรูปแบบเสียงเหมือนกัน
- 3.2 รูปแบบเสียงโอคุริงะนะของคำกริยาที่ลงท้ายด้วย gu
 ในคำประเภทที่ 1 รูปแบบ 2 พยางค์ 3 แบบเสียง เต็ม - ragu, - rugu และ - yagu
 รูปแบบ 3 พยางค์ เต็ม - jirogu
 ในคำประเภทที่ 2 รูปแบบ 4 พยางค์ เต็ม - chihishigu
- 3.3 รูปแบบเสียงโอคุริงะนะของคำกริยาที่ลงท้ายด้วย ku
 ในคำประเภทที่ 1 รูปแบบ 2 พยางค์ 4 แบบเสียง เต็ม - meku, - tsuku, - waku, - zuku
 รูปแบบ 3 พยางค์ เต็ม - rameku
 รูปแบบ 4 พยางค์ เต็ม - ppataku
 ในคำประเภทที่ 2 รูปแบบ 3 พยางค์ 4 แบบเสียง เต็ม -bitsuku, - etsuku, -ketsuku, -zuku
 รูปแบบ 4 พยางค์ 2 แบบเสียง เต็ม - kihodoku, - rikataku
 รูปแบบ 5 พยางค์ เต็ม - tefutameku
 ในคำประเภทที่ 4 รูปแบบ 2 พยางค์ 2 แบบเสียง เต็ม-tsuku, -zuku
- 3.4 รูปแบบเสียงโอคุริงะนะของคำกริยาที่ลงท้ายด้วย mu
 ในคำประเภทที่ 1 รูปแบบ 2 พยางค์ 9 แบบเสียง เต็ม - bamu, - bumu, - gumu, -jimu,
 -ramu, -remu, -shimu, -yamu, -zumu
 รูปแบบ 3 พยางค์ เต็ม - kashimu
 ในคำประเภทที่ 2 รูปแบบ 3 พยางค์ เต็ม - mikomu
 รูปแบบ 4 พยางค์ เต็ม - chia gumu (2)
 ในคำประเภทที่ 4 รูปแบบ 2 พยางค์ เต็ม- bamu
 ในคำประเภทที่ 5 รูปแบบ 2 พยางค์ เต็ม- shimu
- 3.5 รูปแบบเสียงโอคุริงะนะของคำกริยาที่ลงท้ายด้วย nu
 ไม่มีรูปแบบที่มากกว่า 2 พยางค์

3.6 รูปแบบเสียงโอะคุริงะนะของคำกริยาที่ลงท้ายด้วยเสียง /eru/

ในคำประเภทที่ 1 รูปแบบ 2 พยางค์ 11 แบบเสียง เต็ม – beru, – deru, – eru, –geru, – keru,

– meru, – neru, – reru, – seru, – teru, – zeru

รูปแบบ 3 พยางค์ 38 แบบเสียงเต็ม – kaberu, – zoboeru, – nderu,

– koeru, – maeru, – raeru, – taeru, – waeru, – rageru, – bokeru,

– jikeru, – nokeru, – tsukeru, – zukeru, – zakeru, – kameru,

– rameru, – zameru, – shimeru, – kaneru, – bareru, – bireru,

– gareru, – jireru, – kureru, – mareru, – moreru, – rareru, – sareru,

– wareru, – baseru, – biseru, – gaseru, – kaseru, – maseru,

– raseru, – taseru, – waseru

รูปแบบ 4 พยางค์ 8 แบบเสียงเต็ม – rashimeru, – tchimeru, – rerareru,

– tareru, – kojireru, – sobireru, – shimaseru, – ramaseru

รูปแบบ 5 พยางค์ เต็ม – shigaraseru

ในคำประเภทที่ 2 รูปแบบ 4 พยางค์ 20 แบบเสียงเต็ม – kiageru, – ritogeru, – nikakeru,

– rikakeru, – sekokeru, – betsukeru, – metsukeru, – netsukeru,

– ritsukeru, – shitsukeru, – rashimeru, – ekaneru, – ikaneru,

– chikaneru, – rikaneru, – eireru, – ishimeru, – ttsureru, – chibureru,

– chimakuru

รูปแบบ 5 พยางค์ 12 แบบเสียง เต็ม – kikakaeru, – bisekakeru,

– miboukeru, – kashitsukeru, – imarumeru, – isobireru, – kutabireru,

– kikoboreru, – itsubureru, – ndakureru, – giawaseru, – garikuneru

รูปแบบ 6 พยางค์ 2 แบบเสียง เต็ม – isarabaeru, – reshobotareru

ในคำประเภทที่ 3 รูปแบบ 2 พยางค์ 3 แบบเสียง เต็ม – geru, –keru, –reru

ในคำประเภทที่ 4 รูปแบบ 2 พยางค์ 9 แบบเสียง เต็ม –beru, –eru, –geru, –keru, –meru,

–neru, –reru, –seru, –teru

รูปแบบ 3 พยางค์ 5 แบบเสียง เต็ม – zukeru, – sareru, – kaseru, – taseru,

– waseru

รูปแบบ 4 พยางค์ 2 แบบเสียง เต็ม – ritsukeru, – garaseru

ในคำประเภทที่ 5 รูปแบบ 2 พยางค์ 11 แบบเสียง เต็ม – beru, – deru, – eru, –geru, – keru,

– meru, – neru, – reru, – seru, – teru, – zeru

หมายเหตุ ในคำประเภทที่ 5 รูปแบบ 2 พยางค์นี้เหมือนคำประเภทที่ 1 รูปแบบ 2 พยางค์ทุก

ประการทั้งจำนวนมี 11 แบบเสียงและมีรูปแบบเหมือนกัน

รูปแบบ 3 พยางค์ 10 แบบเสียง เต็ม – kaberu, – maeru, – naeru, – raeru,

– saeru, – gareru, – kaseru, – maseru, – waseru, – kuseru

รูปแบบ 4 พยางค์ เต็ม – merareru

3.7 รูปแบบเสียงโอะคุริงะนะของคำกริยาที่ลงท้ายด้วยเสียง /iru/

ในคำประเภทที่ 1 รูปแบบ 2 พยางค์ 8 แบบเสียง เต็ม – biru, – chiru, –giru,- iru, -jiru, - kiru,
- miru, - riru

รูปแบบ 3 พยางค์ เต็ม – njiru (7)

ในคำประเภทที่ 2 รูปแบบ 4 พยางค์ 5 แบบเสียง เต็ม – etagiru, – kikajiiru, – kichigiru,
– ichigiru, – mechigiru

ในคำประเภทที่ 4 รูปแบบ 2 พยางค์ 5 แบบเสียง เต็ม – biru,-giru, -jiru, - kiru, - miru
คล้ายกับคำประเภทที่ 1 รูปแบบ 2 พยางค์แต่มีน้อยกว่า 3 แบบเสียงคือไม่มี
เสียง– chiru, - iru, - riru

รูปแบบ 3 พยางค์ เต็ม– rabiru

รูปแบบ 4 พยางค์ เต็ม – rijimiru

ในคำประเภทที่ 5 รูปแบบ 2 พยางค์ 6 แบบเสียง เต็ม– biru, – chiru, –giru, -jiru, - kiru,
- riru คล้ายกับคำประเภทที่ 1 และ 4 รูปแบบ 2 พยางค์แต่มีน้อยกว่าคำ
ประเภทที่ 1 2 แบบเสียงคือไม่มีเสียง- iru และ - miru

3.8 รูปแบบเสียงโอะคุริงะนะของคำกริยาที่ลงท้ายด้วย -ru

ในคำประเภทที่ 1รูปแบบ 2 พยางค์ 19 แบบเสียง เต็ม – baru, – daru, –garu, - karu,
- maru, - naru, - saru, - sharu, - taru, -waru, - zaru, – doru, - kuru,
- moru, - buru, - guru, - kuru, - yuru, - zuru

รูปแบบ 3 พยางค์ 17 แบบเสียงเต็ม – rabaru, - rakaru, –regaru, –shigaru,
–tagaru, - kakaru, - kkaru, - rakaru, - zakaru, - komaru, - busaru,
-wasaru, -bawaru, -nawaru, -tawaru, - suburu, - nzuru

รูปแบบ 4 พยางค์ 3 แบบเสียงเต็ม – tsukubaru, –¹kashigaru, – roshigaru,

รูปแบบ 5 พยางค์ เต็ม - ngarakaru

ในคำประเภทที่ 2 รูปแบบ 3 พยางค์ 3 แบบเสียงเต็ม – kunaru, – iyaru, – shabaru

รูปแบบ 4 พยางค์ 13 แบบเสียง เต็ม – kitagaru, – ekakaru, – ikakaru, – nikakaru,
– kikakaru, – rikakaru, – rikaburu, – rihaguru, – rikokuru, – ttakuru,
– ritakuru,– kijakuru, –ippazuru,

รูปแบบ 5 พยางค์ 2 แบบเสียง เต็ม – chihadakaru, – zukashigaru

ในคำประเภทที่ 3 รูปแบบ 2 พยางค์ เต็ม– garu

ในคำประเภทที่ 4 รูปแบบ 2 พยางค์ 6 แบบเสียง เต็ม – baru, –garu, - karu, - maru,
- moru, - buru

รูปแบบ 3 พยางค์ เต็ม– kusaru

ในคำประเภทที่ 5 รูปแบบ 2 พยางค์ 9 แบบเสียง เต็ม-garu, - karu, - maru, - naru, - saru,
- taru, -waru, - moru, - kuru

3.9 รูปแบบเสียงโอะคุริงะนะของคำกริยาที่ลงท้ายด้วย -su

ในคำประเภทที่ 1 รูปแบบ 2 พยางค์ 17 แบบเสียง เต็ม - basu, -gasu, - kasu, -masu, -rasu,
-sasu,-tasu, -wasu, -yasu, -zasu, -bosu, -gosu, -kosu, -rosu, -tosu,
-kusu, - rusu

รูปแบบ 3 พยางค์ 7 แบบเสียงเต็ม - ragasu, - mekasu, -rakasu, -yakasu,-garasu,
-rawasu, -uwasu

รูปแบบ 5 พยางค์ เต็ม - ngarakasu

ในคำประเภทที่ 2 รูปแบบ 3 พยางค์ 3 แบบเสียงเต็ม -nekasu, - isasu, - kiasu

รูปแบบ 4 พยางค์ 14 แบบเสียง เต็ม - itadasu, - risumasu, -mikonasu,
- rikonasu,- kinarasu,- chikorasu,- mesoyasu, - kinomesu,
- chinomesu, - dekobosu, - itsubusu, - mihogusu,- kihogusu

รูปแบบ 5 พยางค์ เต็ม - ttarakasu

ในคำประเภทที่ 3 รูปแบบ 2 พยางค์ เต็ม- kusu

ในคำประเภทที่ 4 รูปแบบ 2 พยางค์ 10 แบบเสียง เต็ม - basu, -gasu, - kasu, -masu, -rasu,
-wasu, -gosu, -rosu, -tosu, -kusu

รูปแบบ 3 พยางค์ 2 แบบเสียง เต็ม- rukusu, - nomesu

ในคำประเภทที่ 5 รูปแบบ 2 พยางค์ 14 แบบเสียง เต็ม- basu, -gasu, - kasu, -masu, -rasu,
-tasu, -wasu, -yasu, -bosu, -gosu, -kosu, -rosu, -tosu, -kusu,

หมายเหตุ ในคำประเภทที่ 5 รูปแบบ 2 พยางค์นี้เหมือนคำประเภทที่ 1 รูปแบบ 2 พยางค์แต่มี
จำนวนน้อยกว่า 3 แบบเสียง คือ -sasu, -zasu, - rusu

3.10 รูปแบบเสียงโอะคุริงะนะของคำกริยาที่ลงท้ายด้วย -tsu

ในคำประเภทที่ 1 รูปแบบ 2 พยางค์ เต็ม - katsu

ในคำประเภทที่ 2 รูปแบบ 4 พยางค์ เต็ม -kuredatsu

3.11 รูปแบบเสียงโอะคุริงะนะของคำกริยาที่ลงท้ายด้วย -u

ในคำประเภทที่ 1 รูปแบบ 2 พยางค์ 5 แบบเสียง เต็ม -mau, -nau, -rau, -wau, -rou

รูปแบบ 3 พยางค์ เต็ม - tegau

ในคำประเภทที่ 4 รูปแบบ 2 พยางค์ 3 แบบเสียง เต็ม -kau, -nau, -rau

ในคำประเภทที่ 5 รูปแบบ 2 พยางค์ 3 แบบเสียง เต็ม -kau, -nau, -rau

หมายเหตุ ในคำประเภทที่ 5 รูปแบบ 2 พยางค์นี้เหมือนคำประเภทที่ 4 รูปแบบ 2 พยางค์ทุก
ประการ

รูปแบบของโอะคุริงะนะที่มี 2 พยางค์มักจะมีรูปแบบเสียงที่คล้ายกัน โดยเฉพาะในคำประเภทที่ 1,2 และ 5 ของทุกกลุ่มและจะเห็นได้ชัดจากคำกริยาที่ลงท้ายด้วย -ru, su, และ -u

รูปแบบของโอะคุริงะนะที่น่าสนใจอีกหนึ่งแบบเสียงคือ เสียงของคำกริยากุ่มที่ลงท้ายด้วยเสียง /iru/ ในคำประเภทที่ 1 มีจำนวน 3 พยางค์ มีการเติมโอะคุริงะนะเพียงรูปแบบเดียวถึง 7 คำ ในคำต่อไปนี้

1	amanjiru	甘んじる	amanjiru	甘んじる	1.content oneself
2	karonjiru	軽んじる	karonjiru	軽んじる	1.make light of
3	omonjiru	重んじる	omonjiru	重んじる	1.honor
4	sakinjiru	先んじる	sakinjiru	先んじる	1.go head 2.forestall
5	soranjiru	諳んじる	soranjiru	諳んじる	1.recite from memory
6	utonjiru	疎んじる	utonjiru	疎んじる	1.neglect
7	yasunjiru	安んじる	yasunjiru	安んじる	1.be contented 2.set at ease

นอกจากนั้นเสียงท้าย- njiru นี้ยังมีรูปแบบเสียงที่คล้ายกันและในความหมายเดียวกันด้วย เช่นคำว่า 甘んずる amanzuru, 重んずる omonzuru, 安んずる yasunzuru ทำให้เห็นลักษณะการเปลี่ยนคำคุณศัพท์เป็นคำกริยาด้วยการเติมโอะคุริงะนะในรูปแบบนี้

จากรายละเอียดทั้งหมดอาจแสดงเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 4.14 ภาพรวมรูปแบบเสียงของโอะคุริงะนะตามจำนวนพยางค์

ประเภท	ที่ 1					ที่ 2				ที่ 3		ที่ 4				ที่ 5				
	1	2	3	4	5	3	4	3	6	1	2	1	2	3	4	1	2	3	4	
จำนวนพยางค์																				
bu	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	1	-	-	-	-
gu	1	3	1	-	-	-	1	-	-	-	-	1	-	-	-	1	-	-	-	-
ku	1	4	1	1	-	4	2	1	-	1	-	1	2	-	-	1	-	-	-	-
mu	1	9	1	-	-	1	1	-	-	1	-	1	1	-	-	1	1	-	-	-
nu	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-
/eru/	-	11	38	8	1	-	20	12	2	-	3	-	9	5	2	-	11	10	1	-
/iru/	-	8	1	-	-	-	5	-	-	-	-	-	5	1	1	-	6	-	-	-
ru	1	19	17	3	1	3	13	2		1	1	1	1	6		1	9	-	-	-
su	1	17	7	-	1	3	14	1	-	1	1	1	10	2	-	1	14	-	-	-
tsu	1	1	-	-	-	-	1	-	-	1	-	1	-	-	-	1	-	-	-	-
u	1	12	1	-	-	1	-	-	-	1	-	1	3	-	-	1	-	-	-	-

4. รูปแบบของโอะคุริงะนะในคำกริยาประเภทกรรมกริยาและกรรมกริยา

หลังจากที่วิเคราะห์ดูลักษณะและจำนวนพยางค์ของโอะคุริงะนะที่ปรากฏอยู่ท้ายคำกริยาแล้ว นำข้อมูลคำกริยาที่ได้ทั้งหมดมาพิจารณาดูจากอักษรคันจิแต่ละตัว เพื่อวิเคราะห์ดูรูปแบบของโอะคุริงะนะในคันจิตัวเดียวกันที่ออกเสียงเหมือนกันแต่มีโอะคุริงะนะต่างกันเพื่อแสดงการเป็นคำกริยาที่ต่างประเภทกัน โดยศึกษาว่ารูปแบบที่แตกต่างกันนั้นสามารถแสดงลักษณะเฉพาะทางหน้าที่ของคำกริยานั้นๆ ได้หรือไม่ กล่าวคือคำที่เป็นกรรมกริยา และกรรมกริยา มีรูปแบบเฉพาะหรือไม่ ถ้ามีเป็นเช่นใด โดยจะอธิบายลักษณะที่พบจากการวิเคราะห์เป็นกลุ่มตามลำดับของเสียงท้ายคำ ดังนี้

4.1 กลุ่มที่ลงท้ายด้วย ぶ -bu

สำหรับคำกริยาที่เติมโอะคุริงะนะ ぶ -bu นี้จะมีรูปแบบของคู่คำกรรมกริยาและกรรมกริยาที่น่าสนใจคือ โอะคุริงะนะในคำกริยาที่เป็นกรรมกริยาจะลงท้ายด้วย -bu และในคำกริยาที่เป็นกรรมกริยาจะลงท้ายด้วย -bosu, -basu, หรือ -beru ดังตัวอย่างต่อไปนี้

คันจิ	โอะคุริงะนะในคำ		คันจิ	โอะคุริงะนะในคำ	
	กรรมกริยา	กรรมกริยา		กรรมกริยา	กรรมกริยา
及 oyo	ぶ bu	ぼす bosu	並 (なら)	ぶ bu	べる beru
飛 to	ぶ bu	ばす basu	浮 (う)	かぶ kabu	かべる beru

แต่หากจะอาศัยเพียงรูปแบบที่พบนี้เพื่อสรุปว่าเมื่อคำกริยาที่ลงท้ายด้วยเสียง -bu จะเป็นกรรมกริยาเสมอ ก็อาจเกิดความผิดพลาดได้ เพราะมีตัวอย่างคำกริยาที่ลงท้ายด้วยเสียง -bu อีกจำนวนหนึ่งที่บางคำอาจจะเป็นกรรมกริยาและบางคำเป็นกรรมกริยาเช่น

คันจิ	โอะคุริงะนะในคำ		คันจิ	โอะคุริงะนะในคำ	
	กรรมกริยา	กรรมกริยา		กรรมกริยา	กรรมกริยา
悦 yoroko	..	ぶ bu	喜 yoroko	ぶ bu	..
扱 era	..	ぶ bu	遊 aso	ぶ bu	..
学 mana	..	ぶ bu	転 koro	ぶ bu	..
呼 yo	..	ぶ bu	荒 susa	ぶ bu	..
運 hako	..	ぶ bu	飛 to	ぶ bu	..
貴 touto	..	ぶ bu	叫 sake	ぶ bu	..

4.2 กลุ่มที่ลงท้ายด้วย < -gu

สำหรับคำกริยาที่เติมโอะคุริงะนะ < -gu นี้จะมีรูปแบบของคู่คำอกรรมกริยาและกรรมกริยาที่น่าสนใจคือ โอะคุริงะนะในคำกริยาที่เป็นอกรรมกริยาจะลงท้ายด้วยเสียง - gu และในคำกริยาที่เป็นกรรมกริยาจะลงท้ายด้วยเสียง - geru ดังตัวอย่างต่อไปนี้

คันจิ	โอะคุริงะนะในคำ	
	อกรรมกริยา	กรรมกริยา
和 yawa	ら < ragu	らげる rageru

แต่ในเวลาเดียวกันก็พบโอะคุริงะนะในคำกริยาที่เป็นอกรรมกริยาลงท้ายด้วยเสียง - geru และในคำกริยาที่เป็นกรรมกริยาจะลงท้ายด้วยเสียง - gu ดังตัวอย่างต่อไปนี้

คันจิ	โอะคุริงะนะในคำ	
	อกรรมกริยา	กรรมกริยา
脱 nu	げる geru	< gu

จากข้อมูลของคำกริยากลุ่มนี้น่าจะเป็นประโยชน์ในการทำให้ผู้สอนรวมถึงผู้ที่ศึกษาภาษาญี่ปุ่นได้ตระหนักและเพิ่มความระมัดระวังว่าเสียงโอะคุริงะนะที่ลงท้ายคำกริยาไม่สามารถบอกได้แน่ชัดว่าคำกริยาตัวนั้นจะเป็นอกรรมกริยาหรือกรรมกริยา เช่นเดียวกับกลุ่มที่ลงท้ายด้วยเสียง -bu มีตัวอย่างคำกริยาที่ลงท้ายด้วยเสียง -gu อีกจำนวนหนึ่งที่บางคำอาจจะเป็นอกรรมกริยาและบางคำเป็นกรรมกริยาเช่น

คันจิ	โอะคุริงะนะในคำ		คันจิ	โอะคุริงะนะในคำ	
	อกรรมกริยา	กรรมกริยา		อกรรมกริยา	กรรมกริยา
仰 ao	--	< gu	次 tsu	< gu	--
防 fuse	--	< gu	泳 oyo	< gu	--
担 katsu	--	< gu	嫁 totsu	< gu	--
注 soso	--	< gu	傾 kashi	< gu	--
研 to	--	< gu	戦 soyo	< gu	--
扇 ao	--	< gu	薄 usura	< gu	--
紡 tsumu	--	< gu	騒 sawa	< gu	--

4.3 กลุ่มที่ลงท้ายด้วย < -ku

สำหรับคำกริยาที่เติมโอะคุริงะนะ < -ku นี้จะมีรูปแบบที่น่าสนใจหลายแบบ แบบแรกคือ พบว่าโอะคุริงะนะในคำกริยาที่เป็นอกรรมกริยาจะลงท้ายด้วยเสียง - ku และในคำกริยาที่เป็นสกรรมกริยาจะลงท้ายด้วยเสียง - kasu ดังตัวอย่างต่อไปนี้

คันจิ	โอะคุริงะนะในคำ	
	อกรรมกริยา	สกรรมกริยา
透 su	< ku	かす kasu
沸 wa	< ku	かす kasu
乾 kawa	< ku	かす kasu
飽 a	< ku	かす kasu

รูปแบบที่สองคือ พบว่าโอะคุริงะนะในคำกริยาที่เป็นอกรรมกริยาจะลงท้ายด้วยเสียง - ku และในคำกริยาที่เป็นสกรรมกริยาจะลงท้ายด้วยเสียง - keru ดังตัวอย่างต่อไปนี้

คันจิ	โอะคุริงะนะในคำ	
	อกรรมกริยา	สกรรมกริยา
付 tsu	< ku	ける keru
向 mu	< ku	ける keru
空 a	< ku	ける keru
届 todo	< ku	ける keru

แต่ในเวลาเดียวกันก็พบโอะคุริงะนะในคำกริยาที่เป็นอกรรมกริยาจะลงท้ายด้วยเสียง - keru และในคำกริยาที่เป็นสกรรมกริยาจะลงท้ายด้วยเสียง - ku ดังตัวอย่างต่อไปนี้

คันจิ	โอะคุริงะนะในคำ	
	อกรรมกริยา	สกรรมกริยา
欠 ka	ける keru	< ku
引 hi	ける keru	< ku
碎 kuda	ける keru	< ku
焼 ya	ける keru	< ku

นอกจากนั้นยังพบคำกริยาที่มีรูปแบบสองอย่างอยู่ด้วยกัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

คันจิ	โอะคุริงะนะในคำ	
	อกรรมกริยา	สกรรมกริยา
開 hira	ける keru	< ku
開 a	< ku	ける keru

อักษรคันจิ 開 ตัวนี้เมื่อเป็นคำกริยาอ่านได้สองอย่างคือ ひら /hira/ และ へら/a/

เมื่ออ่านว่า ひら /hira/ เติมโอะคุริงะนะ ける keru อ่านว่า hirakeru จะเป็นอกรรมกริยา เติมโอะคุริงะนะ < ku อ่านว่า hiraku จะเป็นสกรรมกริยา

เมื่ออ่านว่า へら/a/ เติมโอะคุริงะนะ < ku อ่านว่า aku จะทำหน้าที่เป็นอกรรมกริยา เติมโอะคุริงะนะ ける keru อ่านว่า akeru จะเป็นสกรรมกริยา

ตัวอย่างนี้เป็นอีกตัวอย่างหนึ่งที่ทำให้เห็นได้ชัดขึ้นว่ารูปแบบของโอะคุริงะนะที่ปรากฏอยู่ในคำกริยานั้นไม่อาจนำมาใช้บอกได้ว่าคำกริยานั้นๆจะเป็นอกรรมกริยาหรือสกรรมกริยา

4.4 กลุ่มที่ลงท้ายด้วย 止 -mu

สำหรับคำกริยาที่เติมโอะคุริงะนะ 止-mu นี้ไม่มีรูปแบบที่แตกต่างกันมากนัก คำกริยาส่วนใหญ่จะลงท้ายด้วย โอะคุริงะนะ 止-mu ทั้งสิ้น เช่น

คันจิ	โอะคุริงะนะในคำอกรรมกริยา	คันจิ	โอะคุริงะนะในคำสกรรมกริยา
止 ya	止 mu	病 ya	止 mu
痛 ita	止 mu	傷 ita	止 mu

ตัวอย่างที่ยกมานี้ผู้วิจัยพยายามหาคำที่มีเสียงเหมือนกันทั้งหมด เพื่อแสดงให้เห็นว่าในคำที่ทำหน้าที่ต่างกัน อาจมีโอะคุริงะนะที่เหมือนกันได้ หรือแม้แต่ในกรณีที่คำกริยามีลักษณะของส่วนประกอบของคำเหมือนคำคุณศัพท์ แต่เมื่อเป็นคำกริยาบางคำอาจเป็นอกรรมกริยา หรือสกรรมกริยาก็ได้ เช่น

คันจิ	โอะคุริงะนะในคำอกรรมกริยา	คันจิ	โอะคุริงะนะในคำสกรรมกริยา
親 shita	止 shimu	樂 tano	止 shimu
苦 kuru	止 shimu	悲 kana	止 shimu

4.5 กลุ่มที่ลงท้ายด้วย ぬ -nu

มีคำกริยาที่พบเพียง 2 ตัว จึงขอไม่กล่าวถึงลักษณะของอกรรมกริยา หรือสกรรมกริยาในกลุ่มนี้

4.6 กลุ่มที่ลงท้ายด้วยเสียง -/eru/

ในคำกริยากลุ่มนี้มีลักษณะของการเติมโอะคุริงะนะที่ดูคล้ายจะเป็นรูปแบบได้ คือเมื่อคำกริยาที่เป็นอกรรมกริยา ลงท้ายด้วย karu หรือ maru คำกริยาที่เป็นสกรรมกริยาจะลงท้ายด้วย keru หรือ meru เช่น

คันจิ	โอะคุริงะนะในคำ	
	อกรรมกริยา	สกรรมกริยา
掛 ka	かる karu	ける keru
分 wa	かる karu	ける keru
潰 tsu	かる karu	ける keru
受 u	かる karu	ける keru
始 haji	まる maru	める meru
閉 shi	まる maru	める meru
改 arata	まる maru	める meru
集 atsu	まる maru	める meru

แต่ในขณะเดียวกัน ยังสามารถพบคำกริยาที่เป็นอกรรมกริยา ลงท้ายด้วย keru และ meru เช่น ในคำว่า 焼ける yakeru “burn, bake”, 裂ける sakeru “split, tear”, 解ける tokeru “untie”, 冷める sameru “cool, burn out” หรืออย่างในคำว่า 詰める tsumeru “pack, pass along” เป็นได้ทั้งอกรรมกริยาและสกรรมกริยา

4.7 กลุ่มที่ลงท้ายด้วยเสียง -/iru/

เช่นเดียวกับกลุ่มเสียง -/eru/ คำกริยาในกลุ่มนี้มีลักษณะของการเติมโอะคุริงะนะที่ดูคล้ายจะเป็นรูปแบบได้ คือเมื่อคำกริยาที่เป็นอกรรมกริยา ลงท้ายด้วยเสียง -/iru/ คำกริยาที่เป็นสกรรมกริยาจะลงท้ายด้วย -/o/su หรือ -/a/su เช่น

คันจิ	โอะคุริงะนะในคำ
-------	-----------------

	อกกรรมกริยา	สกรรมกริยา
亡 horo	びる biru	ぼす bosu
下 o	りる riru	ろす rosu
尽 tsu	きる kiru	かす kasu
伸 no	びる biru	ばす basu

แต่ในขณะเดียวกัน ยังสามารถพบคำกริยาที่เป็นสกรรมกริยาลงท้ายด้วย เสียง -/i/ru เช่น ในคำว่า 背びる obiru “assume, bear”, 浴びる abiru “shower, bathe” เป็นต้น

4.8 กลุ่มที่ลงท้ายด้วย る -ru

เช่นเดียวกับกลุ่มเสียง -/e/ru และ -/i/ru คำกริยาในกลุ่มนี้มีลักษณะของการเติมโอะคุริงะนะที่ดูคล้ายจะเป็นรูปแบบได้ คือเมื่อคำกริยาที่เป็นอกกรรมกริยาลงท้ายด้วย る ru คำกริยาที่เป็นสกรรมกริยาจะลงท้ายด้วย す su เช่น

คันจิ	โอะคุริงะนะในคำ	
	อกกรรมกริยา	สกรรมกริยา
戻 modo	る ru	す su
余 ama	る ru	す su
回 mawa	る ru	す su
成 na	る ru	す su
治 nao	る ru	す su
映 utsu	る ru	す su

สำหรับคำกริยาที่เติมโอะคุริงะนะตัวเดียวเช่นนี้ ย่อมสามารถพบว่ามีได้ทั้งในคำที่เป็นสกรรมกริยาและอกกรรมกริยา แต่เรื่องที่น่าสังเกตคือ มีคู่คำที่เมื่อเป็นอกกรรมกริยาจะลงท้ายด้วย る ru และเมื่อเป็นสกรรมกริยาจะลงท้ายด้วย す su

นอกจากนี้ยังมีคำกริยาที่เป็นอกกรรมกริยาลงท้ายด้วย る ru คำกริยาที่เป็นสกรรมกริยาจะลงท้ายด้วยเสียง -/e/ru เช่น

คันจิ	โอะคุริงะนะในคำ	
	อกกรรมกริยา	สกรรมกริยา
取 to	れる reru	る ru
切 ki	れる reru	る ru

割 wa	れる reru	る ru
売 u	れる reru	る ru

4.9 กลุ่มที่ลงท้ายด้วย す -su

คำกริยาในกลุ่มนี้มีลักษณะของการเติมโอะคุริงะนะที่ดูคล้ายจะเป็นคู่คำกับได้หลายแบบ ดังตัวอย่าง เช่น

คันจิ	โอะคุริงะนะในคำ	
	อกรรมกริยา	สกรรมกริยา
照 te	る ru	らす rasu
反 so	る ru	らす rasu
暮 kure	る ru	らす rasu

ดูเหมือนว่าเมื่อคำกริยาที่เป็นอกรรมกริยาลงท้ายด้วย る ru คำกริยาที่เป็นสกรรมกริยาจะลงท้ายด้วย らす rasu แต่จากตัวอย่างต่อไปนี้จะเห็นว่าคู่คำที่เป็นสกรรมกริยาลงท้ายด้วย らす rasu ก็จริง แต่คำกริยาที่เป็นอกรรมกริยาลงท้ายด้วย れる reru ดังตัวอย่าง

คันจิ	โอะคุริงะนะในคำ	
	อกรรมกริยา	สกรรมกริยา
荒 a	れる reru	らす rasu
枯 ka	れる reru	らす rasu
慣 na	れる reru	らす rasu

หากคิดว่าเมื่ออกรรมกริยาลงท้ายด้วย れる reru สกรรมกริยาจะลงท้ายด้วย らす rasu เสมอ ก็พบว่าไม่ใช่เช่นนั้นเสมอไป เพราะพบว่าอกรรมกริยาที่ลงท้ายด้วย れる reru สกรรมกริยาจะลงท้ายด้วย す su เพียงตัวเดียวก็มี เช่น

คันจิ	โอะคุริงะนะในคำ	
	อกรรมกริยา	สกรรมกริยา
外 hazu	れる reru	す su
顕 arawa	れる reru	す su
離 hana	れる reru	す su
壊 kowa	れる reru	す su

ลักษณะการใส่โอะคุริงะนะในคู่คำเหล่านี้ดูเหมือนจะไม่สามารถบอกได้ว่าจะใส่โอะคุริงะนะแบบใดกับคำคู่ไหน นอกจากการจำ

ในขณะที่เดียวกันจากตัวอย่างแรก تبدوเหมือนว่าเมื่อคำกริยาที่เป็นอกรรมกริยาลงท้ายด้วย る ru คำกริยาที่เป็นสกรรมกริยาจะลงท้ายด้วย らす rasu ก็พบว่าไม่ใช่เช่นนั้นเสมอไป เพราะพบว่าอกรรมกริยาที่ลงท้ายด้วย る ru มีคู่คำสกรรมกริยาที่ลงท้ายด้วย す su เพียงตัวเดียวก็มีเช่น

คันจิ	โอะคุริงะนะในคำ	
	อกรรมกริยา	สกรรมกริยา
写 utsu	る ru	す su
残 noko	る ru	す su
回 mawa	る ru	す su
直 nao	る ru	す su

นอกจากนั้นยังพบคู่คำที่ลงท้ายด้วยลักษณะอื่นเช่น

คันจิ	โอะคุริงะนะในคำ	
	อกรรมกริยา	สกรรมกริยา
励 hage	む mu	ます masu
動 ugo	く ku	かす kasu
乾 kawa	く ku	かす kasu
及 oyo	ぶ bu	ぼす bosu
飛 to	ぶ bu	ばす basu

4.10 กลุ่มที่ลงท้ายด้วย つ -tsu

คำกริยาในกลุ่มนี้ที่มีลักษณะของการเติมโอะคุริงะนะที่คล้ายจะเป็นคู่คำอกรรมกริยาและสกรรมกริยานั้นดูเหมือนจะมีไม่มากนักตัวอย่าง เช่น

คันจิ	โอะคุริงะนะในคำ	
	อกรรมกริยา	สกรรมกริยา
建 ta	つ tsu	てる teru
育 soda	つ tsu	てる teru

ดูเหมือนว่าเมื่อคำกริยาที่เป็นอกรรมกริยาลงท้ายด้วย つ tsu คำกริยาที่เป็นสกรรมกริยาจะลงท้ายด้วย てる teru แต่จากตัวอย่างต่อไปนี้จะเห็นว่าคู่คำที่เป็นสกรรมกริยาจะลงท้ายด้วย つ tsu และคำกริยาที่เป็นอกรรมกริยาลงท้ายด้วย てる teru หรือ える eru ดังตัวอย่าง

คันจิ	โอะคุริงะนะในคำ	
	อกรรมกริยา	สกรรมกริยา
持 mo	てる teru	つ tsu
絶 ta	える eru	つ tsu

4.11 กลุ่มที่ลงท้ายด้วย う u

คำกริยาในกลุ่มนี้มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มอื่นๆที่กล่าวมาแล้ว นั่นคือการเติมโอะคุริงะนะที่ดูคล้ายจะมีลักษณะเฉพาะของคู่คำอกรรมกริยาและสกรรมกริยานั้นมีอยู่ แต่มีไม่มากนักตัวอย่าง เช่น

คันจิ	โอะคุริงะนะในคำ	
	อกรรมกริยา	สกรรมกริยา
煩 wazura	う u	わす wasu
惑 mado	う u	わす wasu
合 a	う u	わす wasu
交 ka	う u	わす wasu

จากตัวอย่างนี้จะเห็นว่าเมื่อคำกริยาที่เป็นอกรรมกริยาลงท้ายด้วย う u คำกริยาที่เป็นสกรรมกริยาจะลงท้ายด้วย わす wasu

แต่ก็เช่นเดียวกับกลุ่มอื่นๆที่กล่าวมาแล้ว จะพบว่ามีคู่คำที่อกรรมกริยาลงท้ายด้วย う u เช่นเดียวกันแต่คำกริยาที่เป็นสกรรมกริยาลงท้ายด้วย える eru เช่น

คันจิ	โอะคุริงะนะในคำ	
	อกรรมกริยา	สกรรมกริยา
従 shitaga	う u	える eru
伝 tsutau	う u	える eru
准 nazora	う u	える eru
違 chiga	う u	える eru

จากการวิเคราะห์ลักษณะของโอะคุริงะนะในคำกริยาที่ทำหน้าที่เป็นกรรมกริยา และ
กรรมกริยา โดยพิจารณารายละเอียดแยกย่อยในแต่ละกลุ่มดังที่กล่าวมาทั้งหมดแล้วจะเห็นว่า มีลักษณะ
บางอย่างของโอะคุริงะนะที่ดูเหมือนจะใช้เฉพาะในคู่คำ แต่อย่างไรก็ตามสิ่งที่ดูเหมือนว่าจะเป็น
ลักษณะเฉพาะเหล่านี้ ไม่ใช่ลักษณะที่เกิดอย่างสม่ำเสมอ คงที่ในทุกคำ จากข้อมูลที่มีจำนวนมาก ทำให้
เห็นได้ว่า รูปแบบที่ดูเหมือนจะเป็นลักษณะเฉพาะนี้มีแตกต่างกันไปหลากหลาย ไม่สามารถทำนาย คาด
เดา หรือให้เหตุผลได้ว่าทำไมจึงใช้โอะคุริงะนะในลักษณะนี้ หรือลักษณะนั้น สิ่งนี้เป็นเรื่องที่คุณสอนควรจะ
ได้ตระหนักรู้ เพื่อประโยชน์ในการสอน และการปูพื้นความเข้าใจให้แก่ผู้เรียนอย่างถูกต้อง ต่อจากนี้จะ
เป็นการอภิปรายผลจากการวิเคราะห์ในบทต่อไป

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัย

จากข้อมูลคำกริยารูปพจนานุกรมที่มีโอคุริงะนะประกอบอยู่ซึ่งรวบรวมได้จากพจนานุกรมญี่ปุ่น - อังกฤษชื่อ Kenkyusha's New Japanese - English Dictionary 4th edition. (1988). นั้น พบว่ามีคำกริยาประมาณ 4,793 คำ นำมาวิเคราะห์ออกเป็นสามประเด็นคือ จำนวนคำกริยารูปพจนานุกรมในภาษาญี่ปุ่นโดยแบ่งตามกลุ่มประเภทคำ และกลุ่มที่มีเสียงท้ายเหมือนกัน ประเด็นที่สองคือศึกษาลักษณะและจำนวนพยางค์ของโอคุริงะนะ ประเด็นที่สามคือรูปลักษณะเฉพาะของโอคุริงะนะในคำกริยาประเภทกรรมกริยาและกรรมกริยา โดยจะนำเสนอรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 จำนวนคำกริยาแบ่งตามกลุ่มประเภทคำ และกลุ่มที่มีเสียงท้ายเหมือนกัน

1.1.1 แบ่งตามกลุ่มกลุ่มประเภทคำ

จากข้อมูลที่รวบรวมได้เมื่อนำมาดูตามลักษณะโครงสร้างของคำ การเกิดของอักษรคันจิกับโอคุริงะนะในลักษณะต่างๆทำให้สามารถแบ่งออกได้เป็น 5 ประเภท และจัดลำดับตามจำนวนมากไปหาน้อยได้ดังนี้

ลำดับที่	ประเภทของคำ	โครงสร้าง	จำนวนคำ	ร้อยละ
1	ประเภทที่ 5	kanji (okurigana) + kanji (okurigana)	2,252	46.98
2	ประเภทที่ 1	kanji + okurigana	1,906	39.77
3	ประเภทที่ 4	kanji + kanji + okurigana	488	10.18
4	ประเภทที่ 2	(kanji + okurigana) + hiragana	100	2.09
5	ประเภทที่ 3	hiragana + (kanji + okurigana)	47	0.98

จากการรวบรวมคำกริยาตามประเภทคำพบว่าโครงสร้างคำที่มีมากที่สุดคือคำประสมสังเกตจากคำประเภทที่ 5 มีจำนวนถึง 46.98% นอกจากนี้หากรวมคำในประเภทที่ 4 ซึ่งมีลักษณะของคำประสม เช่นกันจะทำให้จำนวนเพิ่มขึ้นอีก 10.18% เป็น 57.16% ในขณะที่เดียวกันคำเดี่ยวถึงจะไม่มากเท่าคำประสมแต่ก็มีจำนวนถึง 39.77%

ข้อที่น่าสังเกตคือในการพิมพ์ข้อมูลคำต่างๆนี้ พบว่าคำบางคำอาจจะมีการเขียนโดยใช้อักษรคันจิและโอคุริงะนะประกอบกันหรือเขียนด้วยฮิระงานะทั้งหมด เช่น

dabutsuku	だぶつく・だぶつく	1.see だぶだぶする 2.be overabundant
hebaritsuku	へばりつく・へばりつく	1.lie flat on
hyorotsuku	ひよろつく・ひよろつく	1.tooter

kobiritsuku こびり付く・こびりつく 1.stick

การเขียนในลักษณะเช่นนี้มีผลต่อลักษณะของโอะคุริงะนะ เพราะหากไม่มีการใช้อักษรคันจิ จะไม่นับว่าอิระงะนะเหล่านี้คือโอะคุริงะนะ ทำให้เข้าใจได้ชัดเจนว่าอักษรคันจิเป็นตัวแปรสำคัญของการกำหนดโอะคุริงะนะ

1.1.2 แบ่งตามกลุ่มที่มีเสียงท้ายเหมือนกัน

จากข้อมูลคำกริยาที่นำมาจัดเป็นกลุ่มตามเสียงท้ายคำ 11 กลุ่ม โดยแยกกลุ่ม -ru ซึ่งมีจำนวนมากออกเป็นอีกสองกลุ่มย่อยคือเสียง /eru/ และ /iru/ เมื่อนำจำนวนของคำกริยาทั้งหมดมาจัดเรียงตามลำดับจะได้ผลลัพธ์ดังนี้คือ

ลำดับที่	กลุ่มคำตามเสียงท้าย	จำนวนคำ	ร้อยละ
1	/-eru/	1,392	29.04
2	る ru	1,098	22.91
3	す su	917	19.13
4	く ku	370	7.72
5	む mu	337	7.03
6	う u	326	6.8
7	/-iru/	160	3.34
8	つ tsu	78	1.63
9	ぐ gu	73	1.52
10	ぶ bu	40	0.83
11	ぬ nu	2	0.04

จากการรวบรวมคำกริยาตามเสียงท้ายคำ พบว่าคำกริยาในภาษาญี่ปุ่นส่วนใหญ่จะลงท้ายด้วย る ru เพราะเมื่อรวมกลุ่มที่ลงท้ายด้วยเสียง /-eru/ /-iru/ และกลุ่มที่ลงท้ายด้วย る ru เข้าด้วยกันจะมีจำนวนถึง 55.29%

ในกลุ่ม る ru ซึ่งมีโอะคุริงะนะเหมือนกันจะมีการเปลี่ยนรูปคำได้สองแบบคือมีทั้งคำที่เปลี่ยนรูปเหมือนคำกริยากลุ่มที่ 1 และคำที่เปลี่ยนรูปเหมือนคำกริยากลุ่มที่ 2 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าโอะคุริงะนะที่ลงท้ายด้วย る ru ตัวเดียว ไม่สามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจได้ว่าคำกริยาดังนั้นๆเป็นคำกริยาที่เปลี่ยนรูปแบบใด ต้องอาศัยความจำเพิ่มเติม เช่น คำกริยาที่เขียนด้วยอักษรคันจิอ่านด้วยเสียง/-e/ และลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ る ru ตัวเดียว มีเสียงอ่านเหมือนกัน แต่มีการเปลี่ยนรูปต่างกัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

คำกริยา	คำอ่าน	ความหมาย		รูป -te
練る	neru	1.knead 2.gloss etc.	เปลี่ยนรูปเหมือนกลุ่มที่1	เช่น nette
寝る	neru	1.sleep 2.go to bed etc.	เปลี่ยนรูปเหมือนกลุ่มที่2	เช่น nete
減る	heru	1.decrease 2. wear	เปลี่ยนรูปเหมือนกลุ่มที่1	เช่น hette
経る	heru	1.pass 2.pass through	เปลี่ยนรูปเหมือนกลุ่มที่2	เช่น hete
陳る	hineru	1.twirl 2.twist	เปลี่ยนรูปเหมือนกลุ่มที่1	เช่น hinette
捻る	hineru	1.get stale 2.become too ripe	เปลี่ยนรูปเหมือนกลุ่มที่2	เช่น hinete

คำกริยาที่เขียนด้วยอักษรคันจิอ่านด้วยเสียง/-i/ และลงท้ายด้วยโอคุริงะนะ る ru ตัวเดียว มีเสียงอ่านเหมือนกัน แต่มีการเปลี่ยนรูปต่างกันดังตัวอย่างต่อไปนี้

คำกริยา	คำอ่าน	ความหมาย		
要る	iru	want	เปลี่ยนรูปเหมือนกลุ่มที่1	เช่น itte
居る	iru	1.be 2.live etc.	เปลี่ยนรูปเหมือนกลุ่มที่2	เช่น ite
切る	kiru	1.cut 2.go across etc.	เปลี่ยนรูปเหมือนกลุ่มที่1	เช่น kitte
着る	kiru	put on	เปลี่ยนรูปเหมือนกลุ่มที่2	เช่น kite

จากตัวอย่างของคำกริยาที่ลงท้ายด้วยโอคุริงะนะ る ru เพียงตัวเดียวนี้พบว่าโอคุริงะนะไม่สามารถช่วยให้ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นเข้าใจได้ว่าคำกริยาตัวนั้นเป็นคำกริยากกลุ่มใด จะเปลี่ยนรูปคำแบบไหน อย่างไร

แต่การจัดกลุ่มตามเสียงท้ายและเสียงก่อนสุดท้ายของคำช่วยให้เห็นว่า กริยาที่มักใช้เป็นคำประสมมีอะไรบ้าง เช่น tsukeru 付ける komu 込む เป็นต้น

1.2 ลักษณะและจำนวนพยางค์ของโอคุริงะนะ

1.2.1 พิจารณาจากประเภทของคำกริยา

ในเรื่องนี้พบว่าจำนวนของโอคุริงะนะมีได้ตั้งแต่ 1 พยางค์ไปจนถึง 6 พยางค์ จำนวนพยางค์ที่มีมากที่สุด 6 พยางค์ คือคำประเภทที่ 2 ซึ่งได้กล่าวไว้แล้วว่าเป็นคำประสมด้วยอักษรคันจิตามด้วยโอคุริงะนะประสมกับคำที่เขียนด้วยอักษรฮิระงานะตามพจนานุกรมฉบับนี้ ดังนั้นคำที่ดูเหมือนจะมีจำนวนโอคุริงะนะหรือโอคุริงะนะตามด้วยอักษรฮิระงานะมากที่สุดคือคำกริยาที่ลงท้ายด้วยเสียง /-eru/ มีถึง 6 พยางค์ในคำว่า 濡れしよぼたれる nureshobotareru “get dripping wet from the rain” และคำว่า 老いさらばえる oisarabaeru “grow decrepit” ทั้งสองคำเป็นคำที่อยู่ในประเภทที่ 2 คำประเภทนี้เป็นคำที่ประสมด้วยอักษรคันจิตามด้วยโอคุริงะนะและประสมกับคำที่เขียนด้วยอักษรฮิระงานะ เช่นคำว่า 濡れしよぼたれる nureshobotareru มาจากคำกริยา 濡れる nureru ประสมกับ しよぼたれる shobotareru เช่นเดียวกับคำว่า 老いさらばえる oisarabaeru มาจากคำกริยา 老いる oiru ประสมกับ คำว่า さらばえる sarabaeru ทำให้ได้คำที่มีโอคุริงะนะประสมกับอักษรฮิระงานะถึง 6 ตัวเช่นกัน

อาจจะกล่าวได้ว่าคำประเภทที่ 2 เป็นประเภทที่มีจำนวนพยางค์มากที่สุด คือมีตั้งแต่ 3 ถึง 6 พยางค์

หากพิจารณาแต่ละประเภทของคำจะพบว่าคำประเภทที่ 1 เป็นประเภทที่มีจำนวนพยางค์ได้หลากหลาย มีจำนวนตั้งแต่ 1 ถึง 5 พยางค์ คำกริยาที่มีจำนวนพยางค์ของโอะคุริงะนะได้หลากหลายมากที่สุดคือคำกริยาที่ลงท้ายด้วย る ru เพราะมีคำกริยาที่ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ る ru ตัวเดียวจนถึง 5 ตัว

เช่น คำกริยาที่ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ る ru ตัวเดียว อย่างในคำว่า 売る uru “sell”

คำกริยาที่ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ 2 ตัว มีลักษณะการเติมโอะคุริงะนะได้ถึง 20 แบบเสียงเช่น 異なる kotonaru “differ”

คำกริยาที่ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ 3 ตัว มีลักษณะการเติมโอะคุริงะนะได้ถึง 18 แบบเสียง เช่น 散らかる chirakaru “be scattered”

คำกริยาที่ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ 4 ตัว มีลักษณะการเติมโอะคุริงะนะได้ 4 แบบเสียง เช่น 平づく heitsukubaru “prostrate oneself”

คำกริยาที่ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ 5 ตัว มีเพียงคำเดียวคือ 尖んがる tongarakaru “get cross”

คำกริยาประเภทที่ 3 เป็นคำประสมประเภทที่เริ่มต้นคำด้วยอักษรโอะคุริงะนะประสมกับ

อักษรคันจิตาม ด้วยโอะคุริงะนะ เป็นประเภทที่มีจำนวนโอะคุริงะนะน้อยที่สุดคือมีเพียง 1 ถึง 2 พยางค์ เท่านั้น คำกริยาที่มีจำนวนพยางค์ของโอะคุริงะนะได้ 2 พยางค์ คือคำกริยาที่ลงท้ายด้วย る ru และ す su เช่น ぶら下がる burasagaru “hang down” และ 尽くす shitsukusu “do everything possible”

คำกริยาประเภทที่ 4 เป็นคำประสมด้วยอักษรคันจิสองตัวขึ้นไปตามด้วยโอะคุริงะนะ คำกริยาที่มีจำนวนโอะคุริงะนะหลายพยางค์และมีจำนวนพยางค์ของโอะคุริงะนะได้หลากหลายมากที่สุดคือ คำกริยาที่ลงท้ายด้วย る ru มีจำนวนตั้งแต่ 1 ถึง 4 พยางค์ ตัวอย่าง

คำกริยาที่ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ る ru ตัวเดียว เช่น 見知る mishiru “recognize”

คำกริยาที่ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ 2 ตัว มีลักษณะการเติมโอะคุริงะนะได้ 6 แบบเสียงเช่น 煮上がる niagaru “boil up”

คำกริยาที่ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ 3 ตัว มี 1 คำคือ 真面目くさる majimekusaru “look sober”

คำกริยาที่ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ 4 ตัว มี 1 คำคือ 面白がるせる omoshirogaraseru “amuse”

คำกริยาประเภทที่ 5 ที่เป็นคำประสมด้วยอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะประสมกับอักษรคันจิตามด้วยโอะคุริงะนะ คำกริยาส่วนใหญ่มักจะมีโอะคุริงะนะเพียง 1 ถึง 2 พยางค์ คำกริยาที่มีจำนวนโอะคุริงะนะมากที่สุดคือคำกริยาที่ลงท้ายด้วยเสียง /-eru/ คือมีจำนวนตั้งแต่ 2 ถึง 4 พยางค์ ตัวอย่าง คำกริยาที่ลงท้ายด้วยเสียง /-eru/ มีโอะคุริงะนะ 2 ตัว มีลักษณะการเติมโอะคุริงะนะได้ถึง 11 แบบเสียงเช่น 張り上げる hariageru “raise”

คำกริยาที่ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ 3 ตัว มีลักษณะการเติมโอะคุริงะนะได้ 6 แบบเสียง เช่น 言い
聞かせる iikikaseru “tell to”

คำกริยาที่ลงท้ายด้วยโอะคุริงะนะ 4 ตัว มีเพียงคำเดียวคือ 降り籠められる furikomerareru
“be kept within doors by rain”

ในเรื่องของลักษณะและจำนวนของพยางค์พบว่าจำนวนพยางค์ที่น้อยที่สุดคือ 1 พยางค์
มากที่สุดคือ 6 พยางค์ กลุ่มคำกริยาที่มีการเติมโอะคุริงะนะได้หลากหลายรูปแบบ และมีจำนวน
พยางค์ได้มากที่สุดคือกลุ่มที่ลงท้ายด้วย る ru และเสียง เสียง /-eru/ อาจจะพูดรวมกันได้ว่าเป็น
คำกริยาที่ลงท้ายด้วย る ru ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็น /-eru/ /-iru/ หรือ る ru อันดับ 2 คือกลุ่มที่
ลงท้ายด้วย す su อันดับ 3 คือกลุ่มที่ลงท้ายด้วย く ku

1.2.2 พิจารณาจากจำนวนรูปแบบเสียง

รูปแบบการเติมโอะคุริงะนะเพียงตัวเดียวมีได้ในทุกกลุ่มคำกริยา รวมถึงคำกริยาที่ลง
ท้ายด้วย ぬ รูปแบบการเติมโอะคุริงะนะ 2 พยางค์นั้นพบได้ในทุกกลุ่มคำกริยา ยกเว้นกลุ่มคำ
กริยาที่ลงท้ายด้วย ぬ รูปแบบของโอะคุริงะนะ 2 พยางค์ในคำกริยาที่ลงท้ายด้วยเสียงเดียวกันก็
จะมีความคล้ายคลึงกันมากดังตัวอย่างเช่น

ตารางที่ 5.1 รูปแบบของโอะคุริงะนะ 2 พยางค์ในคำกริยา

ประเภทที่	กลุ่ม ku	กลุ่ม mu	กลุ่ม/eru/	กลุ่ม/iru/	กลุ่ม ru	กลุ่ม su	กลุ่ม u
1	- meku	- bamu	- beru	- biru	- baru	- basu	- mau
	- tsuku	- bumu	- deru	- chiru	- daru	- gasu	- nau
	- waku	- gumu	- eru	- giru	- garu	- kasu	- rau
	- zuku	- jimu	- geru	- iru	- karu	- masu	- wau
		- ramu	- keru	- jiru	- maru	- rasu	- rou
		- remu	- meru	- kiru	- naru	- sasu	
		- shimu	- neru	- miru	- saru	- tasu	
		- yamu	- reru	- riru	- sharu	- wasu	
		- zumu	- seru		- taru	- yasu	
			- teru		- waru	- zasu	
			- zeru		- zaru	- bosu	
					- doru	- gosu	
					- koru	- kosu	
					- moru	- rosu	
					- buru	- tosu	
				- guru	- kusu		

ประเภทที่	กลุ่ม ku	กลุ่ม mu	กลุ่ม/eru/	กลุ่ม/iru/	กลุ่ม ru	กลุ่ม su	กลุ่ม u
					- kuru - yuru - zuru	- rusu	
3	-	-	- geru - keru - reru	-	- garu	- kusu	
4	-tsuku -zuku	4	- beru - eru - geru - keru - meru - neru - reru - seru - teru เหมือน ประเภท ที่1แต่ไม่มี - deru และ - zeru	- biru - giru - jiru - kiru - miru เหมือน ประเภท ที่1แต่ไม่มี - chiru - iru - riru	- baru - garu - karu - maru - moru - buru	- basu - gasu - kasu - masu - rasu - wasu - gosu - rosu - tosu - kusu	- kau - nau - rau
5	-	- shimu	เหมือน ประเภท ที่1	เหมือน ประเภท ที่1แต่ไม่มี - iru - miru	-garu - karu - maru - naru - saru - taru - aru - moru - kuru	เหมือน ประเภท ที่1แต่ไม่มี - sasu - zasu - rusu	เหมือน ประเภท ที่ 4

จากตัวอย่างที่ยกมานี้จะเห็นว่าคำกริยากลุ่ม ru เป็นกลุ่มที่มีรูปแบบของโอะคุริงนะมากที่สุดถึง 19 แบบ รองลงมาคือคำกริยากลุ่ม su มี 17 แบบ จากรูปแบบในประเภทที่ 1 จะ

พบลักษณะเช่นเดียวกันในรูปแบบของคำประเภทอื่นๆได้อีก ทำให้เห็นลักษณะของโอะคุริงะนะในแต่ละกลุ่มคำว่าจะประกอบด้วยโอะคุริงะนะใดบ้าง

ส่วนรูปแบบการเติมโอะคุริงะนะ 3, 4 5 หรือ 6 พยางค์นั้น ความแตกต่างที่เกิดขึ้นจะเกิดจากเสียงในพยางค์แรกๆที่ติดกับอักษรคันจิซึ่งจะทำให้เสียงโอะคุริงะนะแตกต่างกันไปหลากหลาย เพราะเสียงโอะคุริงะนะในพยางค์แรกๆที่ติดกับอักษรคันจิมักจะเป็นส่วนประกอบของคำนั้นๆ พบว่าในกลุ่ม/eru/ มีรูปแบบ 3 พยางค์มากที่สุดถึง 38 แบบ (ดูบทที่ 4 ประกอบ) หากรวมกลุ่ม ru ซึ่งมี 17 แบบเข้าด้วยกันก็จะมีจำนวนถึง 55 รูปแบบ กลุ่มที่รองลงมาคือกลุ่ม su ซึ่งมี 7 แบบ

สังเกตว่า ลักษณะการเติมโอะคุริงะนะหลายตัวหรือหลายพยางค์ อาจจะมาจากการเปลี่ยนรูปของคำ เช่นมาจากการเปลี่ยนรูปคุณศัพท์ ทำให้มีจำนวนโอะคุริงะนะมากขึ้น ยกตัวอย่างเช่น การเติม -garu ต่อท้ายคำคุณศัพท์ที่ลงท้ายด้วย shi เป็น — しがる -shigaru เช่นในคำว่า

atarashigaru	新しがる	hunt after novelty
koushigaru	恋しがる	long for (one's sweetheart)
kurushigaru	苦しがる	complain of a pain
natsukashigaru	懐かしがる	long for
hazugashigaru	恥ずかしがる	be shy

จากการวิเคราะห์การเกิดของจำนวนพยางค์และรูปแบบของโอะคุริงะนะทำให้สามารถสรุปได้ว่าจำนวนพยางค์และรูปแบบของโอะคุริงะนะมีความสัมพันธ์กับจำนวนคำของแต่ละกลุ่มคำด้วย ถ้ากลุ่มคำรียนั้นมีจำนวนคำมาก จำนวนพยางค์และรูปแบบของโอะคุริงะนะก็จะมีจำนวนมากด้วยเช่นกัน

1.3 รูปแบบของโอะคุริงะนะในคำกริยาประเภทกรรมกริยาและกรรมกริยา

จากรูปแบบต่างๆของโอะคุริงะนะในคำกริยาที่ได้ทำการวิเคราะห์ไว้ในบทที่ 4 นั้นไม่สามารถจะกล่าวได้ว่า ถ้าคำกริยาในรูปกรรมกริยามีลักษณะเช่นนี้ คำกริยารูปกรรมกริยาจะต้องเป็นเช่นนั้น แต่หากจะสรุปรูปแบบอย่างกว้างๆ อาจจะสรุปได้เช่นเดียวกับที่ 倉八 (คุระฮะชิ, 1999) ได้กล่าวว่าการแบ่งรูปแบบของกรรมกริยาและกรรมกริยาอาจแบ่งกว้างๆได้ 3 แบบ คือ

1.3.1 กรรมกริยาลงท้ายด้วยเสียง /-u/ กรรมกริยาจะลงท้ายด้วย す-su เช่น

คันจิ	โอะคุริงะนะในคำ	
	กรรมกริยา	กรรมกริยา
残 noko	る ru	す su
回 mawa	る ru	す su

直 nao	る ru	す su
乾 kawa	く ku	かす kasu
及 oyo	ぶ bu	ぼす bosu
励 hage	む mu	ます masu

1.3.2 อกรรมกริยาลงท้ายด้วยเสียง /-u/ สกรรมกริยาจะลงท้ายด้วยเสียง /-e/ru เช่น

คันจิ	โอะคุริงะนะในคำ	
	อกรรมกริยา	สกรรมกริยา
建 ta	つ tsu	てる teru
育 soda	つ tsu	てる teru
漬 tsu	かる karu	ける keru
受 u	かる karu	ける keru
始 haji	まる maru	める meru
閉 shi	まる maru	める meru
上 a	がる garu	げる geru
並 nara	ぶ bu	べる beru

1.3.3 อกรรมกริยาลงท้ายด้วยเสียง /-e/ru สกรรมกริยาจะลงท้ายด้วยเสียง /-u/ เช่น

คันจิ	โอะคุริงะนะในคำ	
	อกรรมกริยา	สกรรมกริยา
持 mo	てる teru	つ tsu
絶 ta	える eru	つ tsu
切 ki	れる reru	る ru
割 wa	れる reru	る ru

อย่างไรก็ตามดังที่ได้กล่าวพร้อมตัวอย่างมาแล้วในบทที่ 4 ว่าผู้สอนอาจให้แนวทางแก่ผู้เรียนได้ว่าคำกริยาที่มีคู่คำอกรรมกริยาและสกรรมกริยาจะมีรูปแบบเช่นที่กล่าวมา 3 แบบนี้ได้ แต่ไม่อาจกล่าวได้ว่า ถ้าคำกริยาตัวใดลงท้ายด้วยเสียงเช่นนี้ จะเป็นอกรรมกริยา หรือลงท้ายด้วยเสียงเช่นนั้นจะเป็นสกรรมกริยา เพราะในความเป็นจริงไม่เป็นเช่นนั้นเสมอไป และอาจเป็นการสร้างกรอบความคิดที่ไม่ถูกต้องให้แก่ผู้เริ่มเรียนได้

จะขอยกตัวอย่างเพิ่มเติมเพื่อแสดงให้เห็นว่าในคำกริยาบางคำสามารถทำหน้าที่เป็นได้ทั้งอกรรมกริยาและสกรรมกริยา เช่น

	อกรรมกริยา	สกรรมกริยา	คำอ่าน
耐	た (える)	た (える)	ta(eru)

待	ま (つ)	ま (つ)	ma(tsu)
堪	こら (える)	こら (える)	kora(eru)
急	いそ (ぐ)	いそ (ぐ)	iso(gu)
引	ひ(く)	ひ(く)	hi(ku)

นอกจากผลการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยแล้ว ผู้วิจัยยังพบประเด็นที่น่าสนใจควรมานำกล่าวไว้ในที่นี้

1.4 ประเด็นที่น่าสนใจ

1.4.1 การอนุโลมตามความนิยม

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดแล้วทำให้สรุปได้ว่า เสียงโอะคุริงะนะท่ายคำกริยาที่มีอยู่ในภาษาญี่ปุ่นนั้นเป็นการเติมโอะคุริงะนะต่อท้ายอักษรคันจิ เพื่อให้เป็นคำของภาษาญี่ปุ่นตามแบบที่พูดหรือใช้กันโดยปกติของชาวญี่ปุ่น สำหรับชาวต่างประเทศที่ไม่คุ้นเคยกับคันจิ จะประสบปัญหาหลายอย่างทั้งการเขียน การอ่านและการทำความเข้าใจความหมาย นอกจากนี้ยังมีการเติมโอะคุริงะนะท่ายคำเข้ามา ซึ่งถึงแม้จะมีกฎเกี่ยวกับการเติมโอะคุริงะนะเป็นหลักไว้ แต่พบว่าไม่มีการใช้ที่เป็นไปตามกฎกระทรวงตลอดเวลา มีการยกเว้นโดยอนุโลมให้เขียนได้ตามความนิยม และถือว่าเป็นที่เข้าใจกัน การถือว่าเป็นที่เข้าใจกันนั้นคือเข้าใจกันในกลุ่มเจ้าของภาษาผู้ใช้ภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาแม่ มีการใช้อักษรคันจิทุกวันรู้จักคำศัพท์แต่ละตัวว่าออกเสียงอย่างไร การคาดเดาการเติมโอะคุริงะนะจะทำได้ง่ายกว่าชาวต่างประเทศที่ไม่ทราบเลยว่า โอะคุริงะนะตัวใดจะต้องเขียนไม่เขียนไม่ได้ หรือตัวใดไม่เขียนก็ได้ไม่ผิด เช่น

รูปตามกฎ	รูปที่ยอมรับ		รูปตามกฎ	รูปที่ยอมรับ	
浮かぶ	浮ぶ	ukabu	生れる	生まれる	umareru
押さえる	押える	osaeru	捕らえる	捕える	toraeru
晴やかだ	晴やかだ	hareyaka	積もる	積る	tsumoru
聞こえる	聞える	kikoeru	起こる	起る	okoru
落とす	落す	otosu	暮らす	暮す	kurasu
当たる	当る	ataru	終わる	終る	owaru
変わる	変る	kawaru			

จากตัวอย่างนี้จะเห็นว่า การอนุโลมตามความนิยมเป็นเรื่องยากสำหรับชาวต่างประเทศที่

จะเข้าใจ และเข้าถึงการอ่านการเขียนที่ถูกต้อง โอะคุริงะนะที่ขีดเส้นใต้คือตัวที่ควรเขียนไว้ให้ถูกต้องตามกฎหมาย แต่เป็นรูปที่ยอมรับให้ไม่เขียนได้ เมื่อเขียนไม่ครบ ผู้เรียนอาจจะอ่านไม่ถูกต้องนำไปสู่การตีความหมายที่ผิดพลาด และการเขียนที่ไม่มีกฎเกณฑ์

1.4.2 การใส่โอะคุริงะนะของคำประสม

การใส่โอะคุริงะนะของคำประสม เป็นเรื่องที่เข้าใจยาก เพราะคำบางคำอาจเขียนได้หลายแบบคือมีการใส่โอะคุริงะนะของอักษรคันจิตัวแรก และการใส่โอะคุริงะนะของอักษรคันจิตัวหลัง หรือไม่ใส่ตัวแรกใส่เฉพาะตัวหลัง หรือไม่ใส่ทั้งสองตัวกลายเป็นคันจิประสมที่อ่านด้วยเสียงคุณ เช่น จากกฎของกระทรวงศึกษาธิการ คำว่า moushikomou อาจเขียนเป็น 申込込 み หรือ 申込み หรือ 申込 ได้ทั้งสามแบบ หรือในคำว่า uchiawaseru อาจเขียนเป็น 打ち合 せる หรือ 打ち合せる หรือ 打合せる

1.4.3 การอ่านและเขียนโอะคุริงะนะ

อักษรคันจิตัวเดียวกันการเติมโอะคุริงะนะเหมือนกัน แต่อ่านไม่เหมือนกัน เช่น

脅かす	obiyakasu	threaten; menace
脅かす	odokasu	threaten; menace
気取る	kedoru	suspect; sense
気取る	kidoru	be affected
入れる	haireru	can enter
入れる	ireru	put in; take in

ลักษณะคำเช่นนี้เป็นปัญหาเกี่ยวกับอักษรคันจิ เพราะส่วนโอะคุริงะนะเหมือนกัน เสียงอ่านที่ต่างกันเกิดจากอักษรคันจิที่อ่านได้หลายอย่าง มีคำที่ออกเสียงเหมือนกันแต่เขียนโอะคุริงะนะต่างกัน เช่น

yojiru	振る	see ねじる
yojiru	攀じる	see よじのぼる

ลักษณะคำเช่นนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับคำพ้องเสียง เนื่องจากอักษรคันจิเป็นคนละตัวกัน ออกเสียงต่างกัน การเติมโอะคุริงะนะจึงต่างกัน

ยังพบคำกริยาที่มีเสียงท้ายเหมือนกันแต่มีการเติมโอะคุริงะนะต่างกัน เช่นมีคำกริยาที่

ออกเสียงสามพยางค์ท้ายว่า -njiru เหมือนกัน แต่เติมโอะคุริงะนะต่างกัน เช่น

karonjiru	軽んじる	make light of
omonjiru	重んじる	honor
zonjiru	存じる	1.know 2.think

ในสองคำแรกเติมโอะคุริงะนะ -んじる ในขณะที่คำที่สามเติม -じる เท่านั้น

1.4.4 รูปที่พจนานุกรมยอมรับ

โดยทั่วไปผู้ใช้พจนานุกรมมักจะคาดหวังที่จะใช้พจนานุกรมเป็นที่พึ่งในการตัดสินใจว่าคำที่สงสัยนั้นเขียนผิดหรือถูก และเขียนอย่างไรจึงจะถูกต้อง แต่ในเรื่องของการใส่โอะคุริงะนะนี้พบว่า การเขียนโอะคุริงะนะของคำหนึ่งคำ อาจเขียนได้มากกว่าหนึ่งแบบ นอกจากจะเป็นการยอมรับกันเองในกลุ่มคนญี่ปุ่นผู้ใช้ภาษาโดยทั่วไปแล้วยังได้รับการยอมรับจากพจนานุกรมด้วย

มีตัวอย่างคำที่พจนานุกรมแสดงการเขียนโอะคุริงะนะไว้ได้ถึงสองแบบ เช่น

คำว่า motarasu “bring” อาจจะเขียนเป็น 持ち来す หรือ 持ち来す ก็ได้

คำว่า sokonau “fail to (do)” ส่วนใหญ่จะเขียนโดยใส่โอะคุริงะนะ ろ /u/ เพียงตัวเดียวเป็น 損ろ แต่ในคำว่า 数え損なろ kazoosokonau “miscount” จะเขียนโดยใส่โอะคุริงะนะ なろ /nau/

อีกตัวอย่างหนึ่งคือคำว่า kakeru “begin, start to” ปกติจะเขียนโดยใส่โอะคุริงะนะ 2 ตัวคือ ける/keru/ แต่มี 1 คำที่เขียนด้วยโอะคุริงะนะ る ru เพียงตัวเดียวคือในคำว่า 飛び掛る tobikakeru “fly, soar”

ที่กล่าวมานี้เป็นตัวอย่างที่นำมาจากพจนานุกรมที่นำมาทำวิจัย

1.4.5 ปัญหาของโอะคุริงะนะหรือปัญหาของคันจิ

โดยปกติผู้เรียนจะมีปัญหากับการอ่านอักษรคันจิอยู่เป็นประจำ เนื่องจากอักษรคันจิหนึ่งตัวมีเสียงอ่านได้หลายอย่าง และเมื่อมีการเติมโอะคุริงะนะต่อท้ายอักษรคันจิทำให้เกิดปัญหาลักษณะใหม่ที่เกิดขึ้น เช่น ในคำว่า arawareru อาจเขียน 現ろる เช่นนี้ได้ ทำให้ผู้เรียนอ่านคันจิ 現 ตัวนี้ว่า arawa เพราะเห็นโอะคุริงะนะต่อท้ายอักษรคันจิเพียงสองตัวคือ reru ซึ่งในความเป็นจริง คันจิ 現 ตัวนี้ต้องอ่านว่า ara เท่านั้น เหตุที่ทำให้ผู้เรียนอ่านคันจิ 現 ตัวนี้ว่า arawa เพราะไม่ทราบว่าการเขียน 現ろる เช่นนี้เป็นรูปที่ยกเว้นสามารถเขียนโดยเติมโอะคุริงะนะเพียงสองตัวแทนสามตัว 現ろるろ ได้

เช่นเดียวกับคำว่า okonau อาจเขียน 行ろろ ได้ ทำให้ผู้เรียนอ่านคันจิ 行 ตัวนี้ว่า okona แทนที่จะเป็น oko ทำให้อ่านคันจิผิดโดยไม่รู้ว่าเป็นความผิดจากการที่โอะคุริงะนะ ろ หายไป

จะเห็นว่าข้อกำหนดหรือกฎเกี่ยวกับการเติมโอะคุริงะนะของกระทรวงศึกษาธิการญี่ปุ่นที่มีข้อยกเว้นหลายอย่าง ไม่ช่วยผู้เรียนที่เป็นชาวต่างประเทศในการอ่านและเขียนได้ถูกต้องเท่าไรนัก การจำอักษรคันจิตัวนั้นว่าอ่านอย่างไรจะจำเป็นมากกว่า

1.4.6 ปัญหาในการอ่าน หรือ การเขียน

ในการสอนภาษาญี่ปุ่น ถ้าผู้สอนออกเสียงคำเดี่ยวๆให้ผู้เรียนเขียนตามคำบอก ผู้เรียนอาจจะไม่ทราบว่าเขียนคำนั้นอย่างไร จะใส่โอะคุริงะนะอย่างไร เช่น คำว่า narasu อาจจะเขียนแบบนี้ 平「均」す ก็ได้ หรือแบบนี้ 生らす หรือ 鳴らす ก็ได้

สิ่งที่สำคัญประการแรกคือผู้เขียนต้องเข้าใจความหมายของคำ เพื่อตัดสินใจว่าจะใช้ narasu ที่มีความหมายว่าอะไร ต่อไปเลือกอักษรคันจิที่ถูกต้องตรงตามความหมาย และสุดท้ายคือเขียนโอะคุริงะนะที่เหมาะสมกับอักษรคันจินั้น

ในเวลาเดียวกันหากผู้เรียนพบคำที่เขียนเช่นนี้ 終る อาจจะอ่านไม่ถูกว่า จะอ่านว่า /oeru/ หรือ /owaru/ ซึ่งโดยปกติคำว่า oeru จะเขียนดังนี้ 終える คำว่า owaru จะเขียนดังนี้ 終わる แต่ยอมรับให้เขียนได้ดังนี้ 終る เมื่อผู้เรียนที่เพิ่งเริ่มเรียนพบคำที่เขียนเช่นนี้ 終る ไม่ทราบว่าอ่านว่า /oeru/ หรือ /owaru/ เมื่ออ่านไม่ถูกย่อมแปลไม่ถูก และไม่รู้ว่าจะเปลี่ยนรูปคำกริยานั้นอย่างไร เพราะกริยาทั้งสองตัวนี้อยู่คนละกลุ่ม มีการเปลี่ยนรูปที่แตกต่างกัน

2. ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่องโอะคุริงะนะนี้ ทำให้เห็นว่ามีสิ่งที่ควรศึกษาเพิ่มเติม คือ

1. ลักษณะของโครงสร้างคำประสม เช่น ในการวิเคราะห์คำว่า 浮つく < uwatsuku และคำว่า 湯気づく < yuki-zuku นั้นดูเผินๆจะเหมือนกัน แต่ 湯気づく < yuki-zuku เป็นคำประสมระหว่าง yuki และ zuku ส่วน 浮つく < uwatsuku ไม่ใช่คำประสม
2. การตัดสินใจว่าส่วนใดเป็นโอะคุริงะนะจากลักษณะของการประสมคำเป็นทฤษฎีที่ใช้ได้หรือไม่
3. การเปลี่ยนเสียงเป็นเสียงโฆษะ (voiced) ในคำประสม เช่นคำประสมที่ประสมกับ toru, tomaru, tsuku, tsukaru, และ hanasu ฯลฯ

ภาคผนวก

วิธีการเติมโอะคุริงะนะ Okurigana no Tsukekata ของ กระทรวงศึกษาธิการญี่ปุ่น

ประกาศคณะรัฐมนตรีครั้งที่ 2 เรื่อง การเติมโอะคุริงะนะ

ข้อกำหนดต่อไปนี้มีขึ้นเพื่อแสดงวิธีการเติมโอะคุริงะนะในการเขียนภาษาญี่ปุ่นปัจจุบันที่ใช้ในชีวิตประจำวันทั่วไป และขอยกเลิกประกาศครั้งที่ 1 ของปีโชวะที่ 34

ประกาศ ณ วันที่ 18 เดือน มิถุนายน ปีโชวะที่ 48

ประกาศคณะรัฐมนตรีครั้งที่ 3 ณ วันที่ 1 เดือน ตุลาคม ปีโชวะที่ 56

1. คำนำ

- 1.1 “การเติมโอะคุริงะนะ” นี้จะกล่าวถึงกฎที่ใช้ในการเติมโอะคุริงะนะให้เข้ากับเสียงอ่าน “อน หรือคุน” ของอักษรคันจิที่ปรากฏใน Jouyou Kanji List ซึ่งใช้ในการเขียนภาษาญี่ปุ่นทั่วไปในปัจจุบันและเป็นการใช้กันอย่างกว้างขวาง เช่น ใช้ในทางกฎหมาย ใช้กับหนังสือราชการ ใช้ในหนังสือพิมพ์ ใช้ในนิตยสาร และการกระจายเสียง เป็นต้น
- 1.2 “การเติมโอะคุริงะนะ” นี้ไม่บังคับใช้ในการเขียนของศาสตร์สาขาต่างๆ เช่น วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ศิลปะ สาขาอื่นๆ หรือการเขียนของแต่ละบุคคล
- 1.3 “การเติมโอะคุริงะนะ” นี้ไม่ได้บังคับใช้ในการเขียนคันจิที่เป็นสัญลักษณ์ การใช้อักษรคันจิในตาราง หรือ การเขียนชื่อเฉพาะ

2. คำอธิบายประกอบเนื้อหา

2.1 ส่วนประกอบของเนื้อหา “การเติมโอะคุริงะนะ” มีดังต่อไปนี้

2.1.1 คำเดี่ยว

1) คำที่มีการเปลี่ยนรูป

กฎข้อที่1 เกี่ยวกับคำที่มีการเติมปัจจัย (Suffix) ท้ายคำ

กฎข้อที่2 เกี่ยวกับคำที่มีการเปลี่ยนรูปมาแล้ว ก่อนที่จะมีการเติมปัจจัยอีก

2) คำที่ไม่มีการเปลี่ยนรูป

กฎข้อที่3 เกี่ยวกับคำนามที่ไม่มีการเติมโอะคุริงะนะ

กฎข้อที่4 เกี่ยวกับคำนามที่ทำให้เป็นนามจากวิธีการเปลี่ยนรูป โดยมีการเติมโอะคุริงะนะอยู่แล้วในคำเดิม

กฎข้อที่5 เกี่ยวกับคำกริยาวิเศษณ์ คำคุณศัพท์ที่ไม่เปลี่ยนรูป และคำสันธาน

2.1.2 คำประสม

กฎข้อที่ 6 เกี่ยวกับคำที่มาจากการเติมโอะคุริงะนะของคำเดียว

กฎข้อที่ 7 เกี่ยวกับคำที่ไม่เติมโอะคุริงะนะเหมือนทั่วไป

2.1.3 คำศัพท์ในภาคผนวก

1) เกี่ยวกับคำที่เติมโอะคุริงะนะ

2) เกี่ยวกับคำที่ไม่เติมโอะคุริงะนะ

2.2 คำว่า “กฎทั่วไป” หมายถึง กฎพื้นฐานที่เกี่ยวกับวิธีการเติมโอะคุริงะนะ ตามปกติแล้วจะแบ่งเป็นการเติมโอะคุริงะนะในคำเดียว คำประสม คำที่มีการเปลี่ยนรูปและคำที่ไม่มีการเปลี่ยนรูป และหากจำเป็นอาจมีการเพิ่มเติมรูปที่ยกเว้นหรือรูปอื่นที่เป็นที่ยอมรับ

ด้วยเหตุนี้ใน “กฎทั่วไป” แต่ละกฎ นอกจากหลักการเขียนที่เป็นมาตรฐานแล้วยังมีการเพิ่มเติมรูปที่ยกเว้นหรือรูปอื่นที่เป็นที่ยอมรับตามที่เห็นว่าจำเป็น อย่างไรก็ตามเนื่องจากข้อยกเว้นของข้อกฎทั่วไปข้อที่ 6 มีจำนวนมากจึงได้จัดแยกไว้เฉพาะส่วน และกฎทั่วไปข้อที่ 7 ทำขึ้นเพื่อรองรับข้อยกเว้นนี้

2.3 ความหมายของคำศัพท์เฉพาะที่ใช้ในเอกสาร “การเติมโอะคุริงะนะ” มีดังต่อไปนี้

คำเดียว หมายถึงคำที่เขียนด้วยอักษรคันจิตัวเดียว อ่านด้วยเสียง อน หรือเสียงคุน

คำประสม หมายถึงคำที่เขียนด้วยอักษรคันจิสองตัวขึ้นไป อ่านด้วยเสียง อน หรือเสียงคุน หรือเสียง

ประสมกันระหว่างเสียง อน และเสียงคุน

คำศัพท์ในภาคผนวก หมายถึงคำศัพท์ที่มีอยู่ใน Jouyou Kanji List และมีปัญหาบางประการเกี่ยวกับการเติมโอะคุริงะนะ

คำที่มีการเปลี่ยนรูป หมายถึงคำกริยา คำคุณศัพท์ และคำคุณศัพท์-นาม

คำที่ไม่มีการเปลี่ยนรูป หมายถึงคำนาม คำวิเศษณ์ คำคุณศัพท์ที่ไม่เปลี่ยนรูป และคำสันธาน

กฎหลัก หมายถึงกฎที่ใช้เป็นพื้นฐานใน “การเติมโอะคุริงะนะ”

ข้อยกเว้น หมายถึงคำที่ไม่เข้ากับกฎหลัก แต่เป็นคำที่ได้รับการยอมรับให้ใช้ ดังนั้นถึงจะขัดกับกฎหลักถือว่าเป็นข้อยกเว้นที่ยอมรับได้

คำที่เป็นที่ยอมรับ หมายถึงคำที่มี “การเติมโอะคุริงะนะ” ตามกฎหลัก แต่ยังมีอีกรูปหนึ่งที่ใช้ไปพร้อมๆ กับรูปกฎหลัก ถือว่าเป็นรูปที่ใช้ได้

2.4 คำที่มีเสียงอยู่ในตัวอักษร ทั้งในคำเดียวและคำประสม ที่ไม่ได้ใช้โอะคุริงะนะ จะไม่นำมากล่าวไว้

2.5 ในกฎทั่วไปแต่ละข้อ อาจจะมีตัวเขียนที่เป็นไปตามกฎหลัก หรือตามความนิยมใช้ปรากฏอยู่ในกรณีที่ต้องตัดสินใจว่าจะใช้รูปตามความนิยมหรือตามกฎหลัก ให้ยึดกฎหลักเป็นสำคัญ

3. เนื้อหา

3.1 คำเดียว

3.1.1 คำที่มีการเปลี่ยนรูป

กฎข้อที่ 1 การเติมโอะคุริงะนะในคำที่มีการเปลี่ยนรูป จะเริ่มจากตัวเติมท้าย เช่น

憤ろ

ikidooru

承ろ

uketamawaru

書く	kaku	実る	minoru
催す	moycosu	生きる	ikiru
陥れる	otoshiireru	考える	kangaeru
助ける	tasukeru	荒い	arai
潔い	isagiyoi	賢い	kashikoi
濃い	koi	主だ	omoda

ข้อยกเว้น

ข้อยกเว้นที่ 1 คำคุณศัพท์ที่รากคำลงท้ายด้วย し ให้ใส่โอะคุริงะนะตั้งแต่ し เช่น

著しい	ichijirushii	惜しい	oshii
悔しい	kuyashii	恋しい	koishii
珍しい	mezurashii		

ข้อยกเว้นที่ 2 คำคุณศัพท์นามที่รากคำลงท้ายด้วย か/ka/, やか/yaka/, らか/raka อยู่หน้า
คำเติม เริ่มเขียนโอะคุริงะนะตั้งแต่ か/ka/, やか/yaka/, らか/raka เช่นคำ

暖かだ	atataka da	細かだ	komaka da
静かだ	shizuka da	穏やかだ	odayaka da
健やかだ	sukoyaka da	和やかだ	nagoyaka da
明らかだ	akiraka da	平らかだ	tairaka da
滑らかだ	homeraka da	柔らかだ	yawaraka da

ข้อยกเว้นที่ 3 ในคำต่อไปนี้จะเติมโอะคุริงะนะดังนี้

明らむ	akaramu	味わう	ajiwau
哀れむ	awaremu	慈しむ	itsukushimu
教わる	osowaru	脅かす	odokasu
脅かす	obiyakasu	食らう	kurau

異なる	kotonaru	逆らう	sakarau
捕まる	tsukamaru	群がる	muragaru
和らぐ	yawaragu	揺する	yusuru
明るい	akarui	危ない	abunai
危うい	ayau	大きい	ookii
少ない	sukunai	小さい	chiisai
冷たい	tsumetai	平たい	hiratai
新ただ	arata da	同じだ	onaji da
盛んだ	sakan da	平らだ	taira da
懇ろだ	nengoro da	惨めだ	mijime da
哀れだ	aware da	幸いだ	saiwai da
幸せだ	shiawase da	巧みだ	takumi da

รูปคำที่เป็นที่ยอมรับ คำต่อไปนี้อาจเติมโอะคุริงะนะในพยางค์ก่อนส่วนที่เปลี่ยนรูปได้

รูปตามกฎ	รูปที่ยอมรับ	รูปตามกฎ	รูปที่ยอมรับ
表す	(表 <u>わ</u> す)	著す	(著 <u>わ</u> す)
現れる	(現 <u>わ</u> れる)	行う	(行 <u>な</u> う)
断る	(断 <u>わ</u> る)	賜る	(賜 <u>わ</u> る)

ข้อควรระวัง ในคำกริยาที่รากคำและส่วนเติมท้ายไม่สามารถแยกออกจากกันได้

ใส่โอะคุริงะนะดังนี้ เช่น

着る /kiru/, 寝る /neru/, 来る /kuru/

กฎข้อที่ 2 การเติมโอะคุริงะนะในคำที่มีการเติมปัจจัยมาแล้ว ให้เติมโอะคุริงะนะโดยทำให้สอดคล้องกับโครงสร้างเดิม เช่น

1) การเปลี่ยนรูปคำกริยา และคำอื่นๆที่ใช้โครงสร้างเดิมเป็นพื้นฐาน

รูปพื้นฐาน	รูปที่เปลี่ยนใหม่	รูปพื้นฐาน	รูปที่เปลี่ยนใหม่
動く	動 <u>か</u> す	照る	照 <u>ら</u> す

語る	<u>語</u> らう	計る	<u>計</u> らう
向く	<u>向</u> かう	浮く	<u>浮</u> かぶ
生む	<u>生</u> まれる	押す	<u>押</u> さえる
捕る	<u>捕</u> らえる	勇む	<u>勇</u> ましい
輝く	<u>輝</u> かしい	喜ぶ	<u>喜</u> ばしい
晴れる	<u>晴</u> れやかだ	及ぶ	<u>及</u> ばす
積む	<u>積</u> もる	聞く	<u>聞</u> こえる
頼む	<u>頼</u> もしい	起きる	<u>起</u> こる
落ちる	<u>落</u> とす	暮れる	<u>暮</u> らす
冷える	<u>冷</u> やす	当てる	<u>当</u> たる
終える	<u>終</u> わる	変える	<u>変</u> わる
集める	<u>集</u> まる	定める	<u>定</u> まる
連ねる	<u>連</u> なる	交える	<u>交</u> わる
混ぜる	<u>混</u> ざる・ <u>混</u> じる	恐れる	<u>恐</u> ろしい

2) การเปลี่ยนรูปจากคำคุณศัพท์ และคุณศัพท์นามที่ใช้โครงสร้างเดิมเป็นพื้นฐาน

รูปพื้นฐาน	รูปที่เปลี่ยนใหม่	รูปพื้นฐาน	รูปที่เปลี่ยนใหม่
重い	<u>重</u> んずる	若い	<u>若</u> やぐ
怪しい	<u>怪</u> しむ	悲しい	<u>悲</u> しむ
苦しい	<u>苦</u> しがる	確かだ	<u>確</u> かめる
重い	<u>重</u> たい	憎い	<u>憎</u> らしい
古い	<u>古</u> めかしい	細かだ	<u>細</u> かい
柔らかだ	<u>柔</u> らかい	清い	<u>清</u> らかだ
高い	<u>高</u> らかだ	寂しい	<u>寂</u> しげだ

3) คำที่เปลี่ยนรูปมาจากคำนาม

รูปพื้นฐาน	รูปที่เปลี่ยนใหม่	รูปพื้นฐาน	รูปที่เปลี่ยนใหม่
汗	<u>汗</u> ばむ	先	<u>先</u> んずる
ase	asebamu	saki	sakinzuru
春	<u>春</u> めく	男	<u>男</u> らしい
haru	harumeki	otoko	otokorashii
後ろ	<u>後</u> ろめたい		
ushiro	ushirometai		

รูปคำที่เป็นที่ยอมรับ ในกรณีที่ไม่เกรงว่าจะเกิดปัญหาจากการอ่านผิด โอะคุริงะนะที่เป็นส่วนของ ส่วนของคำที่ไม่ใช่ส่วนเปลี่ยนรูปของปัจจัยเติมท้ายสามารถละออกไปได้ เช่น

รูปตามกฎ	รูปที่ยอมรับ		รูปตามกฎ	รูปที่ยอมรับ	
浮かぶ	浮かぶ	ukabu	生れる	生まれる	umareru
押さえる	押える	osaeru	捕らえる	捕える	toraeru
晴れやかだ	晴やかだ	hareyaka	積もる	積る	tsumoru
聞こえる	聞える	kikoeru	起こる	起る	okoru
落とす	落す	otosu	暮らす	暮す	kurasu
当たる	当る	ataru	終わる	終る	owaru
変わる	変る	kawaru			

ข้อควรระวัง คำต่อไปนี้ไม่ใช่การเติมโอะคุริงะนะที่มาจากการเปลี่ยนรูป แต่เป็นการเติมโอะคุริงะนะ ตามกฎข้อที่ 1 เช่น

รูปคำทางซ้ายมือเป็นการเติมโอะคุริงะนะตามกฎข้อที่ 1

ไม่ได้เปลี่ยนรูปมาจากคำทางขวา

明るい	akarui	明ける	akeru
荒い	arai	荒れる	areru
悔しい	kuyashii	悔いる	kuiru
恋しい	koishii	恋う	kou

3.1.2 คำที่ไม่มีการเปลี่ยนรูป

กฎข้อที่ 3 คำนามไม่มีการเติมโอะคุริงะนะ (ยกเว้นคำที่อยู่ในกฎข้อที่ 4)

เช่น 月 鳥 花 山 男 女 彼 何

ข้อยกเว้น

ข้อยกเว้นที่ 1 โอะคุริงะนะในคำต่อไปนี้เติมที่พยางค์สุดท้าย

<u>辺り</u>	<u>あたり</u>	<u>哀れ</u>	<u>あわれ</u>	<u>勢い</u>	<u>いきおい</u>
<u>幾ら</u>	<u>いくら</u>	<u>後ろ</u>	<u>うしろ</u>	<u>傍ら</u>	<u>かたわら</u>
<u>幸い</u>	<u>さいわい</u>	<u>幸せ</u>	<u>しあわせ</u>	<u>互い</u>	<u>たがい</u>
<u>便り</u>	<u>たより</u>	<u>半ば</u>	<u>なかば</u>	<u>情け</u>	<u>なさけ</u>
<u>斜め</u>	<u>ななめ</u>	<u>独り</u>	<u>ひとり</u>	<u>誉れ</u>	<u>ほまれ</u>
<u>自ら</u>	<u>みずから</u>	<u>災い</u>	<u>わざわい</u>		

ข้อยกเว้นที่ 2 โอะคุริงะนะ っ ที่แสดงลักษณะนามวางต่อจากจำนวนนับ ให้เติมตั้งแต่ตัว っ

<u>一</u>	hitotsu	<u>二</u>	futatsu	<u>三</u>	mitsu	<u>幾</u>	ikutsu
----------	---------	----------	---------	----------	-------	----------	--------

กฎข้อที่ 4 คำนามที่มาจากคำที่มีการเปลี่ยนรูปมาแล้ว รวมถึงคำนามที่มาจากกริยาเติมปัจจัย さ-sa, げ-ge, み-mi ให้ใช้กฎการเติมอะคุริงะนะของคำเดิม เช่น

คำนามที่มาจากคำกริยาที่เปลี่ยนรูปแล้ว

<u>動き</u>	<u>うごき</u>	<u>仰せ</u>	<u>おおせ</u>	<u>恐れ</u>	<u>おそれ</u>
<u>薫り</u>	<u>かおり</u>	<u>曇り</u>	<u>くもり</u>	<u>調べ</u>	<u>しらべ</u>
<u>届け</u>	<u>とどけ</u>	<u>願い</u>	<u>ねがい</u>	<u>晴れ</u>	<u>はれ</u>
<u>当たり</u>	<u>あたり</u>	<u>代わり</u>	<u>かわり</u>	<u>向かい</u>	<u>むかい</u>
<u>狩り</u>	<u>かり</u>	<u>答え</u>	<u>こたえ</u>	<u>問い</u>	<u>とい</u>
<u>祭り</u>	<u>まつり</u>	<u>群れ</u>	<u>むれ</u>	<u>憩い</u>	<u>いこい</u>
<u>愁い</u>	<u>うれい</u>	<u>憂い</u>	<u>うれい</u>	<u>香り</u>	<u>かおり</u>
<u>極み</u>	<u>きわみ</u>	<u>初め</u>	<u>始め</u>	<u>近く</u>	<u>ちかく</u>
<u>遠く</u>	<u>とおく</u>				

คำนามที่มาจากกริยาเติมปัจจัยพวก 「さ」 /-sa/, 「み」 /-mi/, 「げ」 /-ge/

暑さ	あつさ	大きさ	おおきさ	正しさ	ただしさ
確かさ	たしかさ	明るみ	あかゝみ	重み	おもみ
憎しみ	にくしみ	惜しげ	おしげ		

ช้อยกเว้น คำต่อไปนี้เป็นคำยกเว้นที่ไม่ต้องใส่โอะคุริงะนะ

謡	うたい	虞	おそれ	趣	おもむき
氷	こおり	印	いん	頂	いただき
帯	おび	畳	たたみ	卸	おろし
煙	けむり	恋	こい	志	こころざし
次	つぎ	隣	となり	富	とみ
恥	はじ	話	はなし	光	ひかり
舞	まい	折	おり	係	かかり
掛	かかり	組	くみ	肥	こえ
並	なみ	巻	かん	割	わり

ข้อควรระวัง

คำว่า 組/kumi/ ที่ได้ยกตัวอย่างมาข้างต้นนั้นหมายถึงการใช้ในสำนวนความหมาย 花の組/hana no kumi/ ช่อดอกไม้, 赤の組/aka no kumi/ ทีมแดง แต่ไม่ใช่ในกรณีต่อไปนี้ เช่น 活字の組みがゆるむ。/katsuji no kumi ga yurumu/ หมายความว่า การกำหนดรูปแบบตัวอักษรหละหลวม

การใช้ในลักษณะเช่นนี้ยังใช้กับคำอื่นๆที่มีลักษณะใกล้เคียงกันด้วย เช่น 光 /hikari/, 折 /ori/, 係 /kakari/ ซึ่งจะไม่เข้าข่ายกฎช้อยกเว้น เพราะเป็นกรณีที่ยังคงความหมายของคำกริยาชัดเจนอยู่ จึงให้เติมโอะคุริงะนะโดยทำตามกฎการใส่โอะคุริงะนะของคำกริยานั้นๆ

รูปคำที่เป็นที่ยอมรับ ในกรณีที่ไมเกรงว่าจะเกิดปัญหาจากการอ่านผิด สามารถยกเว้นไม่เติมโอะคุริงะนะได้ ดังที่แสดงไว้ในวงเล็บ

曇り(曇)	届け(届)	願い(願)	晴れ(晴)
当たり(当り)	代わり(代り)	向かい(向い)	狩り(狩)
答え(答)	問い(問)	祭り(祭)	群れ(群) 憩い(憩)

กฎข้อที่ 5 โอะคุริงะนะของคำกริยาวิเศษณ์ คำคุณศัพท์ที่ไม่มีการเปลี่ยนรูป และคำสันธานใส่ใน
พยางค์สุดท้ายเช่น

必ず 更に 少し 既に 再び 全く 最も 来る 去る 及び 且つ 但し

ข้อยกเว้น

ข้อยกเว้นที่ 1 คำต่อไปนี้จะใส่โอะคุริงะนะตามแบบที่แสดงไว้

明るく 大いに 直ちに 並びに 若しくは

ข้อยกเว้นที่ 2 คำต่อไปนี้ไม่ต้องใส่โอะคุริงะนะ

又

ข้อยกเว้นที่ 3 การเติมโอะคุริงะนะในคำที่มีการเปลี่ยนรูปหรือมีการเติมโอะคุริงะนะไว้แล้ว ให้
ใส่โอะคุริงะนะตามแบบของคำเดิมนั้น (คำเดิมอยู่ในวงเล็บ)

併せて [併せる]	至って [至る]
恐らく [恐れる]	従って [従う]
絶えず [絶える]	例えば [例える]
努めて [努める]	辛うじて [辛い]
少なくとも [少ない]	互いに [互い]
必ずしも [必ず]	

3.2 คำประสม

กฎข้อที่ 6 การเติมโอะคุริงะนะของคำประสม (ยกเว้นที่เป็นไปตามกฎข้อ 7) นั้น จะเติมโอะคุริงะนะ
ตามคำเดี่ยวที่ได้มาจากเสียงอน หรือเสียงคุนของคั่นจิ้นันๆ ที่นำมาเป็นคำประสม
ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่างที่ 1 คำที่มีการเปลี่ยนรูป

書き抜く	流れ込む	申し込む	打ち合わせる
向かい	合わせる	長引く	若返る
裏切る	旅立つ	聞き苦しい	薄暗い
草深い	心細い	待ち遠しい	軽々しい
若々しい	女々しい	気軽だ	望み薄だ

ตัวอย่างที่ 2 คำที่ไม่มีการเปลี่ยนรูป

石橋	竹馬	山津波	後ろ姿
斜め左	花便り	独り言	卸商
水煙	目印	田植え	封切り
物知り	落書き	雨上がり	墓参り
日当たり	夜明かし	先駆け	巢立ち
手渡し	入り江	飛び火	教え子
合わせ鏡	生き物	落ち葉	預かり金
寒空	深情け	愚か者	行き帰り
伸び縮み	乗り降り	抜け駆け	作り笑い
暮らし向き	売り上げ	取り扱い	乗り換え
引き換え	歩み寄り	申し込み	移り変わり
長生き	早起き	苦し紛れ	大写真
粘り強さ	有り難み	待ち遠しさ	乳飲み子
無理強い	立ち居振る舞い	呼び出し電話	次々
常々	近々	深々	休み休み 行く行く

รูปคำที่เป็นที่ยอมรับ ในกรณีที่ไม่เกรงว่าจะเกิดปัญหาจากการอ่านผิด สามารถยกเว้นไม่เติม
โอะคุริงะนะได้ ดังที่แสดงไว้ในวงเล็บ

書き抜く(書抜く)	申し込む(申込む)
打ち合わせる(打ち合せる・打合せる)	向かい合わせる(向い合せる)
聞き苦しい(聞苦しい)	待ち遠しい(待遠しい)
田植え(田植)	封切り(封切)
落書き(落書)	雨上がり(雨上り)
日当たり(日当り)	夜明かし(夜明し)
入り江(入江)	飛び火(飛火)
合わせ鏡(合せ鏡)	預かり金(預り金)
抜け駆け(抜駆け)	暮らし向き(暮し向き)
売り上げ(売上げ・売上)	取り扱い(取扱い・取扱)
乗り換え(乗換え・乗換)	引き換え(引換え・引換)
申し込み(申込み・申込)	移り変わり(移り変り)
有り難み(有難み)	待ち遠しさ(待遠しさ)
立ち居振る舞い(立ち居振舞い・立ち居振舞・立居振舞)	
呼び出し電話(呼出し電話・呼出電話)	

ข้อควรระวัง ในคำต่อไปนี้ こけら落とし(こけら落し, さび止め, 洗いざらし, 打ちひも

จะมีการเติมโอะคุริงะนะในส่วนแรกหรือส่วนที่สอง ในส่วนที่เหลือให้ใช้วิธีการเติมโอะคุริงะนะตามกฎของคำเดี่ยว

กฎข้อที่ 7 คำนามประสมต่อไปนี้ไม่เติมโอะคุริงะนะเหมือนการใช้ทั่วไป
ตัวอย่างที่ 1 คำที่ใช้เฉพาะในสาขาซึ่งกำหนดให้เขียนเช่นนั้นโดยทั่วไป

- คำที่แสดงยศ ตำแหน่ง ฐานะ และตำแหน่งหน้าที่การงานอื่นๆ เช่น

	関取 /sekitori/	頭取取締役 /torishimariyaku/	事務取扱				
書留	かきとめ	気付	きづけ	切手	きって	消印	けしいん
小包	こづつみ	振替	ふりかえ	切符	きっぷ	踏切	ふみきり
請負	うけおい	売値	うりね	買値	かいね	仲買	なかがい
歩合	ぶあい	両替	りょうがえ	割引	わりびき	組合	くみあい
手当	てあて	倉敷料	くらしきりょう	作付面積	さくつけめんせき	売上(高)	うりあげ(だか)
貸付(金)	かしつけ(きん)	借入(金)	かりいれ(きん)	繰越(金)	くりこし(きん)	小売(商)	こうり(しょう)
積立(金)	つみたて(きん)	取扱(所)	とりあつかい(しょ)	取扱(注意)	とりあつかい(ちゅうい)	取次(店)	とりつぎ(てん)
取引(所)	とりひき(しょ)	乗換(駅)	のりかえ(えき)	乗組(員)	のりくみ(いん)	引受(人)	ひきうけ(にん)
引受(時刻)	ひきうけ(じこく)	引換(券)	ひきかえ(けん)	代金引換	(だいきん)ひきかえ	振出(人)	ふりだし(にん)
待合(室)	まちあい(しつ)	見積(書)	みつもり(しょ)	申込(書)	もうしこみ(しょ)		

คำที่ใช้กับสินค้าหัตถกรรม เช่น 「織」 /ori/, 「染」 /zome/, 「塗」 /nuri/ เป็นต้น
 (博多)織 /hakataori/ (型絵)染 /kataezome/
 (春慶)塗 /shunkeinuri/ (鎌倉)彫 /kamakurabori/
 (備前)焼 /bizen'yaki/

- คำอื่นๆ

ตัวอย่างที่ 2 คำที่กำหนดให้ใช้ตามความนิยมส่วนใหญ่

奥書	おくがき	木立	こだち	子守	こもり	献立	こんだて
座敷	ざしき	試合	しあい	字引	じびき	場合	ばあい
羽織	はおり	葉巻	はまき	番組	ばんぐみ	番付	ばんづけ
日付	ひづけ	水引	みずひき	物置	ものおき	物語	ものがたり

役割	やくわり	屋敷	やしき	夕立	ゆうだち	割合	わりあい
合図	あいず	合間	あいま	植木	うえき	置物	おきもの
織物	おりもの	貸家	かしや	敷石	しきいし	敷地	しきち
敷物	しきもの	立場	たちば	建物	たてももの	並木	なみき
巻紙	まきがみ	受付	うけつけ	受取	うけとり	浮世絵	うきよえ
絵巻物	えまきもの	仕立屋	したてや				

ข้อควรระวัง

1. กฎทั่วไปนี้ใช้กับคำประสมที่กล่าวมาข้างต้นเช่น ในรูปของ «博多»織 /hakataori/
«売上»高 /uriagedaka/ จากตัวอย่างที่ยกมานี้ ถึงจะมีการเปลี่ยนตัวคันจิในวงเล็บสอง
ชั้นนั้นกฎนี้ยังคงใช้อยู่เช่นเดิม
2. ตัวอย่างคำที่ปรากฏในกฎข้อ 7 นี้ เป็นเพียงตัวอย่างเท่านั้นไม่ใช่คำทั้งหมด ดังนั้นกฎนี้จึง
นำมาใช้ในลักษณะเปรียบเทียบกับคำอื่นๆในประเภทเดียวกันที่การเขียนถูกกำหนดจาก
ความนิยมที่ใช้อย่างกว้างขวาง ในกรณีที่ตัดสินใจยากว่าจะใช้กฎข้อ 7 หรือไม่ ให้ใช้กฎข้อ
6 ก่อน

3.3 คำศัพท์ในภาคผนวก

การเติมโอะคุริงะนะในคำที่เป็นปัญหา จะปรากฏอยู่ในภาคผนวกของ Jouyou Kanji List ดังตัวอย่าง
ตัวอย่างที่ 1 การเติมโอะคุริงะนะของคำต่อไปนี้เป็นดังที่แสดงไว้

浮 <small>つ</small> く	/uwatsuku/	お巡 <small>り</small> さん	/omawarisan/
差 <small>し</small> 支 <small>え</small> る	/sashitsukaeru/	五月晴 <small>れ</small>	/satsukibare/
立 <small>ち</small> 退 <small>く</small>	/tachinoku/	手伝 <small>う</small>	/tetsudau/
最寄 <small>り</small>	/moyori/		

การเติมโอะคุริงะนะของคำต่อไปนี้อาจไม่ได้ดังที่แสดงไว้ในวงเล็บ

差 <small>し</small> 支 <small>え</small> る (差支 <small>え</small> る)	/sashitsukaeru/
五月晴 <small>れ</small> (五月晴)	/satsukibare/
立 <small>ち</small> 退 <small>く</small> (立退 <small>く</small>)	/tachinoku/

ตัวอย่างที่ 2	คำต่อไปนี้ไม่เติมโอะคุริงะนะ				
息吹	/ibuki/	栈敷	/sajiki/	時雨	/shigure/
築山	/tsukiyama/	名残	/nagori/	雪崩	/nadare/
吹雪	/fubuki/	迷子	/maigo/	行方	/yukue/

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- อรรถยา สุวรรณระดา, (2554). *ประวัติศาสตร์คดียี่ปุ่น*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- Compwisdom. (2006). *Okurigana*. Retrieved August 5, 2010, from <http://www.compwisdom.com/topics/Okurigana?PHPSESSID=pi6f83j6hc8sfvuca7avvpck5>
- Coulmas, F. (1989). *The writing systems of the world*. Oxford : B. Blackwell.
- _____. (1999). *The Blackwell Encyclopedia of Writing Systems*. Retrieved Sept, 5, 2011, from http://www.blackwellreference.com/public/tocnode?id=g9780631214816_chunk_g978063121481617_ss1-4
- Gilhooly, H. (1999). *Beginner's Japanese script / Helen Gilhooly*. London : Hodder Headline,.
- Habein, Y.S. (1984). *The history of the Japanese written language*. Tokyo : University of Tokyo Press.
- Hadamitzky, W., and Spahn, M. (1981). *Kanji and Kanà*. Japan: Charles E. Tuttle Company.
- Halpern, J. ed. (1991). *New Japanese – English Character Dictionary*. Tokyo: Kenkyusha.
- Hiroo Japanese Center. (2001). *The Complete Japanese verb Guide*. Tokyo : Charles E. Tuttle publishing.
- Honda, K. (2008). *Okurigana : An Analysis from the Viewpoint of Decoding*. *Tsukuba journal of applied linguistics* (15), 87-100, 2008-11-30
- Masuda, K. (ed.). (1988). *Kenkyusha's New Japanese – English Dictionary 4th edition*. Tokyo: Kenkyusha.
- Miller, R.A. (1980). *Origins of the Japanese language : lectures in Japan during the academic year, 1977-78*. Seattle : University of Washington Press.
- _____. (1980). *The Japanese language*. Chicago : University of Chicago Press.
- _____. (1997). *A Japanese Reader: Graded Lessons for Mastering the Written Language*. Tokyo : Charles E. Tuttle Publishing.
- Rogers, H. & Malden, M. (2005). *Writing systems : a linguistic approachs*. U.S.A. : Blackwell Pub.
- Roland, A. L., Akiyama, N. (2008). *501 Japanese Verbs (Barron's Foreign Language Guides) 3rd ed.*, New York: Barron's Educational Series, Inc.
- Satake, H. (2006). Kanji to Hyōki. In Tomiyoshi M. & Masaaki N. (eds.), *Kanji no Hataraki*. 44-64. Tokyo : Asakura Shōten.
- Seeley, C. (2000). *A History of Writing in Japan*. Hawaii : University of Hawaii Press.
- Smith, J.S. (1996). Japanese Writing. In Daniels, P.T. & Bright, W. (eds.), *The World's Writing Systems*. 209-217. New York: Oxford University Press.

Speedlook. (2008). *Okurigana*. Retrieved September 3, 2010, from <http://www.myetymology.com/encyclopedia/Okurigana.html>

Tomoda, T. (2005). *Change in Script Usage in Japanese: A Longitudinal Study of Japanese*

Government White Papers on Labor. Retrieved March 9, 2010, from <http://www.japanese-studies.org.uk/articles/2005/Tomoda.html>

Torrance, M., Waes, L.V., & Galbraith, D. (2007). *Writing and Cognition : Research and Applications*. Amsterdam : Elsevier.

宮島達夫、鈴木重幸(1977). 『国語国字問題の理論』むぎ書房.

田部井文雄(2006). 『「完璧」はなぜ「完ぺき」と書くのか—これでいいのか?』大修館書店.

日本語国際センター(1992). 『日本語教授法』国際交流基金日本語国際センター.

武部良明(1981). 送り仮名の問題点. 講座日本語教育第17分冊. 早稲田大学語学教育研究所.

倉八順子. (1999). 『日本語の表現技術』古今書院.

井上 次夫. (2007). 送り仮名の誤答分析—誤答例を用いた送り仮名指導に向けて—.

Retrieved September 10, 2010, from <http://www.oyamat.ac.jp/tosyo/kiyou/kiyou39/001%20inoue.pdf>

文化庁(2002). 国語施策情報システム. Retrieved September 9, 2010, from <http://www.bunka.go.jp/kokugo/frame.asp?tm=20100913105841>

文部科学省(1994). 送り仮名の付け方. Retrieved September 8, 2011, from http://www.mext.go.jp/b_menu/hakusho/nc/k19730618001/k19730618001.html

インフォর্ম(2010). 送り仮名. Retrieved September 8, 2011, from <http://www.informe.co.jp/>

useful/character/character4.html